

אדרא זוטא קדישא

Holy Idra Zuta

Translation and Commentary by Zion Nefesh
With the help of "Hasulam", commentary to the Zohar by Rabbi Yehudah Halevi Ashlag
And "Ohr Yakar" commentary by Rabbi Moshe Kordovero (Ramak)

Distributed Freely by:

<http://DailyZohar.com> , <http://RabbiShimon.com> and
<http://KabbalahSecrets.com>

© 2009 Zion Nefesh

You may distribute this PDF file
in its complete form with my blessings,
free of charge, to any person in the world.

No modifications are allowed to this file without prior consent from Zion Nefesh.

Web site owners may offer a download link to this PDF file on their site or link
directly to the original: <http://RabbiShimon.com/pdf/idrazuta>
email: zion@RabbiShimon.com

Subscribe to receive Daily Zohar text on: <http://DailyZohar.com>

Thanks to Leah Cohen Davis for help with editing

This work is for the soul elevation of:
my father, Yihyeh ben Chaim יחיה בן חיים **and**
my mother Yehudit bat Nechemia יהודית בת נחמיה

Note about the translation: The bold text is translation of the original text and
the regular text in parenthesis is the commentary.

We suggest that you print out at least the first 13 pages, so you can complete the reading conveniently.

Introduction to the Idra Zuta

By; Zion Nefesh

There are many parts of this article that may be difficult to understand for a person new to Kabbalah or the Zohar. It will become clearer and more important to your soul the more you repeat reading it.

The death anniversary of Rabbi Shimon Bar Yochai falls on Lag B'Omer or the thirty-third day of the Omer. It is not a simple holiday; it is a day when the gates of the heavens are open. Make an effort to celebrate this night and day with people with the same consciousness.

The following article is not an easy read. Together with the Idra Zuta it is the best way to connect on Lag B'Omer. Read it and share this document with all your friends. Read and study it together.

The Idra Zuta, meaning small assembly, is a section of the Zohar, found inside the portion of Ha'azinu. I wrote a commentary to Haazinu last year and started revealing the connection between Rabbi Shimon, Moshe, Haazinu and the Idra Zuta.

I wrote in the article;

The parsha was considered as the song of Moses. It was written in the Torah in a very unique way and the style is also different. The whole song was written on two special columns, which are split into two and each become 4 columns of text.

Before the song starts we have 6 regular lines of Torah text, then 35 lines which split into two columns. On the next Torah Column we have the reverse image, 35 lines split to two then 6 regular lines.

I believe that a mathematician will find many secrets just from this unique arrangement of the parsha. Kabbalah sees it as the upper and lower triangles that form the Shield of David. 70 + 70 lines of the song or 35 x 4.

This arrangement also looks like two doors, one opening towards heaven and one opening toward earth.

At the top of the column, which we discussed last week, we have the letter Aleph that gave birth to Moses which he kept as a key to move between the worlds through the doors that he actually created for us.

The letter Aleph is described in Sefer Yetzirah (The Book of Formation) as a Mother letter, together with Mem and Shin.

In the parsha we find a very unique word in the Hebrew language, it has only one letter, the letter/word 'Hey'. It appears as a large letter, which means that it connects to the level of Binah. The reader of the Torah should read it as a separate word and not connect it to the next word as normally read.

This letter appears twice in the Tetragramaton, one time for Binah and one time for Malchut. Here it is told how Moses connected upper and lower. At the beginning of the songs he was calling upon heaven and earth to listen and by that he created the necessary gates for us and for himself. As I explained in previous commentaries, he will come back. He has the key and the gates.

The last point I want to share with you is that in the Zohar portion of Haazinu, we find a special section called "Idra Zuta". In this part Rabbi Shimon revealed the secrets of Zeir Anpin (six sefirot of Chessed, Gevurah, Tiferet, Netzach, Hod and Yesod) and the connection to the final Tikkun. Also in the Idra Zuta Rabbi Shimon was leaving the world and his departure was described in details.

Why was the Idra Zuta placed inside Zohar Haazinu?

The Ari tells us that Rabbi Shimon had a spark of the soul of Moses. He came to the world to reveal the Zohar, in order to support the Shechina at the days before revelation of Mashiach and to give us a powerful tool of connection and protection.

The Zohar and Rabbi Shimon are directing us to the gates that lead to Zeir Anpin, the "Light".

Moshe and Rabbi Shimon shared a mission. Just before he passed away, Moshe created the gate in the Torah at the level of Zeir Anpin. Rabbi Shimon created the parallel gate at the level of Malchut with the seventy Tikunei Zohar.

Moshe opened his song in Haazinu with **“Give ear, O heavens, and I will speak; and let the earth hear the words of my mouth”** (Deuteronomy 32:1)

Rabbi Shimon opened his revelations of the Idra Zuta with **“I will speak alone. All will listen to my words, uppers and lowers.”**

The last paragraph of Zohar Haazinu, just before the Idra Zuta, says “When Moshe said “Give ear O heavens...” the worlds shook and a voice said, “Moshe, Moshe why are you shaking the whole world, you are only human, and because of you the world is shaking”. Moshe answered, “Because I call with the name of God” (Deuteronomy 32:3). At that moment they became silent and listened to his words.

As you will read in the Idra below, Rabbi Shimon started his revelations with the gates of heavens opened and in the presence of the Shechinah (The female aspect of the God in Malchut אדני) and seventy righteous souls from the Highest level from the Garden of Eden.

The Tikunei Zohar is the key to the gates created for us by Moshe and Rabbi Shimon. The Zohar testified to that in the section of Naso, **“Because the Israelites will taste from the Tree of Life, which is this book of the Zohar, they will go out of exile with mercy”**.

Read the Idra Zuta to connect to the heavenly gates, especially on the day of Lag B'Omer. The more people using the key of Tikunei Zohar, the better are our chances to open the supernal gates and flood our existence with the upper light that will remove all darkness from the world.

If you have read this far then you are a person that cares. You are spiritual and understanding of the value of spiritual tools. Spiritual talks are just “blah - blah” but connecting to spiritual tools and caring for others are the key to spiritual change on a personal and global level.

The Daily Zohar project (<http://DailyZohar.com>) is such a tool. It gives free access to the Seventy Tikune Zohar to all people that wish to open the gates and make positive change in the world. [Subscribe](#) to be part of it.

Now continue reading the Idra Zuta below, especially the part with the translation and commentary that describe the process of opening the heavenly gates.

Zion Nefesh 15 of Iyar, 5769

Notes on the Tikune Zohar and Idra Zuta

By: Ezra (Jeff) Meiliken

It's an honor to be part of this bold project of the Daily Zohar, and as Rabbi Shimon Bar Yochai opens the gates for us, I just wanted to point out that that 35 and 35 lines comprising the columns of the Song of Moses (Haazinu) total **70** and correspond to the **70 Tikunim** and the **70** final years since the founding of the state of Israel in 1948 (5708). The word *tikun* תיקון itself is comprised of the value 516 (TYKV) plus the final letter Nun (N) of value 50 representing the 50 gates of Binah, and **516** was the number of times that the Zohar tells us Moshe needed to pray to bring the final redemption back in 2448, when G-d stopped him at 515, because while he was ready, we were not.

And using the *gematria sofit* value the word *tikun* has the value **1216**. Now when we wrote about healing the *tikun* and the secret of the small letter *alef* א in *Vayikra* we discussed that we had learned from Rabbi Abraham Abulafia that **1216** was the gematria of the 2 word phrases "70 languages" (ShBAYM LshVNVNVT שבעים לשון), and also for the "permutation of the letters" (ZYRVP HEVTVVT צרוף אותיות), including the *kolel*, but what we didn't mention was that the 3330 years from the giving of the Torah on Mt Sinai in 2448 to the year **5778**, the year Rav Ashlag advised *Moshiach* will usher in the *geula* (final redemption), is precisely **1,216,256** days, and that that final 256 days is exactly **70%** of the final year.

As for the word *tikunim* תיקונים, its gematria value is **616**, the same as *H'Torah* התורה (the Torah), That said, let us all connect to Moshe Rabeinu and Rabbi Shimon Bar Yochai, and thus learn how to overcome the final **70 tikunim** through the Torah, the necessary correct permutation of the letters that open the gates, and through our spiritual work so that we make the required changes in our lives and throughout the **70** languages of the world.

One final note, it's no coincidence that as we approach *L'ag B'Omer*, the **33rd** day of the *Omer*, we just read *parasha Emor*, the **33rd** portion of the Torah and the next two portions בהר-בחוקותי, usually read together, have **57-78** verses respectively. And also that the gematria of *L'ag B'Omer* (LG B'YVMR לג בעומר), including the *kolel* for the 7 letters, is **358**, that of *Moshiach* משיח.

Ezra Meiliken 16th of Iyar 5769
<http://KabbalahSecrets.com>

כג) תאנא בַּהֲהוּא יוֹמָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן בְּעָא לְאַסְתַּלְקָא מִן עֵלְמָא וְהוּהוּ
מְסֻדָּר מְלוּי. אֲתַפְנָשׁוּ חֲבֵרֵיא לְבִי רַבִּי שְׁמַעוֹן. וְהוּוּ קָמִי רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה
וְרַבִּי אַבָּא וְשָׂאֵר חֲבֵרֵיא. וְהוּהוּ מְלִיא בֵּיתָא.

זְקִיף עֵינָיו רַבִּי שְׁמַעוֹן וְחָמָא דְאַתְמְלִי בֵּיתָא. בָּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר.
בְּזַמְנָא אַחְרָא כַּד הוּינָא בְּבִי מְרַעִי, הָהוּהוּ רַבִּי פְּנַחֶס בֶּן יֶאִיר קָמָאִי. וְעַד
דְּבְרִירְנָא דּוֹכְתָאִי אוּרִיכוּ לִי עַד הַשְּׁתָּא. וְכַד תִּבְנָא אֶסְחָר אֶשְׁא מִקָּמָאִי
וּמַעְלָמִין לָא אֲתַפְסֵק. וְלָא הָהוּ עָאל בַּר נֶשׁ אֶלָּא בְּרִשׁוּתָא. וְהַשְּׁתָּא חֲמִינָא
דְּאַתְפְּסֵק וְהָא אֲתַמְלִי בֵּיתָא.

23) On the day that Rabbi Shimon intended to leave the world he was preparing himself (for the soul to ascend) and the friends gathered into his house. Before him were Rabbi Elazar (his son) and Rabbi Aba (The scribe of the Zohar) and the rest of the friends, so the house was full (the Zohar said before the friends gathered and now the 'rest' of the friends because those are the three friends that left the world in the greater assembly).

Rabbi Shimon lifted his eyes and saw that the house was full. He wept and said, “In another time when I was sick Rabbi Pinchas ben Yair (*Rabbi Shimon's father in law*) was with me and while I was choosing my place (above) my life was extended until this time. When I came back the fire was surrounding me and did not cease. Nobody could come to me without permission. Now I see that the fire stopped and the house is full.

(All great souls go up to heaven with fire. Usually, when the soul leaves the body the impure forces try to connect to the body and “suck” whatever energy is available. The fire protects the body and the soul gets a direct path to its “resting” place in the heavens. “Rest” is a spiritual state, not meaning “retired” from work. From the first time Rabbi Shimon was supposed to leave the world the fire was always present causing only people with permission to be able to come to him. This was for the protection of the people from below.)

כד) עַד דְּהוּוּ יִתְבִּי. פְּתַח עֵינָיו רַבִּי שְׁמַעוֹן וְחָמָא מַה דְּחָמָא וְאַסְחָר אֶשְׁא
בְּבֵיתָא. נִפְקוּ כְּלָהוּ וְאַשְׁתַּאֲרוּ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה וְרַבִּי אַבָּא. וְשָׂאֵר חֲבֵרֵיא
יָתְבוּ אַבְרָאִי.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה, פּוֹק חֲזִי אִי הָכָא רַבִּי יִצְחָק דְּאָנָּא
מְעַרְבְּנָא לִיה. אִימָא לִיה דִּיסְדָּר מְלוּי וְיִתִּיב לְגַבְּאִי זְפָאָה חוּלְקִיָּה.

24) While they were sitting, Rabbi Shimon opened his eyes and saw what he saw and the fire returned to surround the house. (This time the house is full because the friends from the lower world had left and the souls from heaven came down to honor and escort Rabbi Shimon on his ascend to the upper world) **Everyone left except for Rabbi Elazar, his son and Rabbi Aba.**

Rabbi Shimon said to Rabbi Elazar, his son, “go outside and look for Rabbi Yitzhak, that I was guarantor for him. Tell him to put his issues in order and come to my side, worthy is his place” (in heaven).

כה) קם רבי שמעון וייתיב ויחיד ויחדי. אמר אן אנון חבריא. קם רבי אלעזר ואעיל לון ויתבו קמיה. זקיף ידוי רבי שמעון ומצלי צלותא והוה חדי ואמר. אנון חבריא דאשתכחו בבי אדרא יזדמנון הכא. נפקו כלהו ואשתארו רבי אלעזר בריה ורבי אבא ורבי יהודה ורבי יוסי ורבי חניא. אדהכי עאל רבי יצחק. אמר ליה רבי שמעון כמה יאות חולקך כמה חידו בעי לאתוספא לך בהאי יומא. יתיב רבי אבא בתר כתפוי ורבי אלעזר קמיה.

25) Rabbi Shimon stood and sat and with smile and joy he said “where are the friends? Rabbi Elazar rose, called them and they came and sat in front of him. Rabbi Shimon lifted his hands with prayer and with joy (Rabbi Shimon was preparing himself to reveal first time secrets. He stood and lifted his hands in order to connect to all the ten sefirot and sat to bring it down.) **He said “Those are the friends that were in the Idra house** (only those friends that were in the Idra Rabba were worthy of those new revelations.) **are invited here” Everyone went out. Those who remained were Rabbi Elazar, his son, Rabbi Aba, Rabbi Yehuda, Rabbi Yossi and Rabbi Chiya. While this was going on Rabbi Yitzhak entered. Rabbi Shimon told him, “how worthy is your place and how much happiness is asked to be added to you on this day.**

Rabbi Aba sat behind his shoulder and Rabbi Elazar, in front of him.

כו) אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן הָא הַשְּׁתָּא שְׁעֵתָא דְרַעוּתָא הוּא. וְאַנָּה בְּעֵינָא לְמֵיעַל בְּלֹא פְסוּפָא לְעֵלְמָא דְאַתִּי. וְהָא מְלִין קְדִישִׁין דְלֹא גְלִיָּאן עַד הַשְּׁתָּא, בְּעֵינָא לְגַלְיָה קַמִּי שְׂכִינְתָּא, דְלֹא יִמְרוּן דְהָא בְּגַרְיַעוּתָא אִסְתַּלְקָנָא מְעֵלְמָא. וְעַד כְּעַן טְמִירוֹן הוּוּ בְּלַבָּאִי, לְמֵיעַל בְּהוּ לְעֵלְמָא דְאַתִּי.

26) Rabbi Shimon said “this is the time of goodwill” (on the day of his leaving the world, the heavens were opened for him and the Shechina was present. This created a special time (just like at the moment of the thought of creation) and Rabbi Shimon could reveal new secrets.) **And I want to go into the world to come without any shame. And here are holy words, which I have not revealed until now. I want to reveal it in front of the Shechina, so it won't be said that I left the world with lack. They (the secrets) were concealed in my heart to this very moment of leaving the world.** (Rabbi Shimon could not reveal such high secrets before because such revelations would create a spiritual opening that could merge him with the upper world. In the moments before passing the world, the opening to the spiritual world allowed him to reveal all that he knew)

כו) וְכֹךְ אִסְדְּרָנָא לְכוּ, רַבִּי אָבָא יְכַתּוּב, וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִי יְלַעִי, וּשְׂאָר חֲבָרִיָּא יִרְחֲשׁוּן בְּלַבִּיָּיהוּ. קָם רַבִּי אָבָא מִבֵּיתָא פְתִיפּוּי. וְיַתִּיב רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה קַמִּיָּה, אָמַר לִיה קוּם בְּרִי, דְהָא אַחֲרָא יְתִיב בְּהוּא אַתָּר, קָם רַבִּי אֶלְעָזָר.

אֲתַעֲטֹף רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְיַתִּיב. פְּתַח וְאָמַר, (תהלים קטו) לֹא הִמְתִּים יְהִלְלוּ יְהָ וְלֹא כָּל יוֹרְדֵי דוּמָה. לֹא הִמְתִּים יְהִלְלוּ יְהָ, הִכִּי הוּא וְדָאִי, אֵינּוֹן דְאַקְרוּן מְתִים, דְהָא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא חֵי אַקְרִי, וְהוּא שְׂאָרִי בֵּין אֵינּוֹן דְאַקְרוּן חַיִּים, וְלֹא עִם אֵינּוֹן דְאַקְרוּן מְתִים. וְסוּפִיָּה דְקָרָא כְּתִיב, וְלֹא כָּל יוֹרְדֵי דוּמָה, וְכָל אֵינּוֹן דְנַחֲתִין לְדוּמָה, בְּגִיָּהֲנָם יִשְׁתַּאֲרוּן. שְׂאֲנִי אֵינּוֹן דְאַקְרוּן חַיִּים, דְהָא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּעֵי בִיקְרִיָּהוּן. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּמָה שְׂנִיָּא שְׁעֵתָא (דף רפ"ח ע"א) דָּא מְאֲדָרָא. דְבִאֲדָרָא אֲזַדְמֵן קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וּרְתִיכּוּי. וְהַשְּׁתָּא, הָא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא הִכִּי (הכא), וְאַתִּי עִם אֵינּוֹן צְדִיקִיָּא דְבִגְנִתָּא דְעֵדוֹן, מַה דְלֹא אַעְרַעוּ בְּאֲדָרָא. וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּעֵי בִיקְרִיָּהוּן דְצְדִיקִיָּא יְתִיר מִיְקָרָא דִילִיָּה, כְּמָה דְכְּתִיב בִּירְבָּעָם, דְהוּוּ

מקטר ומפלח לעבודה זרה, וקודשא בריך הוא אוריך ליה. וכיון דאשויט
 ידיה לקבלי דעדו נביאה, אתיבש ידיה, דכתיב, (מלכים א יג) ותיבש ידו וגו'.
 ועל דפלח לעבודה זרה לא פתיב, אלא על דאשויט ידיה לעדו נביאה.
 והשתא קודשא בריך הוא בעי ביקרא דילן, וכלהו אתאן עמיה.

27) This is how I arrange it for you. Rabbi Aba, will write, Rabbi Elazar, my son will speak the words and the rest of the friends will repeat without sound in their hearts.

Rabbi Aba rose from behind his back. Rabbi Elazar was sitting in front of him. He told him, stand up my son, another will sit in this place, (Rabbi Shimon is asking his son to give his seat to another. Who is this “another” is not clear but it is certain that it is a special soul that came down just to listen to Rabbi Shimon at the time of great revelations. If Rabbi Shimon moved his son from his front then it must be a higher soul from above).

Rabbi Shimon wrapped himself (connected to his surrounding light) and sat. He opened and said (Psalms 115) “The dead shall not praise “יה” (The first two letters of the Tetragramaton, the higher dimension of the Tree of Life) and not all that goes down to “Dooma” (a lower level where the evil souls go after death. The letters are הו and דמ, the last two of the Tetragramaton and דמ, blood. The dwellers of Dooma are evil people that have committed murders.). “The dead can not praise God” (he repeats) , that is for sure, as they are called dead and the Holy One Bless be He, is called living and his presence is with those who are called living and not with those who are called dead. At the end of this verse it said “and not those that goes down to Dooma. And all those that descend to Dooma will stay in Gehinnom. (The place of the cleansing of the soul). It’s different for those that are called living because the Holy One Bless be He desires their honor.

Rabbi Shimon said, How different is this time from the Idra (Idra Rabba, when all the 10 friends were gathered together), in the Idra we were visited by the Holy One Bless be He and his chariot's angels and this time (now at the Small assembly, Idra Zuta) The Holy One Bless be He came here with the righteous from the Garden of Eden, which didn't happen in the Idra (Rabba). The Holy One Bless be He wants the honor of the righteous more than his own honor. (The Holy one came to this Idra with the righteous because of the great light revealed by the merit of Rabbi Shimon. As the heavens opened to welcome Rabbi Shimon his light was radiated throughout all the worlds, from Malchut to Chokmah.

The righteous could join this Idra study because Rabbi Shimon was in between both worlds and they could connect on the same level.)

Like it said in the case of Yerovam, who was offering incense and worship idols, and the Holy One Bless be He was patient with him (didn't punish him immediately) but when he pointed his hand toward Iddo, the prophet, his hand dried up, as it said (kings1 13:4) and his hand dried up. It is not written that it was because he worshiped idols but because he stretched his hand to harm Iddo, the prophet. And now, the Holy One Bless be He, wants honor for all (the righteous from the Garden of Eden) who came with him.

כח) אָמַר, הָא רַב הַמְנוּנָא סָבָא הָכָא, וְסַחְרָנִיָּה ע' צְדִיקֵי גְלִיפִן בְּעִטְרִין,
מְנַהֲרִין כָּל חַד וְחַד מְזִיְהָרָא דְזִינְא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין.
וְהוּא אֶתִי לְמִשְׁמַע בְּחֻדְוֹתָא, אֵלִין מְלִין דְאַנָּא אִימָא. עַד דְהוּה יְתִיב, אָמַר,
הָא רַבִּי פְּנַחֶס בֶּן יָאִיר הָכָא, אֶתְקִינֵנוּ דּוּכְתִיָּה, אִזְדַּעְזְעוּ חֲבָרִיאַ דְהוּו תַּמּוּן,
וְקָמוּ וְיָתְבוּ בְּשִׁיפּוּלֵי בֵיתָא. וְרַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אָבָא, אֲשֶׁתְּאַרוּ קַמִּיהָ (ג'א)
עמיה) דְרַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּאַדְרָא אֲשֶׁתְּכַחְנָא דְכָל חֲבָרִיאַ הוּו
אָמְרִי, וְאַנָּא עֲמָהוּן. הֲשֵׁתָא אִימָא אָנָּא בְּלַחֲוֹדָאִי, וְכִלְהוּ צִיִּיתִין לְמַלּוּלֵי,
עֲלֵאִין וְתַתָּאִין. זְכָאָה חוּלְקֵי יוֹמָא דִּין.

28) He (Rabbi Shimon) said, here is Rav Hamnunah Saba (a Mysterious person that appears throughout the Zohar to teach the friends and open new insights to Torah verses) and surrounding him were seventy righteous, dressed with crowns, each of them with light that radiates from the light of "Atika Kadisha" (This light is the first emanation that created the world), the concealed of all, and he came with happiness to listen to the words, which I will say. And when he sat he said "Here is Rabbi Pinchas ben Yair with us", prepare a place for him, the friends that were there were in shock and they stood and moved to sit in the lower side of the house (distant themselves from the presence of Rabbi Pinchas, because they knew that he came from the upper worlds.) Rabbi Elazar and Rabbi Aba stayed close to Rabbi Shimon

(Rabbi Shimon needed an “anchor” to keep him in this world until he finished his teaching. Rabbi Aba was behind him and Rabbi Elazar in front of him since the heavens were opened for Rabbi Shimon, he could have ascended instantly. He was given permission to reveal the secrets in a concealed way although he still needed Rabbi Aba and Rabbi Elazar. The friends were afraid to be taken for “technicality” and not at their time so they moved back and down to the sides of the house.)

Rabbi Shimon said, in the previous Idra (Idra Rabba), all the friends were talking and I with them and now I will speak alone. All will lighten to my words, uppers and lowers. (Rabbi Shimon in his current state of the beginning of ascent was channeling the secrets as a gift to them. It was no longer a regular study and exploration of the spiritual world but a pure delivery of light to everyone, including us in a generation which is 2000 years later.) **Worthy is my share.** (Rabbi Shimon expressed his appreciation to encapsulate the light that he was channeling.)

-+-+-+-

(Rabbi Shimon made the Tikkun (meaning correction, establishment or bridge) for the light of creation to reconnect to this world with his seventy Tikunei Zohar. Which is why he merited having the seventy righteous souls from the highest level to come and escort him on his ascend to heaven. Each one of the souls represented one of the Tikunei Zohar.

With that, Rabbi Shimon is telling our generation that he did the work for us. Rabbi Shimon built the bridge and now we can walk through it to welcome Mashiach. The Zohar has an awesome light, but, the Seventy Tikkunim is the bridge to the final redemption. At his point of departure from this world, Rabbi Shimon revealed to us the deepest secret and tool for the final generation.

The final generation began in 1948 with the announcement of the State of Israel. Seventy years later will be 2018 or 5778 HC. Rabbi Ashlag prepared the Zohar for us. He started the work on the translation and commentary of the Zohar in 1943, 5 years before 1948 and completed it 10 years later in 1953. A year later, in 1954, he passed away. The State of Israel was born in the middle and with the support of his work. The process of the gathering of the children of Israel from all the nations began in 1948. This was the first sign (as is said in the prophecies) of the Final Redemption.

At the end of this Idra it said that when Rabbi Shimon's soul left his body, he was laying on his right side smiling. He was happy because he knew he completed his job.

May we all merit the promised day, today, Amen.

-+--+--+

(From this point on begin the and revelations of the Idra Zuta)

פתח רבי שמעון ואמר, (שיר השירים ז) אני לדודי ועלי תשוקתו. כל יומין דאתקטרנא בהאי עלמא, בחד קטירא אתקטרנא ביה בקודשא בריך הוא, ובגין כך השתא ועלי תשוקתו. דהוא וכל סיעתא קדישא די ליה, אתו למשמע בחדוה, מלין סתימין, ושבחא דעתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין, פריש ואתפרש מכלא, ולא פריש, דהא כלא ביה מתדבק, והוא מתדבק בכלא הוא כלא.

עתיקא דכל עתיקין, סתימא דכל סתימין, אתתקו ולא אתתקו. אתתקו, בגין לקיימא כלא, ולא אתתקו, בגין דלא שכיח.

כד אתתקו, אפיק ט' נהורין, דלהטין מניה, מתקונוי. ואינון נהורין מניה, מתנהרין ומתלהטין, ואזלין ומתפשטין לכל עיבר. כבוצינא דאתפשטין (דמתפשטין) מניה נהורין לכל עיבר. ואינון נהורין דמתפשטין, כד יקרבו למנדע לון, לא שכיח אלא בוצינא בלחודוי. כך הוא עתיקא קדישא, (הוא) בוצינא עלאה, סתימא דכל סתימין. ולא שכיח בר אינון

נהורין דמתפשטן, דמתגלין, וטמירן. ואינון אקרון שמה קדישא. ובגין
כך פלא חד.

ומה דאמרי חברנא בספרי קדמאי, דאינון דרגין דאתבריאו, ועתיקא
קדישא אתגלי בהו, בכל חד וחד. משום דאינון תקונין דעתיקא קדישא.
לאו השתא עידנא להני מלין דהא אמינא לון באדרא קדישא. וחמינא מה
דלא ידענא הכי, ועד השתא אסתים בלבאי מלה. והשתא אנא בלחודאי
אסהידנא קמי מלפא קדישא, וכל הני זפאי קשוט דאתו למשמע מלין
אלין.

גולגלתא דרישא חנורא, לאו ביה שירותא וסיומא. קולטרא דקטפוי,
אתפשט ואתנהיר, ומניה ירתון צדיקייא דמאה עלמין דכסופין לעלמא
דאתי מהאי קולטרא דקטפא, דהיא גולגלתא חנורא, נטיף טלא כל יומא,
לההוא זעיר אנפין, לאתר דאתקרי שמים, וביה זמינין מיתייא לאחייא
לזמנא דאתי. דכתוב, (בראשית כז) ויתן לך האלהים מטל השמים.
ואתמלייא רישיה, ומההוא זעיר אפין, נטיף לחקל תפוחין. וכל חקל
תפוחין, נהירין מההוא טלא.

האי עתיקא קדישא טמיר וגניז. וחכמתא עלאה סתימאה, בההוא
גולגלתא משתכח, ודאי בהאי עתיקא, לא אתגלייא אלא רישא בלחודוי,
בגין דאיהו רישא לכל רישא. חכמתא עלאה, דאיהי רישא, ביה סתים,
ואקרי מוחא עלאה. מוחא סתימא. מוחא דשכיך ושקיט. ולית דיזע ליה,
בר איהו.

דף רפ"ח ע"ב

תלת רישין אתגלפון, דא, לגו מן דא. ודא, לעילא מן דא. רישא חדא,
חכמתא סתימאה, דאתפסייא, ולא מתפתחא. וחכמתא דא סתימאה,
רישא לכל (רישי) רישיה, דשאר חכמות. (בראשית קמ"ז ע"א) רישא עלאה,
עתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין. רישא דכל רישא, (דף רפ"ח ע"ב) רישא
דלאו רישא. ולא ידע, ולא אתידע, מה דהוי ברישא דא, דלא
אתדבק (לא) בחכמתא, ולא בסוכלתנו. ועל האי אקרי, (במדבר כד) ברח לך אל
מקומך. (יחזקאל א) והחיות רצוא ושוב.

ובגין כך עתיקא קדישא אקרי אין. דביה תלייא אין. וכל אינון שערי,
וכל אינון נימין, ממוחא סתימאה נפקין. (תליון) וכלהו שעיעין, (ס"א
יתביו) בשקולא. ולא אתחזי קדלא.

כֹּלָא הוּא, בְּגִין דְּהָא עֵתִיקָא קְדִישָׁא בְּחַד הוּי. כֹּלָא בְּחִידוּ, וְלֹא שְׁנֵיא מִרְחֵמֵי לְעַלְמִין. בְּתַלְתָּ עֶשֶׂר מְכִילֵן דְּרַחֲמִין אֲשַׁתְּכַח. בְּגִין דְּהָא חֲכָמְתָא סְתִימָאָה דְּבִיה, מִתְפָּרֵשׁ תַּלְתָּ זְמַנִּין לְאַרְבַּע אַרְבַּע. וְהוּא עֵתִיקָא, כֹּלִיל לֹון, וְשְׁלִיט (לֹון) עַל כֹּלָא.

חַד אַרְחָא דְּנִהִיר בְּפִלְגוּתָא דְּשַׁעְרֵי דְּנַפְקֵי מִמוּחָא, הוּא אַרְחָא דְּנִהִירִין בִּיה צְדִיקֵינָא לְעַלְמָא דְּאַתִּי, דְּכַתִּיב (מִשְׁלֵי ד) וְאַרְח צְדִיקִים כְּאֹר נֹוֹגָה וְגו'. וְעַל דָּא כְּתִיב, (יִשְׁעִיָּה נַח) אִזְ תִּתְעַנֵּג עַל יְיָ. וּמִהָאֵי אַרְחָא מִתְנַהֲרִין כֹּל שְׂאֵר אַרְחִין, דְּתַלְיִין בְּזַעִיר אֲנָפִין.

הָאֵי עֵתִיקָא סָבָא דְּסָבִין, כְּתָרָא עֲלָאָה, לְעִילָא. דְּמִתְעַטְרִין בִּיה כֹּל עַטְרִין, וְכְתָרִין, מִתְנַהֲרִין. וְכֹל שְׂאֵר בּוֹצִינִין מְנִיָּה מִתְלַהֲטִין (וּמִתְנַהֲרִין). וְהוּא, הוּא בּוֹצִינָא עֲלָאָה, טְמִירָא דְּלֹא אֲתִידַע. (וְכֹל שְׂאֵר בּוֹצִינִין מְנִיָּה מִתְלַהֲטִין וּמִתְנַהֲרִין) (רַצ"ב ע"ב)

הָאֵי עֵתִיקָא אֲשַׁתְּכַח בְּתַלְתָּ רִישֵׁין, וְכֹלִילֵן בְּחַד רִישָׁא. וְהוּא (נ"א) רִישָׁא עֲלָאָה, לְעִילָא לְעִילָא. וּבְגִין דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא אֲתַרְשִׁים בְּתַלְתָּ, אוֹף הָכִי כֹל שְׂאֵר בּוֹצִינִין דְּנִהֲרִין מְנִיָּה, כֹּלִילֵן בְּתַלְתָּ. עוֹד, עֵתִיקָא אֲתַרְשִׁים בְּתָרִין. כֹּלָא דְּעֵתִיקָא בְּתָרִין. הוּא כְּתָרָא עֲלָאָה דְּכֹל עֲלָאִין, רִישָׁא דְּכֹל רִישֵׁי. וְהוּא דְּהוּי לְעִילָא מִן דָּא, דְּלֹא אֲתִידַע. כֹּד כֹּל שְׂאֵר בּוֹצִינִין, סְתִימִין בְּתָרִין. עוֹד עֵתִיקָא קְדִישָׁא אֲתַרְשִׁים וְאַסְתִּים בְּחַד, וְהוּא חַד, וְכֹלָא הוּא חַד. כֹּד כֹּל שְׂאֵר בּוֹצִינִין, מִתְקַדְּשִׁין, מִתְקַשְׁרִין, וּמִתְהַדְרִין בְּחַד, וְאִינוּן חַד.

מְצָחָא דְּאַתְגְּלִי בְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא, רַצוֹן אַקְרִי, דְּהָא רִישָׁא עֲלָאָה דָּא סְתִים לְעִילָא, דְּלֹא אֲתִידַע פְּשִׁיט חַד טוֹרְנָא בְּסִימָא, נָאָה, דְּאַתְכְּלִיל בְּמְצָחָא. וּבְגִין דְּאִיהוּ (נ"א דְּהוּא) רַצוֹן דְּכֹל רַצוֹן, אֲתַתְּקוֹן בְּמְצָחָא, וְאַתְגְּלִיָּא בְּבוֹסִיטָא (ס"א אֲתַגְּלִיָּא בְּפִסִּיטָא), הָאֵי מְצָחָא אַקְרִי רַצוֹן.

וְכַד רַצוֹן דָּא אֲתַגְּלִיָּא, רַצוֹן דְּרַצוֹן אֲשַׁתְּכַח בְּכֹלְהוּ עַלְמִין, וְכֹל צְלוּתִין דְּלִתְתָּא מִתְקַבְּלִין, וּמִתְנַהֲרִין אֲנָפוּי דְּזַעִיר אֲנָפִין, וְכֹלָא בְּרַחֲמֵי אֲשַׁתְּכַח, וְכֹל דִּינִין אֲתַטְמָרוּן וְאַתְכְּפִיִין.

בְּשַׁבְתָּא בְּשַׁעְתָּא דְּצְלוּתָא דְּמְנַחָה, דְּהוּא עֵידוֹן דְּכֹל דִּינִין מִתְעַרְרִין, אֲתַגְּלִיָּא הָאֵי מְצָחָא, וְאַתְכְּפִיִין כֹּל דִּינִין, וְאַשַׁתְּכַחוּ רַחֲמִין בְּכֹלְהוּ עַלְמִין. וּבְגִין כֹּד אֲשַׁתְּכַח שַׁבַּת בְּלֹא דִינָא, לֹא לְעִילָא וְלֹא לִתְתָּא. וְאַפִּילוּ אֲשָׁא

דְּגִיהֶנָּם אֲשֶׁתְּקַע (ס"א אשתכד) בְּאַתְרֶיהָ, וְנִיחִין חֲזִיבֵיא. וְעַל דָּא אֲתוּסָף
נִשְׁמַתָּא דְחָדוּ בְּשַׁבְּתָא.

וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵי בְתֻלַת סְעוּדָתֵי דְשַׁבְּתָא, דְּהָא פֶל מְהִימְנוּתָא, וְכֹל
פֶלְלָא דְמְהִימְנוּתָא, בִּיה אֲשֶׁתְּכַח, וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְסִדְרָא פְתוּרָא, וּלְמִיכַל
תְּלַת סְעוּדָתֵי דְמְהִימְנוּתָא, וּלְמַחְדֵי בְהוּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֶסְהַדְנָא עָלֵי לְכֹל אֱלִין דְּהֶכָּא, דְּהָא מִן יוֹמָאֵי לָא
בְּטִילְנָא אֱלִין ג' סְעוּדָתֵי, וּבְגִינֵיהוֹן לָא אֶצְטְרִיכְנָא לְתַעֲנִיתָא בְּשַׁבְּתָא.
וְאֶפִּילוּ בְיוֹמֵי אַחְרֵינֵי לָא אֶצְטְרִיכְנָא, פֶּל שְׁפֹן בְּשַׁבְּתָא. דְּמֵאן דְּזָכִי בְהוּ,
זָכִי לְמְהִימְנוּתָא שְׁלִימָתָא. חַד, סְעוּדָתָא דְמִטְרוּנִיתָא. וְחַד, סְעוּדָתָא
דְּמִלְפָּא קְדִישָׁא. וְחַד, סְעוּדָתָא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין.
וּבְהָהוּא עֲלָמָא יִזְכִּי בְהוּ לְאֱלִין. הָאֵי רְצוֹן פֶּד אֲתַגְלִיָּא, פֶּל דִּינִין אֲתַכְפְּיִין
מִשׁוּלְשְׁלִיהוֹן.

תְּקוּנָא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא אֲתַתְּקוֹן בְּתַקוּנָא חַד, פֶּלְלָא דְכָל תְּקוּנִין. וְהִיא
חֲכָמָה עֲלָא, סְתִימָאָה. פֶּלְלָא דְכָל שְׁאָר, וְהִיא אֶקְרִי עֲדוֹן עֲלָא סְתִימָא.
וְהִיא מוּחָא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא. וְהִיא מוּחָא אֲתַפְּשֵׁט לְכָל עֵיבַר, מִנֵּיה
אֲתַפְּשֵׁט עֲדוֹן אַחְרָא. וּמְהֵאֵי עֲדוֹן אֲתַגְלֵף.

דף רפ"ט ע"א

וְהִיא (דף רפ"ט ע"א) רִישָׁא סְתִימָא דְבְרִישָׁא דְעֵתִיקָא דְלָא אֲתִידַע, פֶּד
פְּשִׁיט חַד טוּרְנָא (ס"א גוונא), דְּהִנֵּה מִתְתַּקֵּן לְאַתְנַהֲרָא, בְּטֶשׁ בְּהֵאֵי
מוּחָא (נ"א מצחא), וְאַתְגְּלֵף, וְאַתְנַהֲרִיר בְּכַמְה נְהִירִין, וְאַפִּיק וְאַרְשִׁים
כְּבוּסִיטָא דָּא, בְּהֵאֵי מְצַחָא. וְאַתְרִישִׁים בִּיה חַד נְהוּרָא, דְּאַקְרִי רְצוֹן. וְהִיא
רְצוֹן אֲתַפְּשֵׁט לְתַתָּא בְּדִיקָנָא, עַד הֵהוּא אֲתַר דְּמִתִּישְׁבָּא בְּדִיקָנָא, וְאַקְרִי
חֶסֶד עֲלָא. וְדָא אִיהוּ נוֹצַר חֶסֶד. וּבְהֵאֵי רְצוֹן פֶּד אֲתַגְלִיָּא, מִסְתַּכְּלִין
מְאַרִי דְדִינָא וּמִתְכְּפִיִין.

עֵינוּ דְרִישָׁא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא, תְּרִין בְּחַד שְׁקִילָן. דְּאַשְׁגַּחִין תְּדִירָא,
וְלָא נְאִים. דְּכַתִּיב, (תהלים קכא) לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל
קְדִישָׁא, בְּגִין פֶּד לָא אִית לִיה גְּבִינִין עַל עֵינָא, וְלָא כְּסוּתָא.

הֵהוּא מוּחָא אֲתַגְלִיף וְנְהַר בְּתֻלַת חוּרִין דְעֵילָא (נ"א דעינא), בְּחוּרָא חֲדָא
מִסְתַּחֲיִין עֵינִין דְזָעִיר אֲנָפִין, דְּכַתִּיב, (שיר השירים ה) רוּחַצוֹת בְּחֶלֶב.
דְּהוּא (נ"א בהווא) חוּרָא קְדָמָאָה. וְשְׁאָר חוּרִין אֲסַתְּחִיִין וְנְהִירִין לְשְׁאָר
בוֹצִינִין.

מוחא אקרי נביעא דברכתא, נביעא דכל ברכאן מניה אשתכחו. ובגין דהאי מוחא להיט בג' חורין דעינא, בעינא תלא ביה ברכתא, דכתיב, (משלי כב) טוב עין הוא יבורך, דהא במוחא תליין חורו דעינא. האי עינא כד אשגח בזעיר אנפין, (עלמין) (ס"א אתנהרו אנפין כלהו בחדו) אנהרו כלהו בחדו. עינא דא, הוא פלא ימינא, לית ביה שמאלא. עיינין דתתא, ימינא ושמאלא, תרי, בתרי גוויין.

בצניעותא דספרא אוליפנא, דהא י' עלאה, י' תתאה. ה' עלאה, ה' תתאה. ו' עלאה, ו' תתאה. כל אלן עלאין, בעתיקא תליין. תתאין, בזעיר אנפין אינון. לאו תליין, אלא אינון ממש. ובעתיקא קדישא תליין. דהא שמה דעתיקא אתפסייא מפלא, ולא אשתכח. אבל אלן אתוון דתליין בעתיקא. בגין דיתקיימון אינון דלתתא. דאי לא הכי לא יתקיימון.

ובגין כד, שמה קדישא סתים וגלייא. ההוא דסתים לקבליה דעתיקא קדישא, סתימא דכלא. וההוא (אתגלייא בגינייה דתלייא) (ס"א דאתגלי בגינייה דההוא דאתגלייא) (דתלייא) בזעיר אפין. ובגין כד, כל ברכאן בעיין סתים וגלייא. אלן אתוון סתימן דתליין (בעתיקא קדישא. תליין, אמאי תליין (תליא) י' לקיימא י' דלתתא) (ס"א ודאי בגולגלתא במצחא בעיינין תליא י' (ס"א אמאי) אמא תליא לקיימא לי' דלתתא))

חוטמא, בהאי חוטמא, בנוקבא דפרדשקא דביה, נשיב רוחא דחיי לזעיר אפין. ובהאי חוטמא, בנוקבא דפרדשקא, תלייא ה', לקיימא ה' אחרא דלתתא. ודא רוחא נפיק ממוחא סתימא, ואקרי רוחא דחיי. ובהאי רוחא, זמינין למנדע חכמתא, בזמנא דמלכא משיחא. דכתיב, (ישעיה יא) ונחה עליו רוח יי' רוח חכמה ובינה וגו'. האי חוטמא, חיון מפל סטרין, חדו שלימא. נחת רוח. אסוותא. בחוטמא דזעיר אנפין (כמה דאוקימנא) פתיב, (שמואל ב כב) עלה עשן באפו וגו'. והכא פתיב (ישעיה מח) ותהלתי אחטם לדך.

ובספרא דאגדתא, דבי רב ייבא סבא, אוקים, ה' בפומא, והכא לא מתקיימא הכי, ולא אצטרפא (ס"א אצטריכנא), אף על גב דבחד סלקא, אלא בה' דינא תליא, ודינא בחוטמא תליא, דכתיב עלה עשן באפו. ואי תימא, הא פתיב ואש מפיו תאכל. עקרא דרוגזא בחוטמא תליא.

כל תקונין דעתיקא קדישא, במוחא שקיט וסתים מתתקנון. וכל תקונין דזעיר אנפין, בחכמה תתאה מתתקנון. דכתיב, (תהלים קד) כלם

בְּחֻמְהָ עֲשִׂית, וְהִ' כָּלְלָא דְכָלְלָא וְדָאִי. מַה בֵּין ה' לָהּ. ה' דְּהִכָּא, דִּינָא אֶתְעַר
מִנָּה. וְדְהִכָּא רַחֲמֵי גוּ רַחֲמֵי.

דף רפ"ט ע"ב

בְּדִיקָנָא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא, תִּלְיָא כָּל יְקִירוּ דְכָלְלָא. מְזָלָא דְכָלְלָא אֶקְרִי.
מֵהָאִי דִּיקָנָא, מְזָלָא יְקִירוּתָא (נ"א מֵהָאִי מְזָלָא יְקִירוּתָא) (מִמְזָלָא יְקִירוּתָא) דְּכָל יְקִירוּתָא,
מְזָלֵי עֲלָאִי וְתִתָּאִי. כְּלֵהוּ מְשֻׁגְיָחִין לְהֵוּא מְזָלָא. בְּהָאִי מְזָלָא תִּלְיָא חֲנִי
דְּכָלְלָא, מְזוּנֵי דְכָלְלָא. בְּהָאִי מְזָלָא תִּלְיָין שְׂמִיָּא וְאַרְעָא. גְּשָׁמִין דְּרַעוּא. בְּהָאִי
מְזָלָא, אֶשְׁגַּחוּתָא דְכָלְלָא. בְּהָאִי מְזָלָא תִּלְיָין כָּל חֲיִילִין עֲלָאִין וְתִתָּאִין. (דף

רפ"ט ע"ב)

תִּלְתַּת עֶשֶׂר נְבִיעִין, דְּמִשְׁחָא דְרַבּוּתָא טְבָא, תִּלְיָין בְּדִיקָנָא דְמְזָלָא יְקִירוּתָא
דָּא. וְכִלְהוּ נְפָקִין לְזַעִיר אֲנָפִין. לָא תִּימָא כְּלֵהוּ, אֶלָּא תִּשְׁעָה מְנִיָּהוּ,
מִשְׁתַּכְּחֹן בְּזַעִיר אֲנָפִין, לְאַכְפֵּיָא דִּינִין. (וכד) הָאִי מְזָלָא, תִּלְיָא בְּשָׁקוּלָא עַד
טְבוּרָא. כָּל קְדוּשֵׁי קְדוּשִׁין דְּקְדוּשָׁא בֵּיהּ תִּלְיָין. בְּהָאִי מְזָלָא, פְּשִׁיט
פְּשִׁיטוּתָא דְקוּטְרָא עֲלָאָה. הֵוּא רִישָׁא דְכָל רִישִׁין, דְּלָא אֶתִּידַע, וְלָא
אֶשְׁתַּמּוּדַע, וְלָא יִדְעִין עֲלָאִין וְתִתָּאִין. בְּגִין כֵּן כָּלָא בְּהָאִי מְזָלָא תִּלְיָא.

בְּדִיקָנָא דָּא, ג' רִישִׁין דְּאֲמִינָא, מִתְפַּשְׁטוּן. וְכִלְהוּ מִתְחַבְּרֹן בְּהָאִי מְזָלָא,
וּמִשְׁתַּכְּחִין בֵּיהּ. וּבְגִין כֵּן, כָּל יְקִירוּ דִּיקִירוּתָא, בְּהָאִי מְזָלָא תִּלְיָא. כָּל
אֲלִין אֶתְוֹן דְּתִלְיָין בְּהָאִי עֵתִיקָא, כֹּלְהוּ תִּלְיָין בְּהָאִי דִּיקָנָא, וּמִתְחַבְּרֹן
בְּהָאִי מְזָלָא, וְתִלְיָין בֵּיהּ, לְקִימָא אֶתְוֹן אַחֲרֵינִין. דְּאֶלְמְלִי לָא סְלִיק אֲלִין
אֶתְוֹן בְּעֵתִיקָא, לָא קִימִין אֲלִין אַחֲרֵינִין. וּבְגִין כֵּן אֶמַר מִשָּׁה כַּד אֶצְטְרִיד,
יִי יִי, תְּרִי זִימְנָא (זִימְנִי), וּפְסִיק טַעְמָא בְּגוּוִיָּהוּ. דְּהָא בְּמְזָלָא תִּלְיָא כָּלָא.
מֵהָאִי מְזָלָא, מִתְפַּסְפִּי עֲלָאִי וְתִתָּאִי, וּמִתְפַּפִּין קַמִּיהּ. זַפְּאָה חוּלְקִיָּה מֵאֵן
דְּזָכִי לְהָאִי.

הָאִי עֵתִיקָא קְדִישָׁא, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, לָא אֶדְכַּר, וְלָא אֶשְׁתַּכַּח.
וּבְגִין דָּאִיהוּ רִישָׁא עֲלָאָה לְכָל עֲלָאִין, לָא אֶדְכַּר, בַּר רִישָׁא חֲדָא, בְּלָא גּוּפָא,
לְקִימָא כָּלָא.

וְהָאִי (נ"א דְכָל סְתִימִין (ס"א בְּגִין דָּאִיהוּ) רִישָׁא (עֲלָאָה) עֲלָאִין לְכָל עֲלָאִין, לָא אֶדְכַּר, אֶלָּא רִישָׁא
חֲדָא, בְּלָא גּוּפָא, לְקִימָא כָּלָא. וְהוּא) טְמִיר וְסְתִימִין וְגִנִּיז מְכָלָא, תְּקוּנֵי אֶתְתַּקְּנוּ,
בְּהֵוּא מוּחָא סְתִימָאָה דְכָלְלָא, דְּאֶתְפַּשְׁט וְאֶתְתַּקֵּן כָּלָא וְנִפְיָק חֶסֶד עֲלָאָה,
וְחֶסֶד עֲלָאָה אֶתְפַּשְׁט וְאֶתְתַּקֵּן וְאֶתְפַּלִּיל כָּלָא בְּמוּחָא סְתִימָאָה דָּא. כַּד
אֶתְתַּקֵּן חוּרָא דָּא בְּנֵהִירוּ דָּא, בְּטַשׁ מֵאֵן דְּבַטַּשׁ, בְּהָאִי מוּחָא וְאֶתְנַהִיר,

וּתְלִינָא מִמְזָלָא יְקִירָא מוּחָא אַחְרָא, דְּאִתְפְּשֵׁט וְנִהִיר לְתַלְתִּין וּתְרִין שְׁבִילִין. כַּד אֲתַנְהִיר נְהִיר מִמְזָלָא יְקִירָא. אֲתַנְהִירוּ גִ' רִישֵׁין עֲלָאִין, תְּרִין רִישֵׁין, וְחַד דְּכֻלִּיל לֹון. וּבְמִזָּלָא תְלִינִין, וְאִתְפְּלִילֵן בֵּיהּ.

מִפְּאֵן שְׂאֵרֵי לְאִתְגְּלִינָא יְקִירוּ דְּדִיקְנָא, דְּאִיהוּ מִזָּלָא סְתִימָאָה. וְאִינוּן מִתְתַּקְּנוּ (בִּיה), כְּמָה דְּעִתִּיקָא קְדִישָׁא תַלְתַּת רִישֵׁין מִתְעַטְרִין בֵּיהּ, הַכִּי כְּלָא בְּתַלְתַּת רִישֵׁין. וְכַד אֲתַנְהִירוּ, תְלִינִין כְּלָהוּ דָּא בְּדָא בְּתַלְתַּת רִישֵׁין, תְּרִין מִתְרִין סְטְרִין, וְחַד דְּכֻלִּיל לֹון.

וְאִי תִימָא, מֵאֵן עִתִּיקָא קְדִישָׁא.

תָּא חֲזִי, לְעִילָא לְעִילָא, אִית דְּלָא אֲתִידַע, וְלָא אֲשֶׁתְּמוּדַע, וְלָא אֲתַרְשִׁים, וְהוּא כְּלִיל כְּלָא, וּתְרִין רִישֵׁין בֵּיהּ כְּלִילֵן (ס"א תְלִינִין). וְכַדִּין כְּלָא (חֲדָא) הַכִּי אֲתַתְּקֵן. וְהוּא לָאוּ בְּמִנְיָנָא, וְלָא בְּכֻלְלָא וְלָא בְּחֻשְׁבֹּן אֱלָא בְּרַעוּתָא דְּלִבָּא, עַל דָּא אֲתַמַּר, (תְּהִלִּים לט) אֲמַרְתִּי אֲשֶׁמֶרָה דְּרַכִּי מַחְטָא בְּלִשׁוֹנִי.

אַתְרֵי דְּשִׁירוּתָא אֲשֶׁתְּכַח, מַעֲתִיקָא קְדִישָׁא, דְּאֲתַנְהִיר מִמְזָלָא, הוּא נְהִירוּ דְּחֻכְמָתָא, דְּאִתְפְּשֵׁט לְתַלְתִּין וּתְרִין עֵיבֵר. וְנִפְקָא מִהוּא מוּחָא סְתִימָאָה, מִנְהִירוּ דְּבִיהּ. וְמָה דְּעִתִּיקָא קְדִישָׁא נְהִיר בְּקַדְמִיתָא (ס"א בַּחֲכֻמָּתָא), דָּא הִיא. וְשִׁירוּתָא מִמָּה דְּאִתְגְּלִינָא (הוּי), וְאִתְעַבִּיד לְתַלְתַּת רִישֵׁין, וְרִישָׁא חֲדָא כְּלִיל לֹון. וְאֵלִין תַּלְתַּת מִתְפְּשֵׁט לְזַעִיר אֲנִפִין, וּמֵאֵלִין נְהִירוּ כְּלָא.

אֲתַגְּלִיף הָאִי חֻכְמָתָא, וְאִפִּיק חַד נְהִירָא, דְּנִגִיד וְנִפִיק לְאֲשֶׁקָאָה גִּנְתָּא וְעֵייל (נ"א וְעֵיילֵן) בְּרִישָׁא דְּזַעִיר אֲנִפִין, וְאִתְעַבִּיד חַד מוּחָא וּמִתְמָן אֲתַמְשִׁיד וְנִגִיד בְּכָל גּוּפָא, וְאֲשֶׁקִי כָּל אִינוּן נְטִיעָאן. הָדָא הוּא דְּכֻתִּיב, (בְּרַאשִׁית ב) וְנִהַר יוֹצֵא מַעַדָּן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן וְגו'.

תוּ אֲתַגְּלִיף הָאִי חֻכְמָתָא, וְאִתְמַשֵּׁד וְעֵייל בְּרִישָׁא דְּזַעִיר אֲנִפִין, וְאִתְעַבִּיד מוּחָא אַחְרָא (הוּא אַחְרָא). הוּא נְהִירוּ דְּאִתְמַשְׁכָּא מִנִּיהּ אֵלִין תְּרִין מְשִׁיכֵן אֲתַגְּלִיפוּ, מִתְחַבְּרֵן בְּחַד רִישָׁא דְּעִמִּיקָא דְּבִירָא, דְּכֻתִּיב, (מְשֻׁלִי ג) בְּדַעְתּוֹ תְּהוּמוֹת נִבְקְעוּ. וְעֵייל בְּרִישָׁא דְּזַעִיר אֲנִפִין, וְאִתְעַבִּיד מוּחָא אַחְרָא, וּמִתְמָן אֲתַמְשִׁיד וְעֵייל לְגוּ גּוּפָא, וּמִלִּינָא כָּל אִינוּן אֲדָרִין וְאֲכֻסְדָּרִין דְּגּוּפָא. הָדָא הוּא דְּכֻתִּיב, (מְשֻׁלִי כד) וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלֵאוּ.

דף ר"צ ע"א

וְאֵלִין נְהִירוּ, מִנְהִירוּ דְּהוּא מוּחָא עֲלָאָה סְתִימָאָה, דְּנְהִיר בְּמִזָּלָא (עִתִּיקָא קְדִישָׁא). וְכְלָא דָּא בְּדָא תְלִינִין. וְאִתְקַשֵּׁר דָּא בְּדָא, וְדָא בְּדָא, עַד

דִּישְׁתַּמוּדַע דְּכֹלָא חַד, וְכֹלָא הוּא עֲתִיקָא, (דף ר"צ ע"א) וְלֹא אֲתַפְרֵשׁ מִנִּיהַ
כְּלוּם. אֲלִין תְּלַת נְהוּרִין, נְהוּרִין לְתַלְתַּת אַחְרָנִין, דְּאֶקְרוּן אַבְהוֹן. וְאֲלִין נְהוּרִין
לְבָנִין. וְכֹלָא נְהוּרִין מֵאַתְרַּחַד. כִּד אֲתַגְלִיָּא הַאי עֲתִיקָא, רַעוּוּא דְרַעוּוּן, כֹּלָא
נְהוּרִין וְכֹלָא אֲשֶׁתַּכַּח בְּחַדוֹ שְׁלִימְתָא.

הַאי חֲכָמְתָא אֶקְרִי עֵדוֹן, וְהַאי עֵדוֹן אֲתַמְשֵׁד מְעַדוֹן עֲלָא, סְתִימְאָה דְּכָל
סְתִימִין. וּמֵהַאי עֵדוֹן, אֶקְרִי שִׁירוּתָא. דְּבַעֲתִיקָא לֹא אֶקְרִי, וְלֹא הוּי
שִׁירוּתָא וְסִיוְמָא. וּבְגִין דְּלֹא הוּי בִּיהַ שִׁירוּתָא וְסִיוְמָא, לֹא אֶקְרִי אֲתָה.
בְּגִין דְּאֲתַפְסִיָּא וְלֹא אֲתַגְלִיָּא. וְאֶקְרִי הוּא. וּמֵאַתְרַּחַד דְּשִׁירוּתָא אֲשֶׁתַּכַּח
אֶקְרִי אֲתָה, וְאֶקְרִי אַב. דְּכַתִּיב, (ישעיה סג) כִּי אֲתָה אַבִּינוּ.

בְּאֲגָדְתָא דְּבִי רַב יִיבָא סָבָא, כֹּלְלָא דְּכֹלָא, זְעִיר אֲנַפִּין אֶקְרִי אֲתָה.
עֲתִיקָא קְדִישָׁא דְּאֲתַפְסִיָּא, אֶקְרִי הוּא. וְשִׁפִּיר. וְהַשְׁתָּא קְרִינֵן בְּאַתְרַּחַד דְּא
דְּשִׁירוּתָא אֲשֶׁתַּכַּח, אֲתָה. אַף עַל גַּב דְּאֲתַפְסִיָּא, מִנִּיהַ הוּי שִׁירוּתָא, וְאֶקְרִי
אַב. וְהוּא אַב לְאַבְהוֹן. וְהַאי אַב נָפִיק מְעֲתִיקָא קְדִישָׁא, דְּכַתִּיב (איוב
כח) וְהַחֲכָמָה מֵאִין תִּמְצָא. וּבְגִין כִּד לֹא אֲשֶׁתַּמוּדַע.

תָּא חֲזִי, כְּתִיב (איוב כח) אֱלֹהִים הִבִּין דְּרַכָּה, דְּרַכָּה מִמֶּשׁ. אַבְל וְהוּא יָדַע
אֶת מְקוּמָהּ, מְקוּמָהּ מִמֶּשׁ. וְכָל שְׁכֹן דְּרַכָּה. (מקומה ממש. ולא דרכה. מקומה ממש.
וכל שכן דרכה.) וְכָל שְׁכֹן הוּא חֲכָמָה דְּסִתִּימָא בִּיהַ בְּעֲתִיקָא קְדִישָׁא.

הַאי חֲכָמָה שִׁירוּתָא דְּכֹלָא, מִנִּיהַ מִתְּפַשְׁטוֹן תְּלַתִּין וְתַרִּין שְׁבִילִין. (שבילין
ולא ארחין) וְאוּרִייתָא בְּהוּ אֲתַפְלִילַת בְּעַשְׂרִין וְתַרִּין אֲתוּוֹן, וְעַשְׂרֵן אֲמִירוֹן. הַאי
חֲכָמָה אַב לְאַבְהוֹן. וּבְהַאי חֲכָמָה, שִׁירוּתָא וְסִיוְמָא אֲשֶׁתַּכַּח. וּבְגִין דְּא,
חֲכָמָה עֲלָא חֲכָמָה תְּתָא. כִּד אֲתַפְשֵׁט חֲכָמָה, אֶקְרִי אַב לְאַבְהוֹן. כֹּלָא לֹא
אֲתַפְלִיל אֲלָא בְּהַאי. (ס"א כד מתפשטון חכמות, אתקרי אב לאבהו. כלא לא אתכליל אלא
בהאי) דְּכַתִּיב, (תהלים קד) כֹּלֶם בְּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ.

זְקַף רַבִּי שְׁמַעוֹן יְדוּי, וְחַדִּי, אָמַר, וְדַאי עֵידוֹן הוּא לְגַלְאָה, וְכֹלָא אֲצֵטְרִיךְ
בְּשַׁעֲתָא דְּא. תְּאֲנָא, בְּשַׁעֲתָא דְּעֲתִיקָא קְדִישָׁא, סְתִימְאָה דְּכָל סְתִימִין, בְּעָא
לְאַתְקִנָּא כֹּלָא, אֲתַקִּין כְּעִין דְּכַר וְנוֹקְבָא. בְּאַתְרַּחַד דְּאֲתַפְלִילוּ דְּכַר וְנוֹקְבָא לֹא
אֲתַקִּימוּ, אֲלָא בְּקִיוְמָא אַחְרָא (ס"א כעין דכר) (אלא בדכר) דְּדְּכַר וְנוֹקְבָא. וְהַאי
חֲכָמָה כֹּלְלָא דְּכֹלָא, כִּד נָפִיקָא וְאֲתַנְהִיר מְעֲתִיקָא קְדִישָׁא, לֹא אֲתַנְהִיר
אֲלָא בְּדְּכַר וְנוֹקְבָא. דְּהַאי חֲכָמָה אֲתַפְשֵׁט, וְאֲפִיק מִיְנִיהַ בִּינָה, וְאֲשֶׁתַּכַּח
דְּכַר וְנוֹקְבָא. הוּא, חֲכָמָה אַב. בִּינָה אִם. חֲכָמָה וּבִינָה, בְּחַד מִתְקִלָּא

אתקלו, דכר ונוקבא. ובגינייהו כלא אתקיים בדכר ונוקבא, דאלמלא האי, לא מתקיימין.

שירותא דא אב לכלא, אב לכלהו אבהו, אתחברו דא בדא, ונהירו דא בדא. (חכמה אב. בינה אם. משלי ב) כי אם לבינה תקרא) כד אתחברו, אולידו, ואתפשטת מהימנותא. באגדתא דבי רב ייבא סבא, הכי תאני, מהו בינה. אלא כד אתחבר דא בדא, יוד בה "א, אתעברת, ואפיקת בן, ואולידת. ובגין כד, בינה אקרי, בן י"ה, שלימותא דכלא. אשתכחו תרווייהו דמתחברו, ובן בגווייהו. בתקונייהו אשתכח שלימותא (נ"א בן י"ה, תרווייהו דמתחברו, ובן בגווייהו. בתקונייהו אשתכחו שלימותא דכלא כללא) דכלא, אב ואם. בן ובת.

מלין אלין, לא אתייהבו לגלאה, בר לקדישי עליונין, דעאלו ונפקו, ונדעין ארחוי דקודשא בריך הוא, דלא סטאן בהו לימינא ולשמאלא. דכתיב, (הושע יד) כי ישרים דרכי יי וצדיקים ילכו בם וגו'. זכאה חולקיה, דמאן דזכי למנדע אורחוי, ולא סטי, ולא יטעי בהו. דמלין אלין סתימין אינון וקדישי עליונין נהירין בהו, כמאן דנהיר מנהירו דבוצינא. לא אתמסרו מלין אלין, אלא למאן דעאל ונפיק. דמאן דלא עאל ונפק, טב ליה דלא אברי. דהא גליא קמי עתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין, דמלין אלין נהירין בלבאי, באשלמותא דרחימותא ודחילו דקודשא בריך הוא. ואלין בני דהכא, ידענא בהו דהא עאלו ונפקו, ואתנהירן באלין מלין, ולא בכלהו. והשתא אתנהירו בשלימותא כמה דאצטריך. זכאה חולקי עמהון, בההוא עלמא.

דף ר"צ ע"ב

אמר רבי שמעון, כל מה דאמינא דעתיקא קדישא. וכל מה דאמינא דזעיר אנפין. כלא חד, כלא הוא חד מלה. לא (דף ר"צ ע"ב) תלליא ביה פירודא. בריך הוא בריך שמייה לעלם ולעלמי עלמין.

תא חזי, שירותא דא דאקרי אב, אתפליל ביו"ד, דתלליא ממזלא קדישא. ובגין כד, יוד פליל אתוון אחרנין. י' סתימא דכל אתוון אחרן. י' רישא וסיפא דכלא.

וההוא נהר דנגיד ונפיק, אקרי עלמא דאתי, דאתי תדיר ולא פסיק. והאי הוא עדונא דצדיקיא, לזכאה להאי עלמא דאתי, דאשקי תדיר לגנתא, ולא פסיק. עליה כתיב (ישעיה נח) וכמוצא מים אשר לא יכזבו

מימיו. וההוא עלמא דאיתי, אברי ביו"ד, הדא הוא דכתיב, (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. י' כליל תרין אתוון ו"ד.

באגדתא דבי רב ייבא סבא תנינן, אמאי ו"ד כלילן ביו"ד. אלא נטיעה דגנתא (ס"א ודאי) דא, אקרי ו'. אית גנתא אחרא, דאיהי ד'. ומחאי ו', אשתקייא ד'. (דאיהי ארבעה ראשים) והיינו רזא דכתיב, ונהר יוצא מעדן וגו'. מאי עדן. דא חכמה עלאה, ודא י'. להשקות את הגן, דא הוא ו'. ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים, דא הוא ד', וכלא כליל ביו"ד.

ובגין כך, אקרי אב לכלא. אב לאבהן. שירותא דכלא, (אקרי) ביתא דכלא, דכתיב, (משלי כד) בחכמה יבנה בית. (מהאי י' שירותא וסיומא דכלא) וכתיב, (תהלים קד) כלם בחכמה עשית. באתריה, לא אתגלייא, ולא אתידע. מדאתחבר באימא אתרמיז באימא ובגין כך אימא כללא דכלא, בה אתידע ובה אתרמיז, שירותא וסיומא דכלא. (חכמה אקרי) דבה סתים כלא.

כללא דכלא, שמא קדישא. עד השתא רמיזנא, ולא אמיןא כל אלין יומין. והאידינא מתגלפין סטרין, י', כליל בהאי חכמה. ה' דא אימא, וקרין בינה ו"ה, אלין תרין בגין, דמתעטרן מאימא. והא תנינן, דבינה אתכליל מפלא. יו"ד דמתחברא באימא, ומפקין ב"ן. והיינו בינה, א"ב וא"ם דאינון י"ה, בן בגווייהו.

השתא אית לאסתכלא, בינה, ואקרי תבונה, אמאי אקרי תבונה, ולא בינה. אלא תבונה אקרי, בשעתא דינקא לתרין בגין, ב"ן וב"ת, דאינון ו"ה, והיא שעתא אקרי תבונה. דכלא כליל באלין אתוון, ב"ן וב"ת, אינון ו"ה. וכלא חד כללא, והיינו תבונה.

בספרא דרב המנונא סבא אמר, דשלמה מלכא, תקונא קדמאה דגלי ואמר, (שיר השירים א) הנדף יפה רעיתי מהאי הוא. ותקונא תניינא, אקרי פלה, דאיהי נוקבא דלתתא. ואינון דאמרי, דתרווייהו להאי נוקבא דלתתא אינון, לאו הכי דה"א קדמאה לא אקרי פלה. וה"א בתראה, אקרי פלה, לזמנין (ידיעון) ידיעין (לזמנין סגיאין). דהא זמנין סגיאין אינון, דדכורא לא אתחבר עמה, ואסתלק מינה. בההוא זמנא פתיב, (ויקרא יח) ואל אשה בנדת טומאתה לא תקרב. בשעתא דאתדפאת נוקבא, ודכורא פעי לאתחברא עמה, כדן אקרי פל"ה. ככל"ה ממש אתי. (אבל) האי אימא, לא אפסיק רעותא דתרווייהו לעלמין, בחד נפקין, בחד שריין. לא אפסיק דא מן דא, ולא אסתלק דא מן דא. ובגין כך פתיב ונהר יוצא מעדן, יוצא

תדיר, ולא אפסיק. הָדָא הוּא דְכָתִיב, וּכְמוּצָא מִיָּם אֲשֶׁר לֹא יִכְזָבוּ מִיָּמָיו. וּבִגִּין כֵּן כָּתִיב רַעֲיָנִי, בְּרַעֲוֵתָא דְאַחֵהּ שְׂרִיין, בְּאַחֲדוּתָא שְׁלִימוּתָא (שלימתא). אָבֵל הָכָא אֶקְרִי כְּלָה, דְכַד אֲתָא דְכוּרָא לְאַתְחַבְרָא עִמָּה, הִיא כְּלָה, כְּכֹלָה אִיהִי אֲתֵיָא מִמֶּשׁ.

וּבִגִּין כֵּן, תְּרִי (ויחי רמ"ב) תְּקוּנִין דְּנוֹקְבֵי פְּרִישׁ שְׁלֵמָה. תְּקוּנָא דְקִדְמִיתָא סְתִימָא, בְּגִין דְאִיהִי סְתִימָא. וְתְקוּנָא תְּנִינָא פְּרִישׁ יְתִיר, וְלֹא סְתִים כּוּלֵי הֵיא. וְלִבְתֵּר תְּלִיא כָּל שְׁבַחָא בְּהֵיא דְלַעֲיָלָא. דְכָתִיב, (שיר השירים ו) אַחַת הִיא לְאַמָּה בְּרָה הִיא לְיֹולְדָתָהּ. וּבִגִּין דְאִיהִי אִימָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרָא דְכְּלָה, וְרַעֲוֵתָא דִּיּוּד לֹא אֶפְסִיק מִנָּה לְעֵלְמִין, אֲתֵיָהִיב בְּרִשׁוּתָהּ כָּל חִירוֹ דְעֵבְדִין. כָּל חִירוֹ דְכְּלָא. כָּל חִירוֹ דְחֵיבֵיָא, לְדַכְּפָא לְכֹלָא. דְכָתִיב, (ויקרא טז) כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם. וְכָתִיב (ויקרא כח) וְקִדְשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה יֻבַּל הִיא. מֵאִי יֻבַּל. כְּמָה דְאֲתָא אֲמַר (ירמיה יז) וְעַל יֻבַּל יִשְׁלַח שְׂרָפְיוֹ. מִשׁוּם הֵהוּא נָהָר דְאֲתֵי וְנִגִיד וְנִפִיק, וְאֲתֵי תְּדִיר, וְלֹא פְּסִיק.

דף רצ"א ע"א

כָּתִיב (דף רצ"א ע"א) (משלי ב) כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא לְתַבּוּנָה תִתֵּן קוֹלְךָ. פִּינּוֹ דְאֲמַר כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, אֲמַאי לְתַבּוּנָה. אֲלֵא כְּמָה דְאֲמִינָא. הִי מְנִיָּהּ עֲלָא. בִּינָה עֲלָא מִתַּבּוּנָה. בִּינָה אָב וְאִם וּבִן. י"ה: אָב וְאִם, וּבִן בְּגוּוּיָהּ. תַּבּוּנָה: כְּלָא כְּלָלָא דְבִנִּין, בִּן וּבֵת, ו"ה. וְלֹא אֲשַׁתְּכַח אָב וְאִם, אֲלֵא בְּאִימָא דְאִימָא וְדֵאִי (ס"א בבבונה. ובתבונה ודאי אימא) רְבִיעָא עֲלִיָּהּ, וְלֹא אֲתַגְלִיָּא. אֲשַׁתְּכַח דְכְּלָלָא דְתִרִין בְּנִין, אֶקְרִי תַבּוּנָה. וְכְּלָלָא דְאָב אִם וּבִן, אֶקְרִי בִינָה. וְכַד בְּעֵי לְאֶכְלָלָא כְּלָא, בְּהֵאִי אֲתַכְּלִיל.

וְהֵיא אָב וְאִם וּבִן, אֶקְרוּן חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת. בְּגִין דְהֵיא בִּן נָטִיל סִימְנִין דְאָבוּי וְאִמִּיה, אֶקְרִי דַעַת, דְהוּא סְהַדוּתָא דְתַרְוּוּיָהּ. וְהֵיא בִּן, אֶקְרִי בּוּכְרָא. דְכָתִיב, (שמות ד) בְּנֵי בְכוּרֵי יִשְׂרָאֵל. וּבִגִּין דְאֶקְרִי בּוּכְרָא, נָטִיל תִּרִין חוּלְקִין. וְכַד אֲתַרְבֵּי בְּעַטְרוּי, נָטִיל תְּלַת חוּלְקִין. וּבִין כֵּן וּבִין כֵּן, תִּרִין חוּלְקִין, וְתַלַּת חוּלְקִין כְּלָא חַד מְלָה. וְהֵיא וְהֵיא הֵכִי (ס"א חד) הוּי, יְרוּתָא דְאָבוּי וְאִמִּיה יְרִית.

מֵאִי יְרוּתָא דָּא. אַחְסִנְתָּא דְאָבוּי וְאִמִּיה, וְתִרִין עֵטְרִין דְהוּוּ גְנִיזִין בְּגוּוּיָהּ, וְאַחְסִינוּ לְבִן דָּא. מִסְטְרָא דְאָבוּי, הִנֵּה גְנִיז בְּגוּוּיָהּ חַד עֵטְרָא, דְאֶקְרִי חֶסֶד. וּמִסְטְרָא דְאִימָא, חַד עֵטְרָא דְאֶקְרִי גְבוּרָה. וְכְּלָהּ מִתְעַטְרִין

בְּרִישָׁה, וְאֶחִיד לֹון. וְכַד נִהְרִין אֲלִין אָב וְאָם עָלֶיהָ, כְּלֵהוּ אֶקְרוּן תְּפִילִין
דְּרִישָׁא. וְכֵלָא נָטִיל בֶּן דָּא, וְיָרִית כְּלָא, וְאֶתְפָּשֵׁט בְּכָל גּוּפָא. וְהָאִי בֶן יְהִיב
לְבִרְתָּא. וְבִרְתָּא מְנִיָּה אֶתְזֶן. וְעַל כָּל פְּנִים מִפָּאן, בְּרָא יָרִית וְלֹא בִרְתָּא. בְּרָא
יָרִית לְאָבוּי וְלֹא מִיָּה וְלֹא בִרְתָּא. וְמִנִּיָּה אֶתְזֶן בִּרְתָּא. כְּמָה דְכִתְיִב, (דְּנִיָּאֵל
ד) וּמְזוֹן לְכֵלָא בִּיהָ. (וְאִי תִימָא כֹל הָאִי וְהָאִי אֶקְרוּן צְדִיק וְצַדִּיק בְּחַד אִינוּן וְחַד כֵּלָא).

הֵנִי אָב וְאָם, כְּלִילֵן וּמִתְחַבְּרֵן דָּא בְּדָא. וְאָב טְמִיר יִתִיר. וְכֵלָא אֶחִיד
מִעֲתִיקָא קְדִישָׁא, וְתִלְיָא מִמְזָלָא קְדִישָׁא, יְקִירוּ (יְקִירָא) דְכָל יְקִירוּן. וְאֲלִין
אָב וְאָם, מִתְקַנִּין בִּיתָא, כְּמָה דְאֶמִינָא דְכִתְיִב, (מִשְׁלֵי כַד) בְּחֻכְמָה יְבִנָּה בֵּית
וְבִתְבוּנָה יִתְכַוֵּן וּבִדְעַת חֲדָרִים יִמְלָאוּ כָּל הוּן יְקָר וְנְעִים. וְכִתְיִב (מִשְׁלֵי
כב) כִּי נְעִים כִּי תִשְׁמְרֶם בְּבִטְנְךָ. (הֵנִי כֵלָא דְכֵלָא, כְּמָה דְאֶמִינָא וְתִלְיִן מִמְזָלָא קְדִישָׁא
יְקִירָא).

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּאֶדְרָא לָא גְלִינָא כְּלָא. וְכָל הֵנִי מְלִין, טְמִירִין בְּלַפְּאִי
הוּוּ עַד הַשְּׁתָּא, וּבְעִינָא לְאֶטְמָרָא לֹון לְעֶלְמָא דְאֶתִי, מִשּׁוּם דְתַמְּן שְׁאֶלְתָּא
שְׁאִיל לָנָא, כְּמָה דְכִתְיִב, (יִשְׁעִיָּה לֵג) וְהִיָּה אֶמִוּנַת עֵתְךָ חוּסָן יִשׁוּעוֹת חֻכְמָה
וְדַעַת וְגוֹי, וְחֻכְמָה בְּעֵינֵי מִינֵי, וְהַשְּׁתָּא רְעוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא בְּהָאִי,
הָא בְּלָא כְּסוּפָא אִיעוּל קָמִי פְּלִטְרוּי.

כְּתִיב (שְׁמוּאֵל א ב) כִּי אֵל דְעוֹת יְיָ. דְעוֹת וְדָאִי. הוּא הַדְּעַת. בְּדַעַת כָּל
פְּלִטְרוּי אֶתְמַלְּיִין. דְכִתְיִב, וּבִדְעַת חֲדָרִים יִמְלָאוּ. (בְּגִין כַד) דְעַת אֶחְרָא לָא
אֶתְגַּלְיָא, דְהָא טְמִירָא אֶזִּיל בְּגוּוּיָה, וְאֶתְכֻלִּיל בִּיהָ. דְעַת נְהִיר בְּמוּחִין,
וְאֶתְפָּשֵׁט בְּמוּחָא כְּלָא. (בְּמוּחָא, בְּגוּפָא כֵלָא, כִּי אֵל דְעוֹת יְיָ)

בְּסַפְרָא דְאֶגְדָּתָא תְּנִינֵן, כִּי אֵל דְעוֹת יְיָ, אֵל תְּקַרִי דְעוֹת, אֶלָּא עֲדוֹת.
דְהוּא סְהַדוּתָא דְכֵלָא, סְהַדוּתָא דְתִרִין חוּלְקִין, כְּמָה דְאֶתְ אֶמְרָא (תְּהֵלִים
עח) וַיִּקַּם עֲדוֹת בִּיעֶקֶב. וְאֶף עַל גַּב דְהָאִי מְלָה, אֶוֹקְמוּהָ בְּסַפְרָא דְצְנִיעוּתָא
בְּגוּוּנָא אֶחְרָא. הֵתֵם בְּאֶתְרֵיהָ שְׁלִים, הֵכָא כְּלָא שְׁפִיר, וְכֵלָא הֵנִי, כַּד
אֶסְתִּים מְלָה.

הָאִי אָב וְאָם, כְּלֵהוּ בְּהוּ כְּלִילֵן, כְּלָא בְּהוּ סְתִימָן, וְאִינוּן סְתִימָן בְּמִזְלָא
קְדִישָׁא, עֲתִיקָא דְכָל עֲתִיקִין. בִּיהָ סְתִימָן. בִּיהָ כְּלִילֵן. כְּלָא הוּא, כְּלָא הוּי.
בְּרִידָא הוּא, בְּרִידָא שְׁמִיָּה, לְעֶלְמָא וְלְעֶלְמֵי עֲלָמִין.
דף רצ"א ע"ב

כָּל מְלִין דְאֶדְרָא יָאוֹת, וְכֵלָהוּ מְלִין קְדִישִׁין, מְלִין דְלָא סְטָאן לִימִינָא
וְלִשְׁמָאלָא, כְּלֵהוּ מְלִין דְסְתִימִין, וְאֶתְגַּלְיִין לְאִינוּן דְעָאלוּ וְנִפְקוּ, וְכֵלָא הֵכִי

הוא. ועד השתא הוו מתפסיין אליו מליו דדחילנא לגלאה, והשתא אתגליין. וגלי קמי (מלכא) עתיקא קדישא, דהא לא ליקרא דילי ודבית אבא עבידנא, אלא בגין דלא איעול בכסופא קמי פלטרוי עבידנא. ועוד, הא חמינא, דקודשא בריך הוא וכל הני זפאי קשוט דהכא משתכחו, פלהו מסתכמין על ידי. דהא חמינא דכלהו חדאן בהאי הלולא דילי, וכלהו זמינין (דף רצ"א ע"ב) בההוא עלמא בהילולא דילי, זפאה חולקי.

אמר רבי אבא, פד סיים מלה דא בוצינא קדישא, בוצינא עלאה, ארים ידוי, ובכה וחייד. בעא לגלאה מלה חדא. אמר, במלה דא אצטערנא כל יומאי, והשתא לא יהבין לי רשותא. אתתקף, ויתיב, ורחיש בשפנותיה, וסגיד תלת זמנין, ולא הנה יכול בר נש לאסתכלא באתריה, כל שפן ביה. אמר, פומא פומא, דזכית לכל האי, לא אנגיבו מבועד. מבועד נפיק ולא פסק. עלך קרינן (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן. וכתוב (ישעיה נח) וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו.

האידינא אסהדנא עלי. דכל יומין דקאימנא, תאיבנא למחמי יומא דא, (נ"א רעותא לגלאה רזא דא) ולא סליק ברעותי (ס"א בידי), בר האידינא, דהא בעטרא דא מתעטר האי יומא. והשתא בעינא לגלאה מליו, קמיה דקודשא בריך הוא, דהא פלהו מתעטרין ברישי (ברישיה). והאי יומא לא יתרחק למיעל לדוכתיה, פיומא אחרא. דהא כל יומא דא ברשותי קיימא. והשתא שרינא לגלאה מליו, בגין דלא איעול בכסופא לעלמא דאתי. והא שרינא אימא.

פתיב, (תהלים פט) צדק ומשפט מכון פסאד חסד ואמת יקדמו פניד. מאן חכימא, יסתפל בהאי, למחמי אורחוי (ס"א דינוי) דקדישא עלאה, דינין דקשוט, דינין דמתעטרין בכתרי עלאין. דהא חמינא דכלהו בוצינין נהרין מבוצינא עלאה, טמירא דכל טמירין, פלהו דרגין לאתנהרא. (נ"א וכלהו אינון דרגין לאתנהרא) ובההוא נהורא דבכל דרגא ודרגא, אתגלייא מה דאתגלייא, וכלהו נהורין אחידן, נהורא דא בנהורא דא, ונהורא דא, בנהורא דא, ונהרין דא בדא, ולא מתפרשן דא מן דא.

נהורא דכל בוצינא ובוצינא, דאקרון תקוני מלכא, פתרי מלכא, כל חד וחד, נהיר ואחיד בההוא נהורא דלגו לגו, ולא מתפרש לבר. ובגין כך פלא בחד דרגא אסתלק, וכלא בחד מלה אתעטר, ולא מתפרש דא מן דא, איהו ושמיה חד הוא. נהורא דאתגלייא, אקרי לבושא דמלכא. נהורא דלגו

לָגוּ, (בההוא נהורא הוא מה) נְהוּרָא סְתִים, וּבִיה שְׂרִיא הֵהוּא דְלֵא אֲתַפְרֵשׁ וְלֵא אֲתַגְלִיָּא.

וְכִלְהוּ בּוּצִינִי, וְכִלְהוּ נְהוּרִין, נְהוּרִין מַעֲתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, בּוּצִינָא עֲלָא. וְכֵד מְסַתְפְּלוּ, כִּלְהוּ נְהוּרִין דְאֲתַפְּשֻׁן. לֵא אֲשַׁתְּכַח בַּר בּוּצִינָא עֲלָא, דְאֲטָמַר וְלֵא אֲתַגְלִיָּא.

בְּאִינוּן לְבוּשִׁין דִּיקַר, לְבוּשֵׁי קְשׁוּט, תְּקוּנֵי קְשׁוּט, בּוּצִינֵי קְשׁוּט, אֲשַׁתְּכַחוּ תְרִין בּוּצִינִין, תְּקוּנָא דְכוּרְסִיָּא דְמִלְכָּא, וְאֲקָרוּן צְדָק וּמִשְׁפָּט. וְאִינוּן שִׁירוּתָא, וְשְׁלִימוּתָא, בְּכָל מְהִימְנוּתָא. וּבְהֵנִי מִתְעַטְרִין כָּל דִּינִין דְלַעֲיֵלָא וְתֵתָא, וְכִלְא סְתִים בְּמִשְׁפָּט. וְצְדָק מְהִי מִשְׁפָּט אֲתָזוּ. וְלִזְמִנִין קָרִינוּ לָהּ, (בראשית יד) וּמִלְכֵי צְדָק מְלֵךְ שְׁלָם.

כֵּד מִתְעַרְוּ דִּינִין מִמִּשְׁפָּט, כִּלְהוּ רַחֲמֵי, כִּלְהוּ בְּשְׁלִימוּ. דְהֵאִי מְבַסֵּם לְהֵאִי צְדָק, וְדִינִין מִתְתַקְנִין, וְכִלְהוּ נְחֵתִין לְעֲלָמָא בְּשְׁלִימוּ, בְּרַחֲמֵי. וְכֵדִין (אקרי) שְׁעֵתָא דְמִתְחַבְּרוּ דְכַר וְנוֹקְבָא, וְכָל עֲלָמִין כִּלְהוּ בְּרַחֲמֵי, וּבְחֻדוּתָא.

וְכֵד אֲסַגִּיאוּ חוּבֵי עֲלָמָא, וְאֲסַתְּאַבַּת מְקַדְשָׁא, וְדְכוּרָא אֲתַרְחַק מִן נוֹקְבָא, וְחוּיָא תְקִיפָא שְׂרִיא לְאֲתַעְרָא, וְוִי לְעֲלָמָא דְמִתְזִין בְּהֵהוּא זְמַנָּא מְהִי צְדָק. כִּמְהָ חֲבִילֵי טְרִיקִין מִתְעַרְוּ בְּעֲלָמָא, כִּמְהָ זְפִאִין מְסַתְּלִקִין מִעֲלָמָא. וְכָל כֵּד לְמָה. בְּגִין דְאֲתַרְחַק דְכוּרָא מִן נוֹקְבָא, וּמִשְׁפָּט לֵא קָרַב בְּצְדָק דָּא. וְעַל הֵאִי כְתִיב, (משלי יג) וַיֵּשׁ נִסְפָּה בְּלֵא מִשְׁפָּט, דְמִשְׁפָּט אֲתַרְחַק מְהִי צְדָק, וְלֵא אֲתַבְּסָמָא, וְצְדָק יִנְקָא מֵאֲתַר אַחְרָא.

וְעַל דָּא אָמַר שְׁלֵמָה מִלְכָּא, (קהלת ז) אֵת הַכֹּל רָאִיתִי בְיַמֵּי הַבְּלִי יֵשׁ צְדִיק אוֹבֵד בְּצַדְקוֹ וְגוֹ', הֶבֶל דָּא, (ס"א ל"ג הבל דא) הֶבֶל חֲדָא, מְהַבְּלִים דְלַעֲיֵלָא, דְאֲקָרוּן אֲפִי מִלְכָּא, וְדָא אִיהוּ מְלַכוּתָא קְדִישָׁא, דְכֵד הִיא מִתְעַרָּא בְּדִינוּי, כְּתִיב יֵשׁ צְדִיק אוֹבֵד בְּצַדְקוֹ. מֵאִי טַעֲמָא. מִשׁוּם דְמִשְׁפָּט אֲתַרְחַק מִצְדָק. וּבְגִין כֵּד אֲקָרִי, וַיֵּשׁ נִסְפָּה בְּלֵא מִשְׁפָּט.

דף רצ"ב ע"א

תָּא חֲזִי, כֵּד אֲשַׁתְּכַח זְכָאָה עֲלָאָה בְּעֲלָמָא, רְחִימָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, אֲפִילוּ כֵּד אֲתַעַר צְדָק בְּלַחוּדוּי, יְכִיל עֲלָמָא לְאֲשַׁתְּזָבָא בְּגִינֵיהּ. וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּעֵי בִיקְרִיָּה, וְלֵא מְסַתְּפִי (דף רצ"ב ע"א) מִן דִּינָא. וְכֵד הֵהוּא זְכָאָה לֵא קִימָא בְּקִיוּמֵיהּ, מְסַתְּפִי אֲפִילוּ מִמִּשְׁפָּט, וְלֵא יְכִיל לְמִיקָם בִּיהּ. כָּל שְׁכֵן בְּצְדָק.

דוד מלכא, בקדמיתא אמר, (תהלים כו) בחנני יי' ונסני. דהא אנא לא מסתפינא מפל דינו, אפילו מהאי צדק, ופל שפן דאחידנא ביה, מה כתיב. (תהלים יז) אני בצדק אחזה פניך, בצדק ודאי. לא מסתפינא למיקם בדינוי. בתר דחב, אפילו ממשפט מסתפי, דכתיב, (תהלים קמג) ואל תבא במשפט את עבדך.

תא חזי, כד מתבסמא האי צדק ממשפט, כדן אקרי צדקה. ועלמא מתבסמא בחסד, ואתמליא מניה. דכתיב, (תהלים לג) אוהב צדקה ומשפט חסד יי' מלאה הארץ.

אסהדנא עלי, דכל יומאי הוינא מצטער על עלמא, דלא יערע בדינוי דצדק, ולא יוקיד עלמא בשלהובוי. כמה דכתיב, (משלי ל) אכלה ומחתה פיה. מפאן ולהלאה, כפום כל חד, כפום בירא עמקא, והא בדרא דא אית ביה זכאין, וזעירין אינון דיקומון לאגנא על עלמא, ועל עאנא, מארבעה זינין. (ס"א על עלמא, ועלינא בעיין). על כן אחידן מלי דא ברא, ומתפרשן מלין דסתימין בעתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין, והיך אחידן אלין באלין. מפאן להלאה, מלין דזעיר אנפין, אינון דלא אתגליין באדרא. אינון דהוו סתימין בלבאי, ותמן לא אתקנו. (עד כאן סתימן מלין) השתא אתתקנו ואתגליין, וכלהו מלין סתימין, וברירין פלהו. זכאה חולקי, ואינון דירתו ירותא דא, דכתיב, (תהלים קמד) אשרי העם שפכה לו וגו'.

האי דאוקימנא, אב ואם בעתיקא אחידן, בתיקוני, הכי הוא. דהא ממוחא סתימאה דכל סתימין תליין, (נ"א נפקין) ומתאחדן ביה. (ואף על גב דעתיקא קדישא אתתקן בלחודוי) וכד יסתכלון (בכל) מלי. פלא הוא עתיקא בלחודוי, הוא הוי, והוא יהא. וכל הני תקונין ביה. (בס"י לא נמצא אחידן ביה סתימן לא מתפרשן מניה מוחא סתימאה לא אתגלייא ולא תליא ביה) א"ב וא"ס מהאי מוחא נפקו, אתפלילו במזלא, וביה תליין, וביה אחידן. זעיר אנפין, בעתיקא קדישא תלייא ואחיד. והא אוקימנא מלי באדרא. זכאה חולקיה דמאן דעאל ונפיק, וינדע אורחין דלא יסטי לימינא ולשמאלא. ומאן דלא עאל ונפק, טב ליה דלא אברי. וכתיב (הושע יד) פי ישראלים דרכי יי'.

אמר רבי שמעון, מסתפל הוינא כל יומא בהאי קרא, דכתיב, (תהלים לד) בני' תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו. והאי דנא אתקיים קרא פלא. בני' תתהלל נפשי ודאי, דהא נשמתי ביה אחידא, ביה להטא, ביה אתדבקת ואשתדלת ובאשתדלותא דא תסתלק לאתרהא. ישמעו ענוים

וַיִּשְׁמָחוּ, כָּל הַנְּי צְדִיקֵיָא, וְכָל בְּנֵי מְתִיבְתָא קְדִישָׁא, וְזָכְאוּ דְאַתְיָן
הַשְּׁתָא עִם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּלֵהוּ שְׁמַעִין מְלִי, וְחֻדְאוּ. בְּגִין כֵּךְ, (תהלים
לד) גִּדְלוּ לִי אֶתִי וְנִרְוַמְמָה שְׁמוֹ יְחֻדְיוּ.

פִּתַח וְאָמַר, כְּתִיב, (בראשית לו) וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאַרְץ אֲדוּם.
הַדָּא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים מח) כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נֹעְדוּ עִבְרוּ יְחֻדְיוּ. נֹעְדוּ, בְּאֵן
אֶתְר. בְּאַרְץ אֲדוּם. בְּאַתְר דְּדִינִין מִתְאַחֲדִין תַּמָּן. עִבְרוּ יְחֻדְיוּ, דְכְּתִיב וַיִּמַּת
וַיִּמְלוֹךְ תַּחֲתָיו. הִמָּה רְאוּ כֵן תַּמְהוּ נִבְהֵלוּ נְחַפְזוּ, דְלֹא אֶתְקַיְיְמוּ בְּאַתְרֵיהוּ,
בְּגִין דְּתַקוּנִין דְּמַלְכָּא לֹא אֶתְקַנּוּ, וְקִרְתָּא קְדִישָׁא וְשׁוּרוֹ, לֹא אִזְדְּמַנּוּ.

הַדָּא הוּא דְכְּתִיב, כְּאֲשֶׁר שְׁמַעְנוּ כֵּן רְאִינוּ וְגו', דְהָא כְּלֵהוּ לֹא אֶתְקַיְיְמוּ,
וְהִיא אֶתְקַיְיְמַת הַשְּׁתָא, בְּסִטְרָא דְדְּכֹרָא, דְּשָׂרְיָא עִמָּה. הַדָּא הוּא דְכְּתִיב,
וַיִּמְלוֹךְ תַּחֲתָיו הַדָּר וְשֵׁם עִירוֹ פְּעוֹ וְשֵׁם אֶשְׁתּוֹ מְהִיטְבָּאֵל בֵּת מִטְרַד בֵּת מִי
זָהָב. מִי זָהָב וְדָאִי כְּמָה דְאֻקִּימָנָא בְּאַדְרָא.

דף רצ"ב ע"ב

וְהָא בְּסִפְרָא דְאַגְדָּתָא דְרַב הַמְנוּנָא סָבָא אֶתְמַר, וַיִּמְלוֹךְ תַּחֲתָיו הַדָּר.
הַדָּר וְדָאִי, כְּמָה דְאַתְרָא אֶמַר, (ויקרא כג) פְּרִי עֵץ הַדָּר. וְשֵׁם אֶשְׁתּוֹ מְהִיטְבָּאֵל,
כְּמָה דְאַתְרָא אֶמַר כְּפֹת תְּמָרִים. וְכְּתִיב, (תהלים צב) צְדִיק כְּתָמַר יִפְרַח, דְאִיהִי
דְּכֹר וְנוֹקְבָא. הָאִי אֶתְקַרִיאת בֵּת מִטְרַד, בֵּת מְהִיטְבָּאֵל אֶתְר דְּטְרַדִין כְּלֵא
לְאַתְדְּבָקָא, וְאַקְרִי אָב. וְכְּתִיב (איוב כח) לֹא יָדַע אָנוּשׁ עֲרֻכָּה וְלֹא תִמְצָא בְּאַרְץ
הַחַיִּים. דְּבַר אַחַר, בֵּת מְאִימָא, דְּמִסְטְרָהָא מִתְאַחֲדִין דִּינִין, דְּטְרַדִין (דף רצ"ב
ע"ב) לְכֵלָא. בֵּת מִי זָהָב, דְּיִנְקָא בְּתָרִין אֲנָפִין, דְּנִהִירוּ בְּתָרִין גְּוֹוִין. בְּחֻסְד
וּבְדִינָא.

עַד לֹא אַבְרִי עֲלָמָא, לֹא הוּוּ מְשַׁגְיַחִין אֲנָפִין בְּאַנְפִין, וּבְגִין כֵּךְ, עֲלָמִין
קְדָמָי אֶתְחַרְבוּ, וְעֲלָמִין קְדָמָי בְּלֹא תַקוּנָא אֶתְעַבִּידוּ. וְהָהוּא דְלֹא הָוָה
בְּתַקוּנָא, אֶקְרִי זִיקִין נְצוּצִין, כְּהָאִי אֻמְנָא, מְרַצְפָּא (ס"א מרזפתא), כֵּד אֶכְתָּשׁ
בְּמִנָּא (בראשית קנ"ו ע"א) דְּפִרְזָלָא, אֶפִּיק זִיקִין לְכָל עִיבָר, וְאִינוּן זִיקִין דְּנִפְקִין,
נִפְקִין לְהִיטִין וְנִהִירִין, וְדַעְכִּין לְאַלְתֵּר. וְאַלִּין אֶקְרוּן עֲלָמִין קְדָמָי. וּבְגִין
כֵּךְ אֶתְחַרְבוּ וְלֹא אֶתְקַיְיְמוּ. עַד דְּאַתְתַּקֵּן עֲתִיקָא קְדִישָׁא, וְנִפִּיק אֻמְנָא (ד"א
מאנא) לְאֻמְנוּתֵיהָ.

וְעַל הָאִי תְנִינָא בְּמִתְנִיתָא דִּילָן, (דניצוצא) דְּבוּצִינָא אֶפִּיק זִיקִין (שמות רנ"ד
ע"ב, בראשית ק"ז ע"ב סתרי תורה) בְּזִיקִין (נ"א דבוצינא אפיק זיקין ניצוצין) לְתַלְתַּת מְאָה
וְעֶשְׂרִין עִיבָר. וְאִינוּן זִיקִין, עֲלָמִין קְדָמָי אֶקְרוּן, וּמִיתּוּ לְאַלְתֵּר. לְבִתֵּר

נפיק אומנא (ס"א מאנא) לאומנותיה, ואתתקן בדכר ונוקבא, והני זיקין דאתדעכו ומיתו, השתא אתקנים כלא. מבוצינא דקרדינותא, נפק ניצוצא, פטישא תקיפא, דבטש, ואפיק זיקין עלמין קדמאי, ומתערבי (ד"א ומתדכי) באורא דכא, ואתבסמו דא בדא.

כד אתחבר אביא ואימ"א, וההוא אב הוא, מרוחא דגניז בעתיק יומין, ביה אתגניז האי אורא, ואכליל לניצוצא, דנפק מבוצינא דקרדינותא דגניז במעוי דאימא. וכד אתחברו תרווייהו, ואתכלילו דא בדא. נפיק גולגלתא חד תקיפא, ואתפשט בסטרוי, דא בסטרא דא, ודא בסטרא דא. כמה דעתיקא קדישא תלת רישין אשתכחו בחד, כך כלא אזדמן בתלת רישין, כמה (רפ"ח ע"ב) דאמינא.

בהאי גולגלתא דזעיר אנפין, נטיף טלא מרישא חורא (ואחיד ליה), וההוא טלא אתחזי בתרי גווי. ומניה מתזן חקלא דתפוחין קדישין. ומהאי טלא דגולגלתא דא, טחנין מנא לצדיקיא לעלמא דאתי, וביה זמינין מתייא לאחיא. ולא אזדמן מנא דנפל מהאי טלא, בר ההוא זמנא בזמנא דאזלו ישראל במדברא, וזן להו עתיקא דכלא, מהאי אתר. מה דלא אשתכח לבתר. הדא הוא דכתיב, (שמות טז) הנני ממטיר לכם לחם מן השמים. כמה דאת אמר (בראשית כז) ויתן לך האלהים מטל השמים וגו'. האי בההוא זמנא. לזמנא אחרא תנינן, קשים מזונותיו של אדם קמי קודשא בריך הוא. והא במזלא תלייא במזלא ודאי. ועל כן בני חיי ומזוני, לאו בזכותא תלייא מלתא, אלא במזלא תלייא מלתא, וכלא תליין בהאי מזלא, כמה דאוקימנא.

תשעה אלפין רבוא עלמין, נטליון וסמכין על האי גולגלתא. והאי אורא דכא אתפליל בכלא, פיון דהוא פליל מפלא וכלא אתפליל ביה, אתפשטו אנפוי לתרין סטרין, בתרי נהורין פלילן מפלא. וכד אסתפללו אנפוי, באנפין דעתיקא קדישא, כלא ארד אפים אקרי. מאי ארד אפים. (אריך אפים מבעי ליה) אלא הכי תנינן, בגין דאריך אפיה לחייביא. אבל ארד אפים, אסוותא דאנפין. דהא לא אשתכח אסוותא בעלמא, אלא בזמנא דאשגחין אנפין באנפין.

בחללא דגולגלתא, נהירין תלת נהורין. ואי תימא תלת, ארבע אינון, כמה דאמינא, אחסנתיה דאבוי ואמיה, ותרין גניזין דלהון, דמתעטרן פלהו ברישיה, ואינון תפליון דרישא. לבתר מתחברן בסטרוי, ונהרין

וְעָלִין בְּתֵלֶת חֲלָלֵי דְגוּלְגֻלְתָּא. נִפְקִין כָּל חַד בְּסִטְרוֹי, וּמִתְפַּשְׁטִין בְּכָל גּוּפָא.

וְאַלִין מִתְחַבְרִין בְּתָרֵי מוּחֵי. וּמוּחָא תְּלִיתָאָה כְּלִיל לֹון, וְאַחִיד (ואינן תפלין דרישא. ואלין מתחברין בתרי מוחי. ומוחא תליתאה כליל לון, ונהרין ועאלין בתלת חללי דגולגלתא. לבתר נפקין כל חד בסטרוי, ומתפשטין בכל גופא. והאי מוחא תליתאה אחיד) בְּהָאֵי סִטְרָא וּבְהָאֵי סִטְרָא, וּמִתְפַּשְׁטִין בְּכָל גּוּפָא, וְאַתְעֵבִיד מְנִיה תְּרֵי גְוֹנֵי כְּלִילָן כְּחֻדָּא. וּמְהָאֵי נְהִיר אֲנָפוֹי, וְאַסְהִיד בְּאַבָּא וְאַימָא גְוֹנֵי דְאַנְפוֹי. וְהוּא אֶקְרִי דְעַת, בְּדַעַת (ס"א בדא) כְּתִיב, (שמואל א ב) כִּי אֶל דְעוֹת ה' וְגו', בְּגִין דְאִיהוּ בְּתָרֵי גְוֹנֵי לֹו נִתְכְּנֹו עֲלִילוֹת. אֲבָל לְעִתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָאָה, לֹא נִתְכְּנֹו. מְאִי טַעֲמָא נִתְכְּנֹו לְהָאֵי. בְּגִין דְיָרִית תְּרִין חוּלְקֵי, וְכְתִיב (שמואל ב כב) עִם חֲסִיד תִּתְחַסְּד וְגו'.

דף רצ"ג ע"א

וְהָא בְּקִשׁוּט אֹוקִימוּ חֲבֵרֵיָא, דְכְּתִיב, (בראשית כט) וַיֵּגַד יַעֲקֹב (דף רצ"ג ע"א) לְרַחֵל כִּי אָחִי אֲבִיהָ הוּא. וַיֵּגַד, הָא אֹוקִמּוּהָ, דְכֻלָּא רָזָא דְחֻכְמָתָא. וְכִי בֶן רִבְקָה הוּא. בֶּן רִבְקָה, וְלֹא כְּתִיב בֶּן יַצְחָק. רְמֵז, וְכֻלָּא רְמִיזָא בְּחֻכְמָתָא. וְעַל הָאֵי אֶקְרִי שְׁלִים בְּכֻלָּא. וּבִיה אֲתַחֲזִי מְהִימְנוּתָא. וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב, וַיֵּגַד יַעֲקֹב, וְלֹא כְּתִיב וַיֹּאמֶר.

הֵנִי גְוֹנֵי, כְּמָה דְנְהִרִין בְּעִטְרָא דְרִישָׁא, וְעָלִין בְּחֲלָלֵי דְגוּלְגֻלְתָּא. הֵכִי מִתְפַּשְׁטִין בְּכָל גּוּפָא, וְגוּפָא אֲתַאֲחִיד בְּהוּ. (אבל) לְעִתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא, לֹא נִתְכְּנֹו, וְלֹא יֵיאֵן לִיה, דְהָא כְּלָא בְּחַד אֲשְׁתַּכַּח, חִידוּ לְכֻלָּא, חֵיִים לְכֻלָּא. לֹא תְּלִיָא בִּיה דִּינָא. אֲבָל בְּהָאֵי, לֹו נִתְכְּנֹו עֲלִילוֹת וְדָאֵי.

בְּגוּלְגֻלְתָּא דְרִישָׁא, תְּלִיָין כָּל אֵינֹון רְבֹון וְאַלְפִין (קוּצִי) מְקוּצִי דְשַׁעְרִין, דְאֵינֹון אֹוכְמִין. וּמִסְתַּבְּכִין דָּא בְּדָא, אֲחִידוּ דָּא בְּדָא, דְאַחִידוּ בְּנְהִירוּ עֲלָאָה דְמַעְטָר (דמתעטר) בְּרִישִׁיהָ מְאַבָּא, וּמְמוּחָא דְאַתְנְהִיר מְאַבָּא. לְבִתְרָא נִפְקִין נִימִין עַל נִימִין, מְנְהִירוּ דְמַתְעַטָּר בְּרִישִׁיהָ מְאַימָא, וּמְשַׁאֵר מוּחֵי. וְכֻלְהוּ אֲחִידוּ, וּמִסְתַּבְּכִי בְּאֵינֹון שַׁעְרֵי דְאַחִידוּ מְאַבָּא, בְּגִין דְאֵינֹון מִתְעַרְבִין דָּא בְּדָא, וּמִסְתַּבְּכִין דָּא בְּדָא.

וְכֻלְהוּ מוּחֵי אֲחִידוּ בְּגוּלְגוּלְתָּא, בְּמוּחָא עֲלָאָה. וְכֻלְהוּ מְשִׁיכֹון (דאתמשכון) אֲתַמְשְׁכֹון מִתְּלַת חֲלָלֵי דְמוּחָא, (אחידוּ במוחי) מִתְעַרְבֹון דָּא בְּדָא, בְּדַכְיָא בְּמִסְאַבָּא. בְּכָל אֵינֹון טַעֲמִין וְרִזִין, סְתִימִין וּמִתְגַּלְיִין. וּבְגִין כֶּךָ

כִּלְהוּ מוֹחֵי רְמִיזָי (כד נמצא בס"י) בְּאַנְכֵי יְיָ אֱלֹהֵיךָ וְכוּ', כִּמָּה דְנִהוּרִין בְּעֶטְרָא דְרִישָׁא, וְעֵאלִין בְּחֻלְי דְגוּלְגֻלְתָּא.

כָּל אֵינוֹן קוּצִין אוֹכְמִין, חִפְיִין וְתִלְיִין לְסִטְרָא דְאוּדְנִין. וְהָא אוֹקִימָנָא, דְבָגִין כְּד פְתִיב, (מלכים ב יט) הִטָּה יְיָ אֶזְנֵךְ וְשָׁמַע. מִכָּאן אוֹקִימָנָא, מֵאן דְבָעֵי דִירְכִין מִלְכָּא אוּדְנִיה לְקַבְלִיה, יִסְלֹסֵל בְּרִישִׁיה דְמִלְכָּא, וְיִפְנֶה שְׁעָרֵי מַעַל אוּדְנוֹי, וְיִשְׁמַע לִיה מִלְכָּא בְּכָל מָה דְבָעֵי.

בְּפִלְגוּתָא דְשְׁעָרֵי, מִתְאַחַדָּא חַד אוֹרְחָא, בְּאַרְחָא דְעֵתִיק יוֹמִין, וּמִתְפָּרְשֵׁן מִנִּיה כָּל אוֹרְחוֹי דְפִקוּדֵי אוֹרִייתָא, (ואתמנן עלייהו) כָּל מְאָרִיהוֹן דִּיבְבָא וְיִלְלָא תִלְיִין בְּכָל קוּצָא וְקוּצָא, וְאֵינוֹן מִפְרָשִׁין רְשָׁתָא לְחִיבָא, דְלֹא יִדְעִין אֵינוֹן אֲרַחֵין. הִדָּא הוּא דְכְתִיב, (משלי ד) דָּרְךְ רְשָׁעִים כְּאֶפְלָה. וְכָל אֵלִין תִּלְיִין בְּקוּצִין תְּקִיפִין, וְבָגִין כְּד כִּלְהוּ תְּקִיפִין. וְאוֹקִימָנָא בְּאֵינוֹן שְׁעִיעֹן אֶתְאַחַדֵּן מְאָרִיהוֹן דְמִתְקַלָּא, (ס"א דרחימותא) דְכְתִיב, (תהלים כה) כָּל אֲרַחוֹת יְיָ חֶסֶד וְאַמֶּת. וְכָל כְּד, בָּגִין דְמִשְׁכִּין מִמוּחִין סְתִימִין דְרַהִיטֵי דְמוּחָא.

וְבָגִין כְּד מִשְׁתַּכְּחֵי כָּל חַד כְּפּוּם אוֹרְחוֹי, מִחַד מוּחָא בְּאֵינוֹן קוּצִין שְׁעִיעֹן, אֶתְמִשְׁכֹּן מְאָרִיהוֹן דְמִתְקַלָּא, (דרחימותא) דְכְתִיב כָּל אֲרַחוֹת יְיָ חֶסֶד וְאַמֶּת.

מִמוּחָא תְנַיִנָא, בְּאֵינוֹן קוּצִין תְּקִיפִין, אֶתְמִשְׁכֹּן וְתִלְיִין מְאָרִיהוֹן דִּיבְבָא וְיִלְלָא דְכְתִיב בְּהוּ דָּרְךְ רְשָׁעִים כְּאֶפְלָה לֹא יִדְעוּ בְּמָה יִפְשְׁלוּ. מֵאֵי קָא מִיִּירֵי. אֶלָּא לֹא יִדְעוּ, כְּלוּמַר לֹא יִדְעִין, וְלֹא בְּעָאן לְמַנְדַּע, בְּמָה יִפְשְׁלוּ. אֵל תְּקִרֵי בְּמָה, אֶלָּא בְּאֵימָא יִפְשְׁלוּ. בְּאֵינוֹן דְמִתְאַחַדִּין בְּסִטְר דְאֵימָא. מֵאֵי סִטְרָא דְאֵימָא. גְבוּרָה תְּקִיפָא מִינֵה מִתְאַחַדֵּן מְאָרִיהוֹן דִּיבְבָא וְיִלְלָא.

מִמוּחָא תְלִיתָא, בְּאֵינוֹן קוּצִין דְאֵינוֹן בְּאַמְצָעִיתָא, אֶתְמִשְׁכֹּן וְתִלְיִין מְאָרִיהוֹן דְמִידִין (דמארו). וְאַקְרוּן אִפִּין נְהִירִין וְלֹא נְהִירִין. וּבְהִנֵּי פְתִיב (משלי ד) פִּלְס מַעְגַּל רִגְלֵיךָ. וְכִלְלָא אֶשְׁתַּכַּח בְּאֵינוֹן קוּצִין דְשְׁעָרֵי דְרִישָׁא.

מִצְחָא דְגוּלְגֻלְתָּא, מִצְחָא לְאַתְפַּקְדָּא (ס"א לאתפקרא) חִיבָא עַל עוּבְדִיהוֹן. וְכַד הָאֵי מִצְחָא אֶתְגַּלְיָא, מִתְעָרִין מְאָרִיהוֹן דְדִינִין, לְאֵינוֹן דְלֹא מִתְפַּסְפִּין בְּעוּבְדִיהוֹן. הָאֵי מִצְחָא סוּמְקָא כּוּוּרָא. וּבְשַׁעֲתָא דְאַתְגַּלְיָא מִצְחָא דְעֵתִיקָא בְּהָאֵי מִצְחָא, אֶתְהַדְרֵת חוּרָא כְּתִלְגָּא. וְהָאֵי שְׁעָתָא, עֵת רְצוֹן אֶקְרִי לְכִלְלָא.

בספרא דאגדתא דבי רב ייבא סבא אמר, מצח, זכי מצח, מצחא
דעתיקא, ואי לאו, אשדי חי בין תרין אתוון, כמה דאת אמר (במדבר כד) ומחץ
פאתי מואב.

ואוקימנא, דאקרי נצח באתוון רצופין. וכמה נצחים הוו. ואף על גב
דנצח אחרא (באתרא) בנצח אחרא אסתלק, ואית נצחים אחרנין דמתפשטין
בכל גופא. ובגין דשבתא בשעתא דצלותא דמנחה, בגין דלא יתער דיניו,
גליא עתיקא קדישא מצחא דיליה, וכל דיניו אתפפין ואשתככו ולא
אתעבידו.

דף רצ"ג ע"ב

בהאי מצחא תליין כ"ד בתי דיניו, לכל אינון דחציפין בעובדיהו. כמה
דכתב, (תהלים עג) ואמרו איכה ידע אל ויש דעה בעליון. והא עשרים אינון,
ד' (דף רצ"ג ע"ב) למה. לקבליהו דד' מיתות בית דינא לתתא, דתליין
מלעילא. ואשתארו עשרין. ובגין כך לא מענישין בי דינא עלאה, עד
דישלים (נ"א עשרין) וסלקא לכ' שנין, לקבליהו דכ' בתי דינא. במתניתא
סתימאה דילן תנינו, לקבליהו דכ"ד ספרים דאתפלילן באורייתא.

עייניו דרישא, אינון עייניו דלא מסתמרין מנייהו חייביא. עייניו
דניימין ולא ניימין. ובגין כך אקרו (שיר השירים ה) עייניו פיונים. מאי יונים.
כמה דאת אמר, (ויקרא כה) ולא תונו איש את עמיתו. ועל דא כתיב, (תהלים
צד) ויאמרו לא יראה י"ה וגו'. וכתב (שם) הנוטע אֵזן הלא ישמע וגו'.

תקונא דעל עינא, שערי דמתשערן בשעורא שלים. מאינון שערין
תליין אלף וז' מאה מארי דאשגחותא, לאגחא קרבא. וכדין קיימי פלהו
משולשליהו ומתפקחין עייניו.

כסותא דעל עייניו, גביניו מתאחדו בהו. ואלף (וד' מאה) רבוון מארי
תריסין אתאחדו בהו, ואינון אקרו כסותא דעייניו. וכל אינון דאקרו
עייני יי, לא פקחין, ולא אתערו, בר בזמנא דאלין כסותי דגביניו,
מתפרשין אינון תתאי מעלאי. ובשעתא דאתפרשן גביני תתאי מעלאי,
ויהבין אתר לאשגחא מתפקחין עייניו, ואתחזי כמאן דאתער
משינתיה (משנתיה). אסתחרו עייניו וחמא לעינא פקיחא, ואסתחן בחוורא
דיליה. וכד אסתחין, אתפפין מאריהו דדיניו לישראל. ובגין כך
כתיב, (תהלים מד) עורה למה תישן יי הקיצה וגו'.

אַרְבַּע גּוֹנוֹיִן אֶתְחַזְּיִן בְּאִינּוֹן עֵינַיִן. מְאִינּוֹן נְהִירִין ד' בְּתֵי דְתַפְּלִין,
דְּנִהְרִין בְּרַהֲיִטִי מוּחָא. ז' דְּאֶקְרוֹן עֵינַיִ ה'. וְאַשְׁגַּחוּתָא (נִפְקָא) נְפָקִי, מְגוּוֹן
אוּכְמָא דְעֵינָא. כָּמָה דְּאוּקִימְנָא בְּאֶדְרָא, דְּכֹתִיב, (זְכִירִיה ג) עַל אָבֹן אַחַת
שִׁבְעָה עֵינַיִם. וְאִינּוֹן גּוֹנוֹיִן מִתְּלַהֲטִין בְּסִטְרֵיהוּ.

מְסוּמְקָא, נְפָקִין אוּחְרָנִין, מְאִרִי דְּאַשְׁגַּחוּתָא לְדִינָא. וְאִינּוֹן אֶקְרוֹן, (דְּבִרִי
הִימִים ב טז) עֵינַיִ יִי' מְשׁוּטְטוֹת בְּכָל הָאָרֶץ. מְשׁוּטְטוֹת, וְלֹא מְשׁוּטְטִים. בְּגִין
דְּכִלְהוּ דִינָא. מִירוּקָא, נְפָקִין אוּחְרָנִין, דְּקִימִין לְגַלְאָה עוּבְדִין, בִּין טב וּבִין
בִּישׁ. דְּכֹתִיב (אִיּוֹב לד) כִּי עֵינָיו עַל דְּרָכֵי אִישׁ. וְאַלִּין אֶקְרוֹן, (זְכִירִיה ד) עֵינַיִ יִי'
מְשׁוּטְטִים. מְשׁוּטְטִים, וְלֹא מְשׁוּטְטוֹת. בְּגִין דְּאִינּוֹן לְתַרִין סִטְרִין, לְטַב
וּלְבִישׁ. מְחוּרָא, נְפָקִין כָּל אִינּוֹן רַחֲמֵי, כָּל אִינּוֹן טְבָאן, דְּמִשְׁתַּכְּחֵי בְּעֶלְמָא,
לְאוּטְבָא לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל. וּכְדִין אֶסְתַּחֲוִין (נ'א אֶסְתַּחֲרוּ) כָּל אִינּוֹן תְּלַת גּוֹנוֹי,
לְרַחֲמָא עֲלֵיהוּ.

אַלִּין גּוֹנוֹיִן מִתְּעַרְבִין דָּא בְּדָא, וְאַתְדַּבְּקוֹן דָּא בְּדָא. כָּל חַד אוּזִיף לְחַבְרִיה
מְגוּוֹנֵי דִילִיה, בַּר מְחוּרָא, דְּכִלְהוּ כְּלִילִין בִּיה פֶּד אֶצְטְרִיד, וְהוּא חָפִי עַל
כָּלָא. כָּל גּוֹנוֹיִן דְּלִתְתָא, לֹא יִכְלִין כָּל בְּנֵי עֶלְמָא, לְאַסְחָרָא לֹון חוּרָא,
לְאוּכְמָא לְסוּמְקָא וּלְירוּקָא. וְהִכָּא בְּאַשְׁגַּחוּתָא חַד, כְּלִהוּ אֶתְאַחְדוֹן
וְאַסְתַּחֲוִין בְּחוּרָא.

גְּבִינוֹי לֹא מְשַׁתְּכְּכִין, בַּר כַּד בְּעֵיִן גּוֹנוֹיִן דְּחוּרָא לְאַשְׁגַּחָא, בְּגִין דְּגְבִינִין
יְהִיבִין אֶתֶר לְאַשְׁגַּחָא, לְכִלְהוּ גּוֹנוֹי. וְאִי אִינּוֹן לֹא יְהִיבִין אֶתֶר, לֹא יִכְלִין
לְאַשְׁגַּחָא וּלְאַסְתַּכְּלָא. גְּבִינִין לֹא קִימִין, וְלֹא מְשַׁתְּכְּכִין שְׁעֵתָא חַדָּא
שְׁלִימוּתָא (שְׁלִימוּתָא), אֶלָּא פְּקַחִין וְסִתְּמִין, סִתְּמִין וּפְקַחִין, מְשׁוּם עֵינָא
פְּקַחָא דְקֵאֵי עֲלֵיהוּ. וְעַל דָּא כְּתִיב, (יחזקאל א) וְהַחִיּוֹת רָצוּא וְשׁוּב. וְהָא
אוּקִימְנָא.

כְּתִיב (ישעיה לג) עֵינֶיךָ תִּרְאֶינָה יְרוּשָׁלַם נְוָה שְׁאֲנֹן, וְכֹתִיב (דְּבָרִים יא) תִּמְיֵד
עֵינַי יִי' אֶלְהֵיךָ בְּה מְרִשִׁית הַשָּׁנָה וְגוֹ'. דְּהָא יְרוּשָׁלַם בְּעֵינָא כּוֹ,
דְּכֹתִיב, (ישעיה א) צִדְקָה יִלִין בְּה. וּבְגִין כַּד יְרוּשָׁלַם, וְלֹא צִיוֹן. דְּכֹתִיב, (ישעיה
א) צִיוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפְדָּה וְגוֹ', דְּכִלְא רַחֲמֵי.

עֵינֶיךָ, עֵינֶיךָ כְּתִיב, עֵינָא דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא, סִתְּימָא דְּכִלְא. הַשְׁתָּא, עֵינַי
יִי' אֶלְהֵיךָ בְּה, לְטַב וּלְבִישׁ, כָּמָה דְּאַתְחַזְּי. (לְסוּמְקָא וּלְירוּקָא. וְהִכָּא בְּאַשְׁגַּחוּתָא חַדָּא,
כִּלְהוּ אֶסְחָרוֹן וְאַסְתַּחֲוִין בְּחוּרָא. גְּבִינוֹי לֹא מְשַׁתְּכְּכִין, בַּר כַּד בְּעֵיִן גּוֹנוֹיִן לְאַשְׁגַּחָא) בְּגִין כַּד לֹא

אֶתְקַיְמוּ בְקִיּוּמָא תְדִיר. וְהֵתֵם עֵינְךָ תִּרְאִינָה יְרוּשָׁלַם, כִּלְא לְטַב, כִּלְא
בְּרַחֲמֵי. דְּכִתְיב, (ישעיה נד) וּבְרַחֲמִים גְּדוּלִים אֶקְבְּצֶךָ.

דף רצ"ד ע"א

תְּמִיד עֵינֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּהַ מְרֻשִׁית הַשָּׁנָה. מְרֻשִׁית חֶסֶר א' כְּתִיב, וְלֹא
רֵאשִׁית בְּאֶלְפֵי. מֵאֵן הִיא ה' א' דְּלִתְתָּא. וְלַעֲיֵלָא כְּתִיב, (איכה ב) הַשְּׁלִיךְ
מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ תִּפְאָרֶת יִשְׂרָאֵל. מֵאֵי טַעְמָא הַשְּׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ. מִשׁוּם
דְּכִתְיב, (ישעיה נ) אֲלַבִּישׁ (דף רצ"ד ע"א) שָׁמַיִם קְדָרוֹת, וְעֵינַיִן בְּקְדָרוֹתָא,
בְּגוּוּנָא אוּכְמָא אֶתְחַפּוּ.

מְרֻשִׁית הַשָּׁנָה, מֵאֵן אֶתְרַ מְסַתְּפְלִין בִּירוּשָׁלַם אֲלֵין עֵינֵי יְיָ, תְזַר
וּפִירֵשׁ, מְרֻשִׁית הַשָּׁנָה, דְּהוּא דִּינָא בְּלֹא אֶלְפֵי, וְדִינָא אֶתְאַחַד מְסַטְרָהָא, אֶפֶר
עַל גַּב דְּלֹאֵו הוּא דִּינָא מִמֶּשׁ. וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה, אַחֲרִית שָׁנָה וְדֹאֵי דִּינָא
אֶשְׁתַּכַּח. דְּהֵא כְּתִיב, (ישעיה א) צִדְקָה יִלִּין בְּהַ, דְּהֵא אַחֲרִית הַשָּׁנָה.

תָּא חֲזִי, א' בְּלַחֲדוּי אֶקְרִי רֵאשׁוֹן, דְּכַר. בְּאֶלְפֵי סְתִים וְגִינִז מַה דְּלֹא
אֶתְיַדַע. כַּד אֶתְחַבֵּר הֵאֵי אֶלְפֵי בְּאַתְרַ אַחֲרָא, אֶקְרִי רֵאשִׁית. וְאֵי תִימָא
דְּאֶתְחַבְרָא. לֹא אֶלָּא אֶתְגַּלְיָא בִּיהַ, וְנִהִיר לִיהַ, וּכְדִין אֶקְרִי רֵאשִׁית. וְאֶפִּילוּ
בְּהֵאֵי רֵאשִׁית, לֹא אֶשְׁנַח בִּירוּשָׁלַם, דְּאֶלְמָלָא הוּת בְּהֵאֵי, אֶתְקַיְמַת
תְּדִירָא. אֲבָל מְרֻשִׁית כְּתִיב. וְלַעֲלָמָא דְּאֶתִי כְּתִיב, (ישעיה מא) רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן
הִנֵּה הִנֵּם וְגו'.

חוּטְמָא דְּזַעִיר אַנְפִּין, תְּקוּנָא דְּפְרָצוּפָא. כִּלְ פְּרָצוּפָא בִּיהַ אֶשְׁתַּמוּדַע.
חוּטְמָא דָּא, לֹא כְּחוּטְמָא דְּעֶתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָאָה דְּכִלְ סְתִימִין.
דְּחוּטְמָא דְּעֶתִיקָא, חִיִּים דְּחִיִּים לְכִלְא. דְּהֵא מִתְרִין נוֹקְבִין, נְפִיקִין רוּחִין
דְּחִיִּין, לְכִלְא. בְּהֵאֵי זַעִיר אַנְפִּין כְּתִיב, (שמואל ב כב) עֲלָה עֵשֶׂן בְּאֶפּוֹ וְגו'.

בְּהֵאֵי תִנְנָא כִּלְ גְּווּנִי (תרי גווני) אֶחִידִין בִּיהַ, בְּכִלְ גְּווּנָא וְגוּוּנָא, אֶחִידִין כְּמַה
מֵאֲרִיהוֹן דְּדִינָא קְשִׁיָּא. דְּאֶחִידִין בְּהֵאֵוּ תִנְנָא. (ובגין כד) וְלֹא מִתְבַּסְּמִין כְּלֵהוּ,
אֶלָּא בְּתִנְנָא דְּמִדְּבַחָא דְּלִתְתָּא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (בראשית ח) וַיִּרַח יְיָ אֶת רִיחַ
הַנִּיחַח. מַהוּ הַנִּיחַח. אֶתְבַּסְּמוּתָא דְּמֵאֲרִי דִּינָא, נַחַת רוּחַ.

וַיִּרַח יְיָ אֶת רִיחַ הַנִּיחַח, אֶת רִיחַ הַקְּרָבָן לֹא כְּתִיב, אֶלָּא אֶת רִיחַ
הַנִּיחַח. דְּכִלְהוּ גְּבוּרָאֵן דְּאֶחִידִין בְּחוּטְמָא, וְכִלְ דְּאֶתְאַחַדוֹן בְּהוּ, כְּלֵהוּ
מִתְבַּסְּמִין. וְכִמַּה גְּבוּרָאֵן מִתְאַחַדוֹן כְּחָדָא, דְּכְתִיב (תהלים קו) מִי יִמְלַל גְּבוּרוֹת
יְיָ, יִשְׁמִיעַ כִּלְ תְּהִלָּתוֹ. וְהֵאֵי חוּטְמָא, מִחַד נוֹקְבָא נְפִק אֶשָּׁא דְּאֶכְלָא כִּלְ
שָׂאֵר אֶשִׁין. בְּחַד נוֹקְבָא תִנְנָא. וְהֵאֵי וְהֵאֵי אֶשְׁתַּכַּח בְּאֶשָּׁא וְתִנְנָא דְּמִדְּבַחָא.

וְאֶתְגַּלִּיָּא הָאֵי עֵתִיקָא קְדִישָׁא, וְאֶשְׁתַּכְּד כֻּלָּא. הֵיִינוּ דְאֶתְמַר (ישעיה
מח) וְתִהְלֵתִי אַחֲטָם לְךָ.

חוּטְמָא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא אָרִיךְ, וּמִתְפַּשֵּׁט. וְאֶקְרִי אָרְךְ אַפִּים. וְהָאֵי
חוּטְמָא, זְעִיר. וְכַד תִּנְנָא שְׂרִי נְפִיק בְּבִהִילוֹ, וְאֶתְעֵבִיד דִּינָא. וּמֵאֵן מְעַבְב
לְהָאֵי. חוּטְמָא דְעֵתִיקָא. וְכֻלָּא כְּמָה דְאֶמִינָא בְּאֶדְרָא, וְאֶתְעֵרוּ חֲבָרִיָּא.

וּבִסְפָרָא דְרַב הַמְנוּנָא סָבָא, אֹקִים הָנִי תְרִי נִוְקְבִי. מִחַד תִּנְנָא וְאֶשָּׂא.
וּמִחַד נִיִּחָא וְרוּחָא טָבָא. דְאֵית בֵּיה יְמִינָא וּשְׂמָאלָא, וְכֹתִיב (ס"א
דְכֹתִיב) (הושע יד) וְרִיחַ לוֹ כְּלָבָנוּן. וּבְנוֹקְבָא כְּתִיב, (שיר השירים ז) וְרִיחַ אֶפְרַיִם
כְּתִיבֹתִים. וְיִמָּה בְּנוֹקְבָא הָכִי, כָּל שְׁפָן בֵּיה. וְשְׂפִיר קְאָמַר.

וּמָה דְאָמַר וְיִרַח יִי, אֶת רִיחַ הַנִּיחָח. הַנִּיחָח בְּתֵרִי סְטָרִי, חַד נִיִּחָא,
דְאֶתְגַּלִּיָּא עֵתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, דְהָאֵי הוּא נִיִּחָא
וְאֶתְבַּסְמוּתָא לְכֻלָּא. וְחַד אֶתְבַּסְמוּתָא דְלִתְתָא, בְּהֵוּא תִנְנָא וְאֶשָּׂא
דְמִדְבַּחָא. וּבְגִין דְאֵיהוּ מִתְרִין סְטָרִין, כְּתִיב נִיחָח. וְכֻלָּא בְּזְעִיר אֲנָפִין
אֶתְמַר.

תְרִי אֹדְנִין, לְמִשְׁמַע טַב וּבִישׁ. וְתִרְוִיָּהוּ סְלֶקִין לְחַד. דְכֹתִיב, (מלכים ב
יט) הִטָּה יִי אֲזַנְךָ וּשְׁמַע. אֹדְנָא לְגוּ בְּגוּ דִילִיָּה, תִּלְיָא בְרִשְׁמִין עֲקִימִין,
בְּגִין דִּיתְעַבְב קָלָא לְאַעֲלָא בְּמוּחָא, וְיִבְחִין בֵּיה מוּחָא, וְלֹא בְּבִהִילוֹ, דְכָל
מְלָה דְהוּי בְּבִהִילוֹ, לֹא הוּא בְּחֻכְמָתָא שְׁלִימָתָא.

מֵאוּדְנִין אֵלִין תִּלְיִין כָּל מֵאֲרִיָּהוּן דְגַדְפִּין, דְנִטְלִין קָלָא מְעֵלְמָא, וְכֻלְהוּ
הָכִי אֶקְרוּן אֲזַנֵּי יִי, דְכֹתִיב בְּהוּ, (קהלת י) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל
וְגו'. כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל, הָאֵי קָרָא קְשִׁיא, הַשְׁתָּא מֵאֵי קוֹל
אִיכָּא הָכָא, דְהָא רִישָׁא דְקָרָא כְּתִיב גַּם בְּמִדְעָד מְלָךְ אֵל תִּקְלַל, בְּמִדְעָד
כְּתִיב, וּבְחֻדְרֵי מִשְׁכַּבְךָ וְגו'. מֵאֵי טַעְמָא כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל,
וְהָא לִיכָּא הָכָא קָלָא.

דף רצ"ד ע"ב

אֶלָּא וְדָאֵי כָּל מָה דְחָשִׁיב בְּרִי נֶשׁ, וְכָל מָה דִּיִּסְתַּפֵּל בְּלָבוּי, לֹא עֵבִיד
מְלָה, עַד דְאֶפִּיק לִיָּה בְּשִׁפּוּתִיָּה, וְהוּא (ואף על גב דאיהו) לֹא אֶתְכַוֵּן בֵּיה.
וְהָיָא מְלָה דְאֶפִּיק, מִתְבַּקְעָא בְּאֹיָרָא, (דף רצ"ד ע"ב) וְאֶזְלָא וְסִלְקָא וְטָסָא
בְּעֵלְמָא, וְאֶתְעֵבִיד מְנִיָּה קָלָא. וְהָוּא קָלָא נִטְלִין לִיָּה מֵאֲרִי דְגַדְפִּין,
וְסִלְקִין לִיָּה לְמִלְכָּא, וְעִיִּיל בְּאֹדְנֵי. הָדָא הוּא דְכֹתִיב, (דברים ה) וְיִשְׁמַע יִי
אֶת קוֹל דְּבָרֶיכֶם. (במדבר יא) וְיִשְׁמַע יִי וְיִחַר אָפוֹ.

ובגין כך, כל צלותא ובעותא דבעי בר נש מקמי קודשא בריך הוא, בעי לאפקא מליו בשפוטתיה, דאי לא אפיק לון, לאו צלותיה צלותא, ולא צלותיה בעותא. וכיון דמליו נפקין, מתבקעין באורא, סלקין וטסין ואתעבידו קלא, ונטיל לון מאן דנטיל, ואחיד לון לאתרא(נ"א לכתרא) קדישא, ברישא דמלכא.

מתלת חללי דמוחי, נטיף נטיפא לאודניו, והוא אקרי נחל פריית. כמה דאת אמר, (מלכים א יז) נחל פריית, כלומר, פרותא דאודניו. וקלא עייל בההוא עקימא, ואשתאב בההוא נהרא, דההוא נטיפא. וכדון אתעכב תמן, ואתבחוין בין טב לביש. הדא הוא דכתיב, (איוב לד) פי און מליו תבחו. ומאי טעמא און מליו תבחו. משום דאתעכב קלא בההוא נהרא דנטיפא, בעקימותא דאודניו, ולא עייל בבהילו. ובגין כך אתבחוין בין טב לביש, (ס) וחיך יטעם לאכול. מאי טעמא חיך יטעם לאכול. בגין דיתעכב תמן, ולא עייל בבהילו בגופא, ועל דא יטעם ויתבחו, בין מתיקא למרירו.

בהאי נוקבא דאודניו, תליין נוקבין אוחרניו, נוקבא דעיניו. נוקבא דפומא. נוקבא דחוטמא. מההוא קלא דעייל בנוקבא דאודניו, אי אצטריך עייל לנוקבי דעיניו, ונבעין דמעין. מההוא קלא אי אצטריך, עייל לנוקבא דחוטמא דפרדשקא, ומפקי תננא ואשא מההוא קלא. הדא הוא דכתיב, (במדבר יא) וישמע יי ויחר אפו ותבער בס אש יי. ואי אצטריך, עייל ההוא קלא לנוקבא דפומא, ומליל וגזר מליו (נ"א גזרין) מההוא קלא. כלא מההוא קלא דאודניו. עייל בכל גופא ואתרגיש מניה כלא. (ס"א כמה תלייא) (וכלא תלייא) בהאי אודנא. זכאה מאן דנטיר מלוי. על דא פתיב, (תהלים לד) נצור לשונך מרע ושפתך מדבר מרמה.

האי אודנא קרי ביה שמיעה. ובשמיעה אתפלילן אינון מוחי. חכמה אתפליל ביה, דכתיב, (מלכים א ג) ונתת לעבדך לב שומע. בינה, כמה דאת אמר (שמואל א ג) דבר כי שומע עבדך. (מלכים ב יח) כי שומעים אנחנו. (ובהני תליין כלא) דעת, כמה דאת אמר, (משלי ד) שמע בני וקח אמרי. (משלי ב) ומצותי תצפון אתך. הא כלא תליין באודניו בהאי אודנא תליין צלותין ובעותין ופקיחא דעיניו. הדא הוא דכתיב, (מלכים ב יט) הטה יי אונדך ושמע פקח עיניך וראה. הא כלא ביה תלייא.

בהאי אודנא, תליין רזין עלאין, דלא נפקין לבר, בגין כך היא עקימא לגו. ורזא דרזין סתימין ביה, ווי לההוא מגלה רזין. ובגין דהאי אודנא

כְּנִישׁ רְזִין, וְעֵקִימוּתָא דְלָגוּ נְטִיל לֹון, לֹא גְלִי רְזִין לְאִינוּן דְעֵקִימִין
בְּאַרְחִייהוּ, אֶלָּא לְאִינוּן דְלֹא עֵקִימִין. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים כה) סוּד יְיָ
לִירְאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם, דְנִטְלֵי אֲרָחוּי וְנִטְלֵי (וּנְטֵרִי) מְלִין.

וְאִינוּן דְעֵקִימִין בְּאַרְחִייהוּ, נְטִילֵי מְלִין וְעֵיילִין לֹון בְּבִהִילוֹ, וְלִית בְּהוּ
אֲתֵר לְאֲתַעֲכָבָא. וְכַל נֹוקְבִין אֲחֲרָנִין, מִתְפַּתְחִין בִּיה, עַד דְנִפְקִין מְלִין
בְּנוֹקְבָא דְפּוּמָא. וְאֵלִין אֲקֵרוּ חֲיִיבֵי דְרָא, שְׁנוּאֵי דְקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא.
בְּמִתְנִיתָא דִילָן תְּנֹן, כְּאִילוֹ קֵטִיל גּוּבְרִין, וְכְּאִילוֹ פֶּלַח לְעִבּוּדָה זְרָה. וְכֹלָא
בְּחַד קֵרָא, דְכְּתִיב, (ויקרא יט) לֹא תִלְךְ רְכִיל בְּעַמֶּךָ לֹא תַעֲמוּד עַל דָּם רַעַד אֲנִי
יְיָ. מֵאֵן דְעֵבֵר עַל הָאִי רִישָׁא דְקֵרָא, כְּאִילוֹ עֵבֵר עַל פֶּלַח.
דף רצ"ה ע"א

זְפָאָה חוֹלְקִיהוּן דְצַדִּיקָיָא, דְעֵלְיִיהוּ כְּתִיב, (משלי יא) וְנֶאֱמַן רוּחַ מְכֹסָה
דְבַר. נֶאֱמַן רוּחַ וְדָאִי, דְהָא רוּחָא דְלֵהוּן מֵאֲתֵר עֲלָאָה קְדִישָׁא אֲשֶׁתְּלִיף,
וּבְגִין כֶּךָ נֶאֱמַן רוּחַ אֲקֵרוּן. וְסִימָן דָּא אֹוקִימָנָא, הֵהוּא דְמַגְלָה רְזִין, בְּיָדוּעַ
דְנִשְׁמַתִּיה, לָאוּ אִיהוּ מְגוּפָא דְמַלְכָא קְדִישָׁא. וּבְגִין כֶּךָ לִית בִּיה רְזָא, וְלֹא
מֵאֲתֵר דְרְזָא הוּא. וְכַד תִּיפּוּק נִשְׁמַתִּיה, לֹא אֲתַדְבַּקָא בְּגוּפָא דְמַלְכָא, דְהָא
לֹא אֲתַרִּיה הוּא. וְוִי לְהֵהוּא בְּרִישׁ, וְוִי לִיה, וְוִי לְנִשְׁמַתִּיה. זְפָאָה חוֹלְקִיהוּן
דְצַדִּיקָיָא, דְמְכַסִּין רְזִין, כֹּל שְׁכּוֹן רְזִין עֲלָאִין דְקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא. (רזין עלאין
דמלכא קדישא) עֲלִייהוּ כְּתִיב, (ישעיה ס) וְעַמֶּךָ כּוֹלֵם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ
אֲרָץ. (דף רצ"ה ע"א)

אֲנָפוּי, כְּתָרִין תְּקֵרוּבִין דְבוּסְמָא. (כלהו) סְהִדוּתָא עַל מַה דְאֲמִינָא, דְהָא
סְהִדוּתָא בְּהוּ תְלִיא. וּבְכֹלָא תְלִיא סְהִדוּתָא. אֲבָל הֲנִי תְקֵרוּבִי דְבוּסְמָא,
חוּרָא וְסוּמְקָא, סְהִדוּתָא לְאָבָא וְאִימָא. סְהִדוּתָא לְאֲחִיסָנָא דִירִית וְאֲחִיד
לֹון. וְהָא בְּמִתְנִיתָא דִילָן אֹוקִימָנָא, כְּמַה פְּרָסִי בִין חוּרָא לְסוּמְקָא,
וְאֲתַכְלִילָן בִּיה כְּחַדָּא בְּסִטְרָא דְחוּרָא.

כַּד אֲתַנְהִיר מְנַהִירוֹ דְחוּרָא דְעֵתִיקָא, חֲפִיָּא הֵהוּא חוּרָא עַל סוּמְקָא.
וְכֹלְהוּ בְּנַהִירוֹ אֲשֶׁתְּכַח. וְכַדִּין כְּתִיב, (במדבר ו) יָאֵר יְיָ פְּנֵיו אֵלֶיךָ. וְכַד חֲיִיבִין
סְגִיאִין, תְּלִיין דִינִין בְּעֵלְמָא, אֲשֶׁתְּכַחַת סְגִירוּתָא בְּכֹלָא (ס"א בעלמא).
וְסוּמְקָא אֲתַפְּשֵׁט בְּאֲנָפִין, וְחֲפָא כֹּל (נ"א על) חוּרָא. וְכַדִּין כֹּלָא אֲשֶׁתְּכַח
בְּדִינָא. וְכַדִּין כְּתִיב (תהלים לד) פְּנֵי יְיָ בְּעוֹשֵׂי רָע. (בגדי קנאה כתיב (ישעיה נט) בגדי
נֶקֶם) וְכֹלָא בְּהָאִי תְלִיָּא, וּבְגִין דָּא סְהִדוּתָא הוּא בְּכֹלָא.

כמה וכמה מארי תריסין מחפאן להני גווי, מצפאן להני גווי. כד
נהירין גווי, כל עלמין פלהו בחדו. בזמנא דנהיר חוורא, פלא אתחזו
בההוא גוונא. וכד אתחזי בסומקא פלא הכי אתחזו בההוא גוונא.

באלין תקרובין דבוסמא, שארי דיקנא לאתחזא, מרישא דאודנין,
ונחית וסליק בתקרובא דבוסמא, שערין אוכמין דדיקנא, בתקונא יאה
שפיר. כגיבר תקיף, שפיר. משחא דרבות דדיקנא עלאה דעתיקא, בהאי
דיקנא דזעיר אנפין אתחזי, ונהיר.

שפירו דהאי דיקנא, בט' תקונין אשתכח. וכד משחא דרבות, דתלת
עשר נביעין דדיקנא דעתיקא קדישא נהיר בהאי דיקנא, אשתכחו כ"ב
תקונין. וכדין מתברכין פלהו. וישראל סבא מתברכא בהאי,
וסימן, (בראשית מח) בך יברך ישראל. כל תקונין דדיקנא דא, אוקימנא
באדרא קדישא, דכלהו מתיקונין דעתיקא קדישא אתקנו. והכא בעינא
לגלאה, מה דלא אתגלי תמן, בגין למיעל בלא פסופא. (הא כל תקונין דדיקנא
אוקימנא דכלהו מתיקונין דדיקנא (דעתיקא) עתיקא קדישא אוקימנא באדרא קדישא)

שיתא אינון, ט' אקרון. תקונא קדמאה, נפק ההוא ניצוצא בוצינא
דקרדינותא, ובטש בתחות שערא דרישא, מתחות קוצין דעל אודנין,
ונחית מקמי פתחא דאודנין עד רישא דפומא. הא תקונא דא מעתיקא
קדישא לא אשתכח, אלא כד נגיד מזלא דעתיקא קדישא, ותלינא מניה
ההוא מבושא דחכמתא (חסר), כד אימא אתמשכא ואתפלילת באוירא
דכיא, ההוא חוורא נקיט אימא (חסר), וניצוצא עאלת ונפקת, ואתאחד דא
בדא, ואתעבידת חד תקונא.

וכד אצטריך סלקא דא על דא, ואתפסיא חד מקמי חדא. ובגין כך פלא
אצטריך, חד למעבד נוקמין. וחד לרחמא. ועל האי תאיב להאי דיקנא דוד
מלכא, כמה דאוקימנא.

בהאי דיקנא ט' תקונין אשתכחו, שיתא רבוון דתליין בהו, ומתפשטין
בכל גופא. ואלין שיתא דתליין, תליין בשערי דתחות תקרובא דבוסמין.
תלת מהאי סטרא, ותלת מהאי סטרא. ובקירותא דדיקנא, תליין תלת
אחרנין. חד לעילא בשפון, ותרין באינון שערין דתליין עד טבורא. וכל
הני שיתא, ג' מפאן וג' מפאן, אתמשכו ותליין פלהו, באינון שערי דתליין
ומתפשטין בכל גופא.

ובגין דהני תלתא אינון ביקירו דדיקנא נתיר מפלהו, כתיב בהו שמוא קדישא. דכתיב, (תהלים קיח) מן המצר קראתי יה, ענני במרחב יה, יי לי לא אירא. והא דאוקימנא באדרא, מן המצר קראתי יה, מאתר דשרי דיקנא לאתפשטא, דהוא אתר (ס"א דחיק) רחיק מקמי אוזניו, שפיר הוא.

ובספרא דאגדתא דבי רב ייבא סבא, הכי אמר ואוקים, דשירותא דדיקנא מחסד עלאה, דכתיב, (דברי הימים א כט) לך יי הגדולה והגבורה והתפארת וגו'. וכלא הוא, והכי שארי, ותשעה אתמשכן ותליין בדיקנא, ומקמי אוזניו, הכי שארי, וקיומא לא מתקיימין אלא באתר אחרא, כמה דאוקימנא.

דף רצ"ה ע"ב

וכד אצטריד עלמא לרחמי, אתגלייא מזלא קדישא. וכל הני תקונין דבדיקנא יקרא דזעיר אנפין, פלהו רחמי משתכחי. וכד אצטריד לדינא, מתחזייא דינא, וכדין עבדין נוקמין לשנאיהון דישראל, לאינון דעקין להו. (דף רצ"ה ע"ב) כל יקירו דדיקנא, באינון שערי דתליין אינהו, משום דכלא בהאי תליין.

כל הני שערי דדיקנא דזעיר אנפין, פלהו קשישין תקיפין, משום דכלהו אכפין לדינן, בשעתא דמזלא קדישא אתגלי. וכד בעא לאגחא קרבא, בהאי דיקנא אתחזי כגבר תקיף, מארי נצחון קרבא. וכדין מריט מאן דמריט, ואגליש מאן דאגליש.

הני תשעה תקונין, אמרו משה זמנא תניינא, בשעתא דאצטריד לאהדרא לון פלהו רחמי. דאף על גב דתליסר תקונין לא אמרו השתא, בכונא תלייא מלתא, דהא לא ייעול בהני תקונין לאדפרא, אלא במזלא אתפון, ואדפר ליה. הדא הוא דכתיב, (במדבר יד) עתה יגדל נא פח יי. מאן פח יי. ההוא דאקרי מזלא קדישא, סתימא דכל סתימין. דחילא דא, ונהירו דא, ממזלא תלי. וכיון דאמר משה דא, ואדפר דא, ואתפון ביה, אמר הני תשעה תקונין, דתליין בזעיר אנפין. בגין דינהירו פלהו, ולא ישתכח דינא. ועל דא כלא במזלא תלי.

האי דיקנא פד שראן שערי (ס"א לאתערבא) לאתערא (לאתארבא), אתחזי כגיבר תקיף כגיבר מארי נצח קרבין. בהאי דיקנא, נגיד משח דרבות מעתיקא סתימאה. כמה דאת אמר, (תהלים קלג) כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן.

אליו שערי לא חפין על שפון, ושפון פלהו סומקין פוורדא.
דכתיב, (שיר השירים ה) שפתותיו שושנים. שפון מרחשן גבורה, מרחשן
חכמתא. באינון שפון תלין טב וביש, חיי ומותא. מאלין שפון תלין
מאריהון דאתערותא, דכד מרחשין אליו שפון, מתערין פלא
למגזר (מארי) דינא, בכל בתי דינין, (דמדוריהון בהון, ובגין כד) דאקרון עירין.
דכתיב, (דניאל ד) בגזרת עירין פתגמא ובמאמר וגו'. (ובמימר קדישין שאלתא)

מאי עיר. בספרא דאגדתא, כמה דאת אמר, (שמואל א כח) ויהי ערד.
דמתערין דינין לאינון דלא אתרחימו לעילא, בגין פד מתערין אליו דאינון
מארי דבבו, (ס"א להו) (בכלהו) ועם פל דא בתרי גוויי ברחמי ודינא, ועל דא
אקרון עיר וקדיש דינא ורחמי.

ובאלין שפון, אתחזי פומא פד אתפתח. רוחא דנפיק מן פומא, ביה
מתלבשין כמה אלף ורבבן. וכד אתפשט, מתלבשין ביה נביאן מהימני.
וכלהו פה יי אקרון. פד מלין נפקין מן פומא, ומתרחשין בשפון,
מתנהרין לבלהו תמני סרי אלפין עלמין, עד דמתקטרין פלהו פחדא,
בתמניסר אורחין ושבלין, דאשתמודען.

וכלא מחפאן לפומא דא, (בדא) בלישן ממלל רברבן בקיטרא דטיהרא
בעוטרא. ועל דא כתיב, (שיר השירים ה) חכו ממתקים, ממתקים ודאי. מאי
חכו. כמה דאת אמר, (איוב לד) וחיך יטעם לאכול. וכלו מחמדים, אש ומים.
אשא ומיאי מתתקנו, (ס"א מתדבקין ויאן) יאן בצייורוי, (בציורוי) דהא גוויי
מתחברן פחדא.

חכו, באתון רשימן, דמתגלפן בעטרוי גלידין (גליפין) אחה"ע בגרון. אי,
דטריד מלפין, (דניאל ב) ומהעדא מלפין, ומהקם מלפין. ח', דטריד ונחית,
וסליק ועטיר, כביש באשא גליף ברוחא. ה' יניקה דאימא, סטיר לנוקבא,
אתפשט לנוקבא רבא, בתיאובתא דקרתא קדישא, (עד דמתקטרי) מתקטרי
אתרין דא בדא. כמה דאת אמר, (שיר השירים ד) הר המור גבעת הלבונה. ע'
טיהרא דטיפסא, גליפא בטיפסא, רהיטין דענפין מתאחדן, לסטרוי
לרוחין גליפין.

והא ברזי דאתון דשלמה מלכא, אתעטרו אליו אתון ד', בד' גיכ"ק
בחיך כמה דאת אמר וחיך יטעם לאכול, (איוב ו) היאכל תפל מבלי מלח
וגו'. וכתיב (ישעיה לב) והיה מעשה הצדקה שלום. (תהלים יט) הנחמדים מזהב
ומפז רב ומתוקים וגו'. מתוקים ודאי.

דוד מלפא אמר, גם עבדך נזהר בהם וגו'. אסהדנא עלי דכל יומאי
אזדהרנא בהו, דלא לאטעאה בהו, בר יומא חד דעטירנא עטרי מלפא,
במערתא דמרוניא, וחמינא בוצינא דאשא מתלהטא אפותיא
דמרוניא (נ"א דמערתא), ואזדעזענא. מההוא יומא אזדהרנא בדעתאי בהו,
ולא שביקנא לון כל יומאי. זפאה חולקיה מאן דאזדהר במתיקא דמלפא,
וטעים בהו דקחזי. על דא כתיב, (תהלים לד) טעמו וראו כי טוב יי' וגו'.
וכתיב (משלי ט) לכו לחמו בלחמי וגו'.

דף רצ"ו ע"א

אתפשט דכורא בדעת, ואתמליין אכסדרין ואדרין, מרישא דגולגלתא
שרי, ואתפשט בכל גופא, מחדוי ודרועוי ובכלא. מאחורוי, אתדבק ניצוצא
דבוצינא דקרדינותא, ולהטא ואפיק (דף רצ"ו ע"א) גלגלתא חדא, סתימא
מכל סטרוי, ונהירו (ס"א ונחיתו) דתרי מוחי גליפן בה, ואתדבקת בסטרוי
דדכורא. בגין כך אתקרי (שיר השירים ה) יונתי תמתי, אל תקרי תמתי אלא
תאומתי ודאי.

שערוי דנוקבא כלין ביה גווי (ס"א גווי בגו גווי), דכתיב, (שיר השירים
ז) ודלת ראשך פארגמן. אתקטר גבורה בחמש גבוראן, ואתפשט נוקבא
בסטרוא, ואתדבקת בסטרוי דדכורא.

עד דאתפרשא מסטרוי. ואתיאת לאתחברא עמיה אפין באפין. וכד
מתחברן מתחזיין חד גופא ממש. מהכא אוליפנא, דכר בלחודוי, אתחזי
פלג גופא, וכלהו (ובלא איהו) רחמי. וכך נוקבא. וכד מתחברן כחדא, אתחזי
כלא חד גופא ממש, והכי הוא. אוף הכא, כד דכר אתחבר בנוקבא, כלא
הוא חד גופא, ועלמין כלהו בחידו, דהא כלהו מגופא שלים מתברכן.

והיינו רזא, (שמות כ) על כן ברוך יי' את יום השבת ויקדשהו. דהא
אשתכח כלא בחד גופא שלים, דהא מטרוניתא אתדבקת במלפא,
ואשתכח גופא חד. ועל כן ברכאן משתפחין בהאי יומא. ומהכא, מאן דלא
אשתכח דכר ונוקבא, אקרי פלג גופא, ולית ברכתא שריא במלה פגימא
וחסירא, אלא באתר שלים, במלה שלים, ולא בפלגות מלה, ופלגות מלה
לא אתקיים לעלמין, ולא אתברכן לעלמין.

נוי דנוקבא, כלא מנוי דדכורא הוא. והא אוקימנא מלי, ואשתמודען
ביני חברייה. מהאי נוקבא מתאחדן כל אינון דלתתא. מנה ינקין, ובה

תבין, והיא אתקריאת אם לכלהו. כמה דאחרא אם לגופא, וכל גופא מנה (ס"א לגנתא וכל גנתא מנה) ינקא. פך האי אם לכלהו אחרנין דלתתא.

פתיב, (משלי ז) אמור לחכמה אחותי את. אית חכמה ואית חכמה, והאי נוקבא, אתקרי חכמה זעירא לגבי אחרא ועל דא פתיב, (שיר השירים ח) אחות לנו קטנה ושידיים אין לה וגו'. דהא דא בגלותא אתמשך. אחות לנו קטנה, ודאי קטנה אתחזי אבל רברבא היא, וסגיאה היא, דהא היא שלימו דנטיל מכלא. כמה דכתיב, (שם) אני חומה ושידי פמגדלות. ושידי, דהא מליין אינון לינקא לכלא. פמגדלות, דאינון נהרין רברבין דנפקו מאימא עלאה.

תו אתפשט דכורא בימינא ושמאלא, בירותא דאחסנא. וכד גווי אתחברו, אקרי תפארת. ואתתקן כל גופא, ואתעביד אילנא רברבא, ותקיר, שפיר ונאה, (דניאל ד) תחותיה תטלל חיות ברא, ובענפיה ידורון עופי שמיא, ומזון לכלא ביה. דרועוי ימינא ושמאלא. בימינא חיים וחסד, בשמאלא מיתה וגבורה. מעוי, אתתקן בדעת, ואתמליין כל אכסדרין ואדרין, כמה דאמינא, דכתיב, (משלי כד) ובדעת חדרים ימלאו.

תו אתפשט גופא, בתרין שוקין. ומתאחדן בינייהו תרין פולין, ותרין ביעי דדכורא. דכל משחא ורבות וחילא (דדכורא) דכל גופא, בהו אתפנש, דכל חיילין דנפיק, מנהון נפקין. ושריין כלא בפום אמה. ובגין כד אקרון צבאות, דכל חיילין (דנפקי) דנפיק, מנהון נפקי) ואינון נצח והוד. תפארת, ידן"ד. נצח והוד, צבאות. ובגין פך ידן"ד צבאות.

אמה דדכורא, סיומא (נ"א כסותא) דכל גופא, ואקרי יסוד. ודא הוא דרגא דמבסס לנוקבא. וכל תיאובתא דדכורא לגבי נוקבא, בהאי יסוד עייל לנוקבא, לאתר דאקרי ציון. דהתם הוא אתר פסותא דנוקבא, כבית רחם לאתתא. ובגין פך, יי צבאות אקרי יסוד.

פתיב (תהלים קלב) פי בחר יי בציון אנה למושב לו. פד אתפרשת מטרוניתא, ואתחברת במלכא אנפין באנפין, במעלי שבתא. אתעביד כלא חד גופא, וכדין יתיב קודשא בריך הוא בכורסייה. ואקרי כלא שמא שלים, שמא קדישא, בריך שמייה לעלם לעלמי עלמין. כל אליו מלין סליקנא עד יומא דא, דאתעטר בהו לעלמא דאתי, והשתא אתגליין הכא, זכאה חולקי.

האי מטרוניתא, פד אתחברת עם מלפא, כל עלמין מתברכן, ואשתכחו
 בחדוותא דכלא. (דף רצ"ו ע"ב) כמה דדכורא פליל בתלתא, ושירותא בתלתא.
 פד כלא הכי, וסיומא דכל גופא הכי, ומטרוניתא לא מתברכא, אלא
 בכללא דתלתא אליו, דאינון נצח הוד יסוד, ומתבסמא ומתברכא באתר
 דאקרי קדש הקדשים דלתתא. דכתוב, (תהלים קלג) כי שם צוה יי את
 הברכה. דהא תרין דרגין אינון לעילא ותתא. ובגין פד לית רשותא למיעל
 תמן, בר כהנא רבא, דאתי מן סטרא דחסד. בגין דלא עייל להווא אתר
 דלעילא, אלא ההוא דאקרי חסד, ועייל בקדש הקדשים, ומתבסמת
 נוקבא. ומתברכא האי קדש הקדשים בגו לגו, אתר דאקרי ציון. ציון
 וירושלם, תרין דרגין אינון, חד רחמי, וחד דינא. ציון, דכתוב, (ישעיה א) ציון
 במשפט תפדה. ירושלים, דכתוב, (ישעיה א) צדק יליו בה כמה דאוקימנא.

וכל תיאובתא דדכורא לגבי נוקבא, הכא הוא, וקרין להו ברכה,
 דמתמן נפקי ברפן לכלהו עלמין, וכלהו מתברכן. האי אתר אקרי קדש.
 וכל קדשים דדכורא עיילין תמן, בהווא דרגא דאמינא, וכלהו אתין
 מרישא עלאה דגולגלתא דדכורא, מסטרא דמוחי עלאי, דשרין ביה,
 ונגיד ההיא ברכה בכל שייפי גופא, עד אינון דאקרון צבאות. וכל ההוא
 נגידו דאתנגיד מפל גופא, מתפנשי תמן, ועל דא אקרון צבאות, דכל
 צבאות דעלאין ותתאין תמן נפקין. והווא נגידו בתר דאתפניש, תמן
 שרין ליה בהווא יסוד קדישא, פלא חוורא, בגין פד אקרי חסד. והווא
 חסד עייל לקדש הקדשים, דכתוב (תהלים קל"ג) כי שם צוה יי את הברכה
 חיים עד העולם.

אמר רבי אבא, לא סיים בוצינא קדישא למימר חיים, עד דאשתככו
 מלוי, ואנא פתבנא, סברנא למכתב טפי, ולא שמענא. ולא זקיפנא רישא,
 דנהורא הוה סגי, ולא הוה יכולנא לאסתפללא. אדהכי אזדעזענא, שמענא
 קלא דקארי ואמר (משלי ג) ארד ימים ושנות חיים וגו'. שמענא קלא
 אחרא, (תהלים כא) חיים שאל ממך וגו'.

פל ההוא יומא, לא אפסיק אשא מן ביתא, ולא הוה מאן דמטי לגביה,
 דלא זכילו דנהורא ואשא הוה בסוחרניה. פל ההוא יומא נפילנא על
 ארעא, וגענא. בתר דאזיל אשא, חמינא לבוצינא קדישא קדש הקדשים,
 דאסתלק מן עלמא, אתעטף שכיב על ימיניה, ואנפוי חייכון.

קם רבי אלעזר בריה, ונטיל ידוי ונשיק לון, ואנא לחיכנא עפרא
דתחות רגלוי. בעו חברייה למבכי, ולא יכילו למללא. שארו חברייה
בבכיה, ורבי אלעזר בריה נפיל תלת זמנין, ולא יכיל למפתח פומיה.
לבתר פתח ואמר, אבא אבא. תלת הוו, חד אתחזרו. השתא תנווד חיותא,
צפראן טאסין, משתקען בנוקבאן דימא רבא, וחברייה פלהו שתין דמא.

קם רבי חייא על רגלוי ואמר, עד השתא בוצינא קדישא מסתפל (ס"א)
משתדל) עלן. השתא לאו הוא עדן, אלא לאשתדלא ביקריה. קם רבי אלעזר
ורבי אבא, נטלו ליה בטיקרא דסיקלא, מאן חמא (ס"א) ערעורא
וערבוביא) ערבוביא דחברייה, וכל ביתא הוה סליק ריחין סליקו ביה
בפורייה, ולא אשתמש ביה, אלא רבי אלעזר ורבי אבא.

אתו טריקין, ומארי תריסין דכפר צפרי וטרדאן בהו (ס"א) דצפרי וטרדיא
והו) בני מרונגא, צווחין בקטירין, דחשיבו דלא יתקבר תמן. בטר דנפק
פורייה, הוה סליק באורא. ואשא הוה להיט קמיה, שמעו קלא, עולו
ואתו, ואתפנשו להילולא דרבי שמעון, (ישעיה נז) יבא שלום ינוחו על
משכבותם.

כד עאל למערתא שמעו קלא במערתא, זה האיש מרעיש הארץ מרגיז
ממלכות, כמה פטרין ברקיעא משתפכין (ס"א) ולא משתכחין) ביומא דין בגינד,
דנא רבי שמעון בן יוחאי, דמאריה משתבח ביה בכל יומא. זכאה חולקיה
לעילא ותתא. כמה גניזין עלאין מסתמרון ליה, עליה אתמר (דניאל יב) ואתה
לך לקח ותנוח ותעמוד לגורלך לקח הימין. עד פאן האדרא קדישא זוטא
דף רצ"ז ע"א

אמר רבי יוסי, כמה חביבין ישראל קמי קודשא בריך הוא, בקדמיתא
קרא לון גוי קדוש, דכתיב, (דברים יד) כי עם קדוש אתה וגו'. לבתר קרא לון
קדש, דכתיב, (ירמיה ב) קדש ישראל ליי ראשית (דף רצ"ז ע"א) תבואתה. מה
בין האי להאי. אמר רבי אבא, קדש עלאה מפלא, דהכי תנינן, כד אתחברון
פלהו קדושי פחדא, אקרונ קדוש. וכלהו סלקין ומתפנשין להווא אתר
עלאה, דאקרי קדש.

ובגין כך ק' ק' ק' (קדוש קדוש קדוש), קדש ישראל אתעביד מנייהו. ובגין
דישראל בתלת דרגין מתעטרון, כד אתחברון פחדא, אקרונ קדש ישראל
ליי, דאיהי ראשית. והא אוקימנא תבואתה, בה"א. כל אוכליו יאשמו,
מאי כל אוכליו יאשמו. אמר רבי אבא, הא אתמר, דכתיב, (ויקרא כב) ואיש

פי יאכל קדש בשגגה. וכתוב (שם) וכל זר לא יאכל קדש, וישראל אקרון קדש, בגין כך כל אוכליו יאשמו.

אמר רבי אלעזר, שירותא וסיומא דכלא, אתפליל בקדש. (ס"א)
והכמה עלאה קדש אקרי, וכד נהיר דא חכמה עלאה, חכמה דשלמה
נהיר. כמה דכתוב, (מלכים א ה) ותרב חכמת שלמה, דקיימא סיהרא
באשלמותא. והא אוקימנא. וכד אתברכא מיסוד, הכי קרינן לה קדש,
דאיהו אנהיר בשלימו. וכד לא אתנהרא מתעטרא באשלמותא, קרינן לה
רוח הקדש, ולא אתקרי קדש כההוא דלעילא. וכד מתברכא מהאי יסוד,
וינקא לכל אינון דלתתא, אתקרי אם, כההיא דלעילא. וקרינן ליה
קדשים. וכדו קרינן ליה קדש הקדשים, דביה פלה דכתוב, (שיר השירים
ד) אתי מלבנון פלה וגו'. מאי לבנון. דא עדן, דאתלבן מפל סטרין. ועדן הא
ידוע לגבי חבריא.

תאנא, כתיב פי שם יי אקרא, מאי פי שם יי אקרא. אמר רבי שמעון,
הא כתיב הבו גודל לאלהינו. אמר רבי אבא, הבו גודל, דא גדולה, הצור
תמים פעלו, דא גבורה. פי כל דרכיו משפט, דא תפארת. אל אמונה, דא
נצח. ואין עול, דא הוד. צדיק, דא יסוד. וישר, דא צדק. הוא כלא שמא
קדישא דקודשא בריך הוא, ובגין כך פי שם יי אקרא.

אמר רבי יוסי, שם יי ממש. ומשה בההיא שעתא גלי להו לישראל.
דכתוב, (דברים לא) בן מאה ועשרים שנה אנכי היום וגו'. מפאן אוליפנא,
ההוא זפאה דחכמתא עלאה ביה, כד מטי יומא לאסתלקא מעלמא, בעי
לגלאה ההיא חכמתא, לאינון די רוח קדישא בינייהו. מנלן. ממשה.
דכתוב בן מאה ועשרים שנה אנכי היום. וכתוב, (שם) ועתה כתבו לכם את
השירה הזאת וגו'.

ואם לאו, עליה כתיב, (משלי ג) אל תמנע טוב מפעליו. כמה דאת
אמר, (משלי ד) פי לקח טוב נתתי לכם וגו'. (משלי ג) בהיות לאל ידך לעשות.
עד לא תסתלק מן עלמא, ולא אתייהב לך רשותא לגלאה.

אמר רבי חייא, האי קרא אוליפנא מניה חכמתא עלאה, והכי הוא.
אבל סיפיה דקרא, מקשר קשרא דמהימנותא, במאי דכתוב הוא. כמה
דאת אמר, צדיק וישר הוא. פלומר הוא כלא. הוא חד בלא פרודא. דאי
תימא כל הני סגיאינון אינון, חזר ואמר הוא, פלהו סלקין ומתקשרן
ומתאחדן בחד. וכלא, הוא הנה, והוא הנה, והוא יחא. והוא חד. בריך

שְׁמִיָּה לְעֵלָם וּלְעַלְמֵי עֲלָמִין. (על) עַד כֵּן מִתְקַטְרִין מְלִין, וּמִתְאַחֲדִין מְלִין קְדִישִׁין, דְּשָׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

זְכָאָה חוּלְקִיָּה מֵאֵן דְּקָרִי לְמַלְכָּא, וַיִּנְדַּע לְמַקְרִי בְּדָקָא יָאוּת. וְאִי אִיהוּ קָרִי וְלֹא יָדַע לְמֵאֵן קָרִי, אֲתֵרְחִיק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִנִּיָּה, דְּכִתִּיב, (תהלים קמה) קְרוֹב יְיָ לְכָל קוֹרְאֵיו וְגו'. קְרוֹב יְיָ לְכָל קוֹרְאֵיו, לְמֵאֵן קְרוֹב. חֲזוּ וְאָמַר, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּהוּ בְּאֵמֶת, וְכִי אֵית מֵאֵן דִּיקְרִי לִיָּה בְּשָׂקְרָא. אָמַר רַבִּי אֲבָא אִין, הֵהוּא מֵאֵן דְּקָרִי וְלֹא יָדַע לְמֵאֵן דְּקָרִי. מְנַלן. דְּכִתִּיב לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּהוּ בְּאֵמֶת. מֵאִי בְּאֵמֶת. בְּחוֹתְמָא דְּגוּשְׁפִּנְקָא דְּמַלְכָּא, דְּהוּא שְׁלִימוּ דְּכֻלָּא. הֵדָּא הוּא דְּכִתִּיב, (מִיכָה ז) תִּתֵּן אֵמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם. וּבִגִּין כֶּד לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּהוּ בְּאֵמֶת כְּתִיב. זְכָאָה חוּלְקִיָּה דְּמֵאֵן דְּעָאֵל, וְנִפְק לְמַנְדַּע אֲרַחוּי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (מְשֻׁלִּי ד) וְאֲרַח צְדִיקִים כְּאוֹר נֹגֵה וְגו'. וְכִתִּיב (ישעיה ס) וְעִמְדָּה כָּלִים צְדִיקִים וְגו'.

דף רצ"ז ע"ב

תִּנְיָא אָמַר רַבִּי יֶצְחָק, כָּל הֵנִי תְקוּנִין, וְכָל הֵנִי מְלִי, לְמַחְצְדֵי חֻקְלָא אֲתַמְסְרוּ. וְתִנְיָן, חֲיִיבִין כְּבִיכּוּל עֲבָדִין פְּגִימוּתָא לְעִילָא. מֵאִי פְּגִימוּתָא. כְּמָה דְּכִתִּיב, שְׁחַת לוֹ לֹא בָּנִיו (דף רצ"ז ע"ב) מוּמָם דְּהָא כָּל הֵנִי תְקוּנִין לֹא מִשְׁתַּכְּחֵי בְּדָקָא יָאוּת. כְּתוּב אַחַד אוֹמֵר, (ישעיה נט) וַיִּלְבַּשׂ צְדָקָה כְּשָׂרְיִין, וְכְתוּב אַחַד אוֹמֵר (שם) וַיִּלְבַּשׂ בְּגָדֵי נֶקֶם תִּלְבוּשֵׁת. אֵלָּא אָמַר רַבִּי יֶצְחָק, וַיִּלְבַּשׂ צְדָקָה, בְּזַמְנָא דִּישְׂרָאֵל זְכָאֵן. לֹא זָכוּ, וַיִּלְבַּשׂ בְּגָדֵי נֶקֶם וְגו'.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי מֵאִי פְּגִימוּתָא. כְּמָה דְּתִנְיָן, דְּאַבְהֵן לֹא מִסְתַּפְּקִין (ס"א מסתפקו) לְאַתְבָּרְכָא מֵהוּא שְׁקִיּו דְּנַחְלָא. כָּל שְׂכֹן בְּנִין. כְּמָה דְּאֵת אָמַר, שְׁחַת לוֹ לֹא בָּנִיו מוּמָם. מֵאִי לוֹ לֹא תִרִי זְמַנִּי. אֵלָּא חַד לְעִילָא, וְחַד לְתַתָּא.

וְהִינֵנוּ דְּאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל זְמַנָּא דְּחִיבִיָּא סְגִיאוּ בְּעֵלְמָא, כְּבִיכּוּל שְׂמָא קְדִישָׁא לֹא מִתְבָּרַךְ בְּעֵלְמָא. וְכָל זְמַנָּא דְּחִיבִיָּא לֹא סְגִיאוּ בְּעֵלְמָא, שְׂמָא קְדִישָׁא מִתְבָּרַךְ בְּעֵלְמָא. הֵדָּא הוּא דְּכִתִּיב, (תהלים קד) יִתְּמוּ חֲטָאִים וְגו', בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֵת יְיָ הַלְלוּיָהּ. אָמַר רַבִּי אֲבָא, מְקָרָא זֶה מִמֶּשׁ הוּא, דְּכִתִּיב שְׁחַת לוֹ לֹא בָּנִיו מוּמָם. מֵאֵן גְּרִים לְחַבְלוּתָא דָּא. דוֹר עֲקֵשׁ וּפְתִלְתוּל, בְּגִין דְּאִינוּן חֲיִיבִיָּא וְדָרָא אֲשַׁתְּכַח הַכִּי.

בְּגִין כֶּד בְּתַר דְּאָמַר מִשָּׁה כָּל הֵנִי מְלִין, וְאֲדַכְּר שְׂמָא קְדִישָׁא בְּדָקָא יָאוּת, אָמַר וְדָאִי צְדִיק וַיִּשָּׁר הוּא, מְלָה בְּתִקּוּנִיָּה. אֲבָל שְׁחַת לוֹ לֹא בָּנִיו מוּמָם. מֵאִי טַעְמָא הַכִּי. מְשׁוּם דְּאִינוּן דוֹר עֲקֵשׁ וּפְתִלְתוּל. אָמַר רַבִּי

יהודה, לו לא, כלומר לגרמניהו עבדיו דא חגיבין, דגרמין לאסתלקא
ברכאן מעלמא. אמר רבי אבא, לו לא, הא אוקימנא והכי הוא. מה פתיב
בתריה. הלוי, תגמלו זאת, לשלמא גמול דא לקודשא בריך הוא, על כל
אינון טבאן דגרים לך, ועביד לקבלך.

רבי אלעזר פתח, (ויקרא כו) ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו'.
זכאין אינון ישראל, על כל עמין עובדי פוכבים ומזלות, דאף על גב
דארגיזו קמי מאריהון, קודשא בריך הוא לא בעי לשבקה לון. דבכל אתר
דגלו ביני עממיא, קודשא בריך הוא עמהון בגלותא. הדא הוא דכתיב ואף
גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו'.

רבי אבא אמר, ואף גם זאת בהיותם.

תא חזי, כמה חביבותא דקודשא בריך הוא לגביהון דישראל, דאף על
גב דגרמין למגלי ביני עממיא, שכינתא לא אתעדיאת מנהון לעלמין. דלא
תימא דאינון בלחודייהו בגלותא משתפחין. אלא ואף גם זאת עמהון
משתפחין. הדא הוא דכתיב ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו'.

למלפא דארגיז על בריה, גזר עליה עונשא לאתרחקא מניה, ולמיזל
לארעא רחיקא. שמעה מטרוניתא ואמרה, הואיל וברי אזיל לארעא
רחיקא, ושדי ליה מלפא מהיכליה, אנא לא אשבוק ליה, או תרוונא פחדא
ניתוב להיכלא דמלפא או תרוונא פחדא ניתיב בארעא אחרא. לזמנין,
פקיד מלפא על מטרוניתא, לא אשפחה. דהוות אזלת עם בריה, אמר,
הואיל ומטרוניתא תמן, תרווייהו יתובון.

ובזמנא דפקיד קודשא בריך הוא למטרוניתא, פקיד לה בקדמיתא,
ובגינה פקיד לבנוי. הדא הוא דכתיב, (שמות ו) וגם אני שמעתי את נאקת
בני ישראל וגו'. מאן גרים דאנא שמענא עקתהון. כפיכול, מטרוניתא.
דדכרנא לה. הדא הוא דכתיב, (שמות ו) ואזכור את בריתי. וכתיב (שמות
ב) ויזכור אלהים את בריתו. וכד קודשא בריך הוא יהדר לישראל מן
גלותא, מה פתיב. (דברים ל) ושב יי' אלהיך את שבותך ורחמך, דא
מטרוניתא. ועוד פתיב, (תהלים פה) רצית יי' ארצך שבת שבות יעקב.

אמר רבי יהודה, הלוי, תגמלו זאת, בגין דאתון דור עקש ופתלתול,
אתון היתון גרמין דתגלי זאת בגלותא. הלוי, תגמלו זאת. דא הוא גמול
דעביד עמכון, בכל אינון נימוסין דמצרים, בכל אינון אתוון דעבד לכו, דא

הוא גמול דאתון שְלִמִין לְהַאי זַאת. מֵאֵן גְרַם לְכוֹן דָּא. בְּגִין דָּאתוֹן עִם נָבֵל
וְלֹא חֲכָם, וְלֹא מִסְתַּכְלִין בְּכָל אֵינוֹן טָבֵן דְּעֵבֵד לְכוּ עַד הַשְּׁתָּא.

הַלֵּינִי תִגְמְלוּ זַאת, דָּא שְׂכִינְתָּא. וְהָא אֹקִימָנָא מְלִי, דְתִנִּינִן, ה"א
דְּבַהֲבְרָאם, (בראשית ב) זְעִירָא. ה"א דְּבַהֲלֵינִי רַבְרָבָא. וְהָא אֲתַמַּר דְּתִנִּינָא, אָמַר
רַבִּי יְהוּדָה, ה"א דְּבָכָל אֲתַר קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְאֶקְרִי אִם. וְתַרִּי עֲלִמִין
נִינְהוּ, דְּכַתִּיב, (תהלים קו) מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וְהָא תִנִּינִן בְּרִזָּא
דְּקָרָא, (במדבר כח) בְּשִׁמּוֹן פְּתִית רַבִּיעִית הֵהוּן.

דף רח"צ ע"א

תִּנִּינָא רַבִּי יְהוּדָה אֹמַר, בְּכַמָּה אֲתַרִּי אֲסַתְּפִלְנָא, דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לֹא
אֲעִידִי (דף רח"צ ע"א) רַחֲמֵימוֹתָא מִנִּיּהוּ דִּישְׂרָאֵל, דְּבָכָל אֲתַר דְּאֵינוֹן הוּוּ,
קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בִּינִיּהוּ. דְּכַתִּיב, (ויקרא כו) לֹא מֵאֲסֹתִים וְלֹא גַעְלֹתִים
לְכַלּוֹתֶם לְהַפִּיר בְּרִיתִי אֲתֶם. דִּיּיקָא אֲתֶם, בִּינִיּהוּ עֲמַהוֹן לֹא אֲעִידִי מִנִּיּהוּ
לְעֲלָמִין.

רַבִּי יִצְחָק הָוָה אֲזִיל בְּאַרְחָא, וּפְגַע בֵּיהּ רַבִּי חֲזִינָא, אָמַר לִיהּ
חֲמִינָא (להו) בְּאַנְפֵּךְ, דְּהָא בְּמַדוּרָא דְשְׂכִינְתָּא מְדוּרָךְ. מֵאִי כְּתִיב. (שמות
ג) וְאָרַד לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם. וְאָרַד, אָרַד מִבְּעֵי לִיהּ. וְאָרַד בְּקַדְמִיתָא.
אִימַתִּי. כַּד נַחַת יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם. וְלָמָּה. לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם. דְּאֲלַמְלָא לֹא
הָוָה בִּינִיּהוּ, לֹא יְכַלִּין לְמַסְבֵּל גְּלוּתָא. כְּמָה דְּאֲתַר אָמַר (תהלים צא) עֲמוּ אֲנָכִי
בְּצָרָה אַחֲלָצְהוּ וְאַכְבְּדֵהוּ.

אָמַר לִיהּ, וְדָאִי בְּכָל אֲתַר דִּישְׂרָאֵל שְׂרִינִן, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בִּינִיּהוּ.
וְכָל אֲתַר דְּחַפְיֵי דְרָא אֲזִלִּין, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲזִיל עֲמַהוֹן,
דְּכַתִּיב, (שם) כִּי מִלְּאֲכָיו יִצְוֶה לֶךְ וְגו'. מִנְלֵן דְּכַתִּיב, (בראשית לב) וַיַּעֲקֹב הֵלֵךְ
לְדַרְכּוֹ וְגו', וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאִם מַחֲנֶה אֱלֹהִים זֶה. הַשְּׁתָּא נִשְׁתַּתַּף
כַּחֲדָא, וְנִיזִיל בְּאַרְחָא, דְּהָא יְדַעְנָא דְלֵאֲתַר חַד אֲזִלִּין, לְקַבְלָא אֲנָפּוּי
דְשְׂכִינְתָּא. אָמַר לִיהּ, וְדָאִי. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, תִּנִּינִן, שְׁלוּחֵי מַצּוּה אֵינִן
נִיזוּקִין, לֹא בְּהַלִּיכְתּוֹן וְלֹא בְּחִזְרְתּוֹן. וְאֵנִן לְאֲתַחְזָאָה קַמִּי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
אֲזִלִּין, וְלֹא דְחִילְנָא.

עַד דְּהוּוּ אֲזִלִּי, אָמַר רַבִּי חֲזִינָא, כְּתִיב (בראשית ב) אֱלֹהֵי תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם
וְהָאָרֶץ. הַשָּׁמַיִם, לְאֲכַלְלָא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. וְהָאָרֶץ, לְאֲכַלְלָא קוּדְשָׁא
בְרִיךְ הוּא וְכָל מַה דְּלִתְתָּא, אֵינוֹן אֶקְרוּן תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם מִנִּיּהוּ.

אמר ליה אי הכי מהו בהבראם, ואתמר בה' בראם. אמר ליה כלל חד מלה, כד שמים אתחברו, האי ה' אפיקת תולדות, ואינון אקרון תולדות השמים והארץ. אמר ליה אי הכי, במאי אוקימנא בה' בראם, באבריהם. אמר ליה כלל חד מלה הוא, באבריהם, היינו השמים, דמתמן שריין לאתפשטא. בה' בראם, היינו והארץ, וכלל חד מלה.

אמר ליה, ודאי הכי הוא, והא אוליפנא, דכתיב, אלה תולדות השמים והארץ. ותנינו, העולם הזה נברא בה', דכתיב בהבראם. והעולם הבא, נברא בי', דכתיב, (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. לאכללא השמים. את הגן, לאכללא את הארץ.

והא אוקימנא, דכתיב, (שיר השירים ד) מעין גנים, דא היא השמים, באר מים חיים, דכתיב, (בראשית כז) ויכרו שם עבדי יצחק באר, דכתיב(שם) ויעתק משם ויחפור באר אחרת וגו'. ונוזלין מן לבנון, דאינון מתעטרין לעילא, וסלקין ברישא דמלכא. דכתיב, (תהלים קח) פי גדול מעל שמים חסדך.

מן לבנון, מתמן נפקין לבינה. ונגיד ואתמשך ללכל זווין, עד דנגדין אינון מבועין, ונחתין לאתפנשא לאתר דאקרי ימא רבא. דכתיב, (קהלת א) כל הנחלים הולכים אל הים וגו'. וכתיב, (ישעיה נא) הביטו אל צור חוצבתם וגו'. לבתר כתיב, (שיר השירים ד) גן נעול אחותי כלה וגו'. ומכאן, נפיקו תולדות לכלל. דכתיב, בהבראם, בה' בראם ממש, באבריהם. אמר רבי יצחק, ואפילו בייעקב ממש. וכלל חד מלה.

אמר רבי יצחק, כד אנו יתבין לקמיה דרבי שמעון, כלל אתמר קמיה באתגליא, ולא אצטריכנא לכל האי. אמר ליה, לאו רבי שמעון כשאר בני נשא, דכלהו קמיה, כשאר נביאי לקמי משה. עד דהוו אזלי, אמר רבי חניא, כתיב, (ישעיה מט) התשפח אשה עולה מרחם בן בטנה וגו'. האי קרא אוקמוה, והכא מאי קא מיירי. אמר רבי יצחק, אי בקטורא דחברייא, סמיכא לא אסמכנא, אנון מה נימא.

אמר ליה, דהא קלא דרמיזא חד, שמענא יומא חד, כד הוה אזילנא בארחא, ולא ידענא מאן אמר, ולא

ידענא מלה. ותא חזי, ז' יומין הוו דחלישנא על דא, ולא טעימנא מדי. והשתא אזלנא לגביה דבוצינא קדישא, דלימא לי דילמא אדכר. אמר

ליה, דילמא ההוא יומא דהוה אזיל רבי אלעזר לגביה דחמוי, ויהוה
יומא אזילנא עמיה, והא אדפרנא מלה.

דף רח"צ ע"ב

תא חזי, הכי אמר רבי אלעזר משמיה דאבוי, אמרו ישראל קמי
קודשא בריך הוא, מיומא דנפלא בגלותא, קודשא בריך הוא שביק לן
בגלותא, ואנשי לן. הדיא הוא דכתיב, (ישעיה מט) ותאמר ציון עזבני יי' ויי'
שכחני. אמרה שכינתא, התשפח אשה עולה, וכי ישראל דאקרוו בניו,
כמה דאת אמר, (דברים יד) בנים אתם ליי' אלהיכם. מרחם בן (דף רח"צ
ע"ב) בטנה, כמה דאת אמר, (ירמיה ב) ואנכי נטעתיה שורק כלה זרע אמת.
גם אלה תשפחנה, דכתיב, (בראשית ב) אלה תולדות השמים והארץ. ואנכי
לא אשפחך, מפאן, דקודשא בריך הוא לא שביק לון לישראל לעלמין.

תו אמר, התשפח אשה עולה מרחם בן בטנה. דא הוא רזא עלאה,
דאמר קודשא בריך הוא, הא מליו אלין בשמיה אחידן, כמה דקודשא
ברוך הוא לא אנשי שמיה, דהא הוא כלא. כד קודשא בריך הוא לא אנשי
לון לישראל דאינון אחידן בשמיה ממש. אתרגיש רבי חייא, אמר ודאי
דא היא מלה. בריך יהא קודשא בריך הוא דאערענא לך, וידענא מלה.
וידענא מאן ההוא דשמענא מניה.

ותא חזי, דההוא יומא דרהיטנא ד' מילי, ולא אשפחנא מאן הוה. אמר
ליה, בגין דעאלנא בחד מערתא דרבי אלעזר נפיש שעתא חדא. קרי עליה
רבי חייא הני קראי, (ישעיה נח) אז יבקע פשחר אורד וגו'. אז תקרא ויי'
יענה וגו' אז תתענג על יי' וגו'. (דברים לב) זכור ימות עולם בינו שנות דור
ודור וגו'. זכור ימות עולם, רבי אבא אמר, מאן ימות עולם. אינון שיתא
יומין, דעבד קודשא בריך הוא עלמא בהו. דכתיב, (שמות לא) פי ששת ימים
עשה יי' וגו'. ששת ימים, ולא בששת ימים, והא אוקימנא. בינו שנות דור
ודור. כלומר, אינון ימות עולם, ידעו וישתמודעו כל אינון שנין ויומין, וכל
דרא ודרא, עד דרא דא דאתון קיימין.

שאל אביד ויגדך, דא קודשא בריך הוא. הדיא הוא דכתיב, הלא הוא
אביד קנד. ויגדך, והוא יגלה עומקא דחכמתא. ומאי היא. אלא כד אינון
שיתא יומין שכלילו עלמא, לא שכלילו ליה, אלא בגינדך, דתיתי אנת
ותקיים אורייתא. דתנינן, כל מה דעבד קודשא בריך הוא, על תנאי עבד,

דְּכַד יִיתוּן יִשְׂרָאֵל, אִי יִקְבְּלוּן אוֹרֵייתָא יָאוּת, וְאִי לֹא דִיְהֵדֵר לִיה לְתַהוּ וּבַהּ. וּבְגִין כֵּן, אֵינּוּן יָמוּת עוֹלָם יִדְעוּ וְאִשְׁתַּמוּדְעוּן כֻּלָּא.

וְהָא תְנִינֵן, הִנְהוּ עֲנִפֵי דְאֵילָנָא, הֵיךְ מִתְאַחֲדוּן בְּגוּ אֵילָנָא, וְהָא אוֹקִימְנָא, כְּדִין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרַר לוֹן, לְמִמְנֵן תְּרִיסִין, עַל שְׂאֵר עַמִּין, וְאַתּוּן מַה כְּתִיב. כִּי חֶלֶק יְיָ עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ, דְּלֹא יֵהָב לְהוּ לְרַבְרָבָא, וְלֹא לְמַלְאָכָא, וְלֹא לְמִמְנָא אַחְרָא, וְהָאִי עֲמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נִסְב לְחוּלְקִיהָ.

בְּאֵן אֲתֵר אֲשַׁכַּח לִיה. יִמְצָאָהוּ בְּאַרְצָא מְדַבֵּר וּבַתְּהוּ יִלִּיל יִשְׁמִימוּן וְגו'. דְּכְתִיב, (יהושע כד) תִּרַח אָבִי אַבְרָהָם וְגו'. וְאַקַּח אֶת אַבְיָכֶם אֶת אַבְרָהָם וְגו'. וּמִהֲכֹא דְבַר לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּכָל דְּרָא וְדָרָא, וְלֹא אֶתְפָּרַשׁ מִנִּיָּהוּ, וְדַבֵּר לְהוּ בְּרַחֲמֵי, הֵדָא הוּא דְכְתִיב כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ וְגו'. (דברים לב) כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, לֹא אֲשַׁכַּחְנָא מֵאֵן דְּחֵיסַס עַל בְּנוֹי, כִּהָאִי נִשְׂרָא. וְעַל דָּא תְנִינֵן, כְּתִיב, (יחזקאל א) וּפְנֵי אַרְיָה אֶל הַיָּמִין וּפְנֵי שׁוּר מִהַשְּׂמָאל. נִשְׂרָא בְּאֵן דְּיִכְתִּיָּהּ. בְּאַתֵּר דִּי־עַקֵּב קָאִים. הֵדָא הוּא דְכְתִיב, (משלי ל) דָּרָךְ הַנֶּשֶׁר בְּשָׂמִים. בַּהּ הוּא אֲתֵר מִמֶּשׁ. מֵאִי טַעֲמָא. בְּגִין דְּאִיְהוּ רַחֲמֵי עַל בְּנוֹי, וְדִינָא לְגַבֵּי אַחְרָנִין. כֵּן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּבַר לְבְנוֹי כְּנֶשֶׁר דָּא.

מַה כְּתִיב יְיָ בְּדָד יִנְחֲנוּ וְאִין עִמּוֹ אֶל נֶכֶר. הוּא בְּלַחֲדוּי, דְּכְתִיב, (שמות יג) וַיְיָ הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם וְגו'. וְאִין עִמּוֹ אֶל נֶכֶר, דְּלֹא דְבַר לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל לֹא מְלֹאכָא, וְלֹא מִמְנָא אַחְרָא, דְּאֵינּוּן אַקְרוּן אֶל נֶכֶר. וְדָא הוּא דְאָמַר מֹשֶׁה, (שמות לג) אִם אֵין פְּנִיךְ הוֹלְכִים אֶל תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה. הֵדָא הוּא דְכְתִיב, יְיָ בְּדָד יִנְחֲנוּ. הוּא בְּלַחֲדוּי, וְאִין עִמּוֹ אֶל נֶכֶר.

זְכָאָה חוּלְקִיָּהוּן דְּיִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְבַר עֲמָהוּן, (בישראל) הֲכִי עָלִיָּהוּ כְּתִיב, (תהלים קלה) כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגּוּלָתוֹ, וְכְתִיב, (שמואל א יב) כִּי לֹא יִטּוֹשׁ יְיָ אֶת עַמּוֹ וְגו'. מֵאִי טַעֲמָא לֹא יִטּוֹשׁ ה' אֶת עַמּוֹ. בְּעַבּוּר שְׂמוֹ הַגְּדוֹל, בְּגִין דְּהָאִי בְּהָאִי אֶתְדַבֵּק. וְעַל דָּא לֹא יִשְׁבּוֹק לוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּבִכָּל אֲתֵר דְּאֵינּוּן שְׂרִיין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲמָהוּן כְּמָה דְאוֹקִימְנָא. (דברים לב) לוֹ חֲכָמוֹ יִשְׁפִּילוּ זֹאת. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כָּל הַנִּי קָרְאִי דְהֲכֹא, אוֹכְחֵי אֵינּוּן, דְאוֹכַח לְהוּ מֹשֶׁה לְיִשְׂרָאֵל, בַּר הֵהוּא שְׂמָא קַדִּישָׁא, דְגַלִּי בְּשִׁירוּתָא דְמַלּוּי. אָמַר רַבִּי אַבָּא, וְאַפִּילוּ מַה דְאוֹכַח לְיִשְׂרָאֵל, בְּכֻלָּא דְשְׂמָא קַדִּישָׁא הוּא, דְלִית מְלַה בְּאוֹרֵייתָא דְנִפְיָא מִכְּלָלָא דְשְׂמָא קַדִּישָׁא. דְאוֹרֵייתָא כֻּלָּא שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֵינּוּן.

וְהִנֵּי קִרְאֵי יִדְעָאן אִינוּן. אַבְל בְּגִין דְּשָׂמָא (דף רצ"ט ע"א) דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא רְשִׁים בְּהַאי פְּרָשְׁתָּא, אַצְטְרִיכְנָא עַד הַשְׁתָּא. וְהֵכָא הָא כְּתִיב, לֹו
חֲכָמוּ יִשְׁפִּילוּ זֹאת, זֹאת וְדָאִי, וְהָא בְּכֹמָה אַתְרֵי אֹוקִימְנָא הָאִי, דָּאִי יִשְׂרָאֵל
יִנְדְּעוּן הָאִי, אִיךְ זֹאת אַחִידָא בְּדִינוּי לְאַתְפְּרָעָא מִן חֵיבִינָא, יִבִּינוּ
לְאַחֲרֵיתֶם, וְיִסְתְּמְרוּ לְמַהוּי בְּה. כְּמָה דְכְּתִיב, (איוב כ) וְאַרְצָא מִתְקוּמָמָה לֹו.

דְּבַר אַחַר לֹו חֲכָמוּ יִשְׁפִּילוּ זֹאת. דָּאִיהִי מִתְקַשְׂרָא בְּהוּ בִישְׂרָאֵל, כַּד
נְטְרִין פְּקוּדֵי אֹורֵייתָא, וְיִתְבִּין עִמָּה בְּשָׁלָם, יִנְדְּעוּן דְּסִייעֵתָא דְּהָאִי זֹאת
עִמָּהוּן, לְאַתְפְּרָעָא מְשֻׁנְאִיהוּן. וְיִשְׂרָאֵל דְּאִינוּן זְעִירִין בִּינֵי עִמְמִיָּא, יִנְדְּעוּן,
אִיכָּה יִרְדּוּף אַחַד אֶלְף וּשְׁנַיִם יִנְיִסוּ רַבְבָּה. וּמֵאֵן גְּרִים לְהוּ. הָאִי זֹאת,
דְּהוּהָ בְּהוּ בְּשָׁלָם, כַּד עֲבָדִין פְּקוּדֵי אֹורֵייתָא. וְלַעֲלָמִין לֹא אֲתַעְדִּי מִנְיִיהוּ,
לְמַעַבְדָּ לְהוּ נֹוקְמִין. (דְּבָרִים לב) אִם לֹא כִי צוּרִם מְכָרִם וְיִי הַסְּגִירִם. מֵאִי
טַעֲמָא כִי צוּרִם מְכָרִם. בְּגִין צוּר יִלְדֵד תְּשִׁי, דְּתַקוּנִין לֹא שְׂרָאן כַּדְקָא נְאוּת
בְּאַתְרֵיהוּ. אִם לֹא כִי צוּרִם מְכָרִם. אֲמַר רַבִּי יְהוּדָה דָּא אֲבָרְהָם, כְּמָה
דְּאֹוקִימְנָא, דְּאֲמַר אֲבָרְהָם יִתְחִיבּוּן יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּתָא, וְלֹא יִיעֲלוּן בְּגִיחֵנָם
דְּתַרִּין אֲלִין גְּלוּתָא וְגִיחֵנָם, לֹא יִסְבְּלוּן יִשְׂרָאֵל. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אֲסַתְכֶם עַל יְדוּי, דְּכָל זְמַנָּא דִּי יַחֲבוּבּוּן יִשְׂרָאֵל, יִפְלוּן בְּגִלוּתָא, וְיִשְׁתַּעֲבְדוּן
בְּהוּ שְׁנְאִיהוּן. וּבְגִין כַּד, צוּרִם מְכָרִם וְדָאִי, וְיִי הַסְּגִירִם, וְאֲסַתְכֶם עַל יְדוּי.

תַּנְיָא, אֲמַר רַבִּי יְהוּדָה, מֵאִי טַעֲמָא אוֹכַח לְהוּ מִשָּׁה בְּהָאִי שִׁירָה הַכִּי,
בְּגִין דְּאִינְהוּ זְמִינִין לְמִיעַל לְאַרְעָא, וְלֹא שְׂרִי בִּינְיִיהוּ שְׂכִינְתָּא, וּבְגִין כַּד
אוֹכַח לְהוּ עַל הָאִי.

רַבִּי יֶצְחָק אָמַר, בְּתַרִּי אַתְרֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא זְמִין לְאוֹכַחָא לְהוּ
לְיִשְׂרָאֵל, וְחֻדָּאן אוֹמוֹת הָעוֹלָם. חַד דְּכְתִיב, (הוֹשֵׁעַ יב) וְרִיב לִינִי עִם יְהוּדָה
וְלִפְקוּדָא עַל יַעֲקֹב כְּדַרְכֵי וְגו'. שְׁמַעִין אוֹמוֹת הָעוֹלָם חֻדָּאן, אֲמַרִי, הַשְׁתָּא
יִשְׁתַּצוּן מַעֲלָמָא, כַּד חֲמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִינוּן חֻדָּאן, מַה כְּתִיב
בְּתַרִּיהָ. בְּבִטּוֹן עַקֵּב אֶת אַחִיו וְגו'. כַּד שְׁמַעִין, אֲמַרִין, דָּא הוּא תְּשׁוּבָה.

לְאַתְתָּא דְּהוּהָ לְהָ קִטְטָה בְּבָרָה, אֲזִלְתָּ לְמַקְבִּיל עָלֶיהָ דִּינָא, חֲמַאת
לְדִינָא דָּאִין נְפִשִׁין. מִנְיִיהוּ לְאַלְקָאָה, לְצִלְבָּא, לְאוֹקְדָא, אֲמַרָה וְיִי מַה
אֲעֲבִיד מִן בְּרָא. כַּד סִיִּים דִּינָא, אֲמַר לְהָיָא אִינְתוּ, אִימָא, מַה אֲעֲבִיד לְךָ
בְּרִיךְ, אֲמַרָה קוּבְלָנִי, עֲכִ"מ. (דְּבָרִים לב) יִמְצָאֵהוּ בְּאַרְצָא מְדַבֵּר וּבְתַהוּ, וְדָאִי
לְבַתֵּר עֲבַד לְכָל אִינוּן קְלִיפִין, דִּיהוּן כְּלָהוּ מִשְׁתַּעֲבְדִין לֵיה. עַד הֵכָא הוּהוּ

כְּתִיב בְּהוּא סִפְרָא, דְּקִרְטָנָא אֲסִיָּא לְבַתֵּר הוּוּ רְשִׁים בְּהַאי קָרָא, כֹּל
נְטוּרָא דְאַצְטְרִיךְ אֲסִיָּא חֲכִים לְמַעֲבַד לְמַרְעֵ דְשָׁכִיב בְּבֵי מְרַעִיָּה, בֵּי אֲסִירֵי
דְּמִלְכָּא, לְמַפְלַח לְמַאֲרֵי עֲלָמָא.

דְּכַד אָזִיל אֲסִיָּא חֲכִים לְגַבִּיָּה, יִמְצָאֵהוּ בְּאַרְץ מְדָבָר וּבַתְּהוּ יִלִּיל
יְשִׁימוֹן, מְרַעִין דְּשָׂרְיִין עֲלֵיהּ, אֲשַׁכַּח לִיהּ בְּאַסִּירוֹ דְּמִלְכָּא. אִי תִימָא
הוּאִיל וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (ס"א פקיד) יִפְקוּד לְתַפְשָׂא לִיהּ, דְּלֹא יִשְׁתַּדַּל בַּר
נֶשׁ אֲבַתְרִיָּה. לָאוּ הֲכִי, דְּהָא דוּד אָמַר, (תהלים מא) אֲשָׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל וְגוֹ',
דָּל הֵהוּא דְשָׁכִיב בְּבֵי מְרַעִיָּה. וְאִי אֲסִיָּא חֲכִים הוּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
יְהִיב לִיהּ בְּרַכָּאן, לְהֵהוּא דִּישְׁתַּדַּל בֵּיהּ.

וְהֵהוּא אֲסִיָּא, יִמְצָאֵהוּ בְּאַרְץ מְדָבָר, בְּבֵי מְרַעִיָּה שָׁכִיב. וּבַתְּהוּ יִלִּיל
יְשִׁימוֹן, דְּאִינוֹן מְרַעִין דְּחֻקִּין לִיהּ. מֵאִי אֲצְטְרִיךְ לִיהּ לְמַעֲבַד. יְסוּבְּבָנְהוּ
יְסוּבְּב סִבּוֹת, וְיִיתֵי עֲלוֹת, בְּגִין דְּיִמְנַע מְנִיָּה אִינוֹן מִלִּין דְּנִזְקִין לִיהּ. יִקִּיז
לִיהּ, וְיִפִּיק מְנִיָּה דְּמָא בִּישָׂא. יְבוֹנְנָהוּ יִסְתַּכַּל וְיַבִּין הֵהוּא מְרַעָא מִמָּה הוּוּ,
וְיִסְתַּכַּל בְּגִין דְּלֹא יִתְרַבִּי עֲלוּי, וְיִמְאָד לִיהּ. לְבַתֵּר יִצְרָנְהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ,
בְּגִין דְּיָהָא נְטִיר כְּדָקָא יָאוֹת, בְּאִינוֹן מִשְׁקִי, בְּאִינוֹן אֲסוּוֹתָא דְאַצְטְרִיכוֹ
לִיהּ, וְלֹא יִטְעִי (ס"א מינייהו) בִּינְיָיְהוּ. דְּאֲלַמְלִי יִטְעִי, אֲפִילוּ בְּמִלְּהָ חַד,
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חָשִׁיב עַל הֵהוּא אֲסִיָּא, כְּאֵלוֹ שְׁפִיד דְּמָא וְקִטְלִיָּה.

דף רצ"ט ע"ב

בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעִי, דְּאָף עַל גַּב דְּהֵהוּא בַר נֶשׁ אִיהוּ בְּבֵי
אֲסִירֵי דְּמִלְכָּא, וְאִיהוּ אֲסִיר בְּבֵי אֲסִירֵי, דִּישְׁתַּדַּל בַּר נֶשׁ עֲלֵיהּ, וְיִסְיִיע
לִיהּ לְאַפְקָא לִיהּ מִבֵּי אֲסִירֵי. וְהוּוּ אָמַר הֲכִי. קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דֵּן דִּינִין
דְּבָנֵי עֲלָמָא לְעִילָא, הֵן לְמוֹת הֵן (דף רצ"ט ע"ב) לְשָׂרוּשִׁי, הֵן לְעִקּוֹר, הֵן לְעִנּוּשׁ
נְכֻסִין, וְלְאַסוּרִין. מֵאֵן דְּאֲתַחְזִי לְעִנּוּשׁ נְכֻסִין, נְכַל בְּבֵי מְרַעִיָּה, וְלֹא יִתְסִי,
עַד דִּיתֵן כֹּל מַה דְּאֲתַגְזֵר עֲלֵיהּ. כִּיִּין דְּאֲתַעֲנֵשׁ בְּמִמוּנִיָּה, וְיְהִיב כֹּל מַה
דְּאֲתַגְזֵר עֲלֵיהּ, אֲתַסִּי, וְנִפְק מִבֵּי אֲסִירֵי. וְעַל דָּא אֲצְטְרִיךְ לְאַשְׁתַּדַּל עֲלֵיהּ
דִּיתֵן עוֹנְשִׁיָּה וְיִפּוּק.

מֵאֵן דִּיתַחְזִי לְשָׂרוּשִׁי, יִתְפָּסוֹן לִיהּ, וְיִהְיִי לִיהּ בְּבֵי אֲסִירֵי, עַד דִּישְׁתַּרְשׁ
מִכְּלָא. וְלִזְמַנִּין דִּישְׁתַּרְשׁ מִשְׁיִיפִי, אוּ מַחַד מְנִיָּיְהוּ, וְלְבַתֵּר יִפְקוֹן לִיהּ מִבֵּי
אֲסִירֵי. מֵאֵן דִּיתַחְזִי לְמוֹת, הֲכִי הוּא, דְּאִילוֹ יִתֵּן כֹּל כּוּפְרָא, וְכֹל מְמוּנָא
דְּעֲלָמָא לֹא יִשְׁתַּזִּיב.

ועל דא אצטרייך לאסיא חכים, לאשתדל עליה, אי זכיל למיהב ליה אסוותא מן גופא, גאות. ואי לאו, יתן ליה אסוותא לנשמתיה, וישתדל על אסוותא דנשמתא. ודא הוא אסיא דקודשא ברייך הוא ישתדל עליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי.

אמר רבי אלעזר, עד השתא לא שמענא מאסיא דא, ומספרא דא. בר מזמנא חדא, דאמר לי טייעא חדא, דשמע לאבוי, דאסיא חד הנה ביומוי, דכד הנה מסתפל בבר נש, כד איהו בבי מרעיה, הנה אמר, דא חי ודא מת. והווי אמרין עליה דהוא זכאה קשוט, דחיל חטאה. וכל מה דלא זכיל (אצ"ל למיזבו) למדבק מה דאצטרייך, איהו הנה קני, ונהיב מדיליה. הנה אמרין, דלית חכים בעלמא פגיניה. ובצלותיה הנה עביד יתיר, ממה דהנה עביד בידוי. וכדדמי לן, דא הנה ההוא אסיא.

אמר ההוא טייעא, ודאי ספרא דיליה בידי איהו, דקא גריתנא מאבי אבא, וכל מלוי דההוא ספרא, כלהו אתניסדון על רזין דאורייתא, ורזין סתימין אשפחנא ביה, ומלין דאסוותא סגיין, דאיהו אמר דלא גאות למפעל לון, בר (אי) איהו דחיל חטאה.

ואינון ממה דהנה עביד בלעם, דהנה לחיש לחישין על מרע, והנה אמר בפומי ואתסי מיד. וכלהו בריר לון בההוא ספרא. ואמר, דא אסור, ודא מותר למאן דדחיל חטאה. בגין דמרעין סגיין אמר, דתלייא אסוותא דלהון, בלחישו דפומא. ואינון מסטרא דנחש, ומנהון מסטרא דקסם. וכל אינון דאסור לומר בפומא, ואסור למעבד בעובדא, הנה אמר. עד דאשפחנא על מרעין ידיעאן דאצטרייך לומר כד. ולנדיי בנדיי ובשמתא, על ההוא מרע. ואיהו תנוהא סגי לגבן.

חדי רבי אלעזר, וחדו חברייה. אמר רבי אלעזר, אי ההוא ספרא הנה לגבן נחמי מה איהו אמר. אנא אמסר במסירה, על מנת לאחזאה לבוצינא קדישא. ותנינן, אמר רבי אלעזר, ההוא ספרא הנה בידי תריסר ירחי, ואשפחנא ביה נהורין עלאין ונקירין. כד מטינא לאינון רזין דהנה מבבלעם תנוהנא.

יומא חד לחישנא באתר חד, והווי אתנון סלקון ונחתון. עד דחמינא בחלמא, ואמר לי, מה לך למיעל בתחומא דלא דילך, ולא אצטרייך לך. אתערנא, ואבאיש קמאי, על רזין סתימין דהווי תמן. שדרנא לההוא יודאי, ורבי יוסי ברבי יהודה שמייה, ונהיבנא ליה ספרא.

וּבְרִזּוֹן דְּבַלְעָם אֲשֶׁפְחָנָא, מְאִינוּן שְׁמֵהּ דְּמִלְאָכִין דְּשָׂדֵר לִיה בְּלֶק, וְלֹא
הוּוּ מִסְתַּדְרָן עַל תְּקוּנָתָהּ כְּדָקָא יָאוּת. אֲבָל כַּמָּה זִינִי אֲסוּתָא אֲשֶׁפְחָנָא
בִּיה, דְּקָא מִתְתַּקְנִי עַל תְּקוּנָתָא אֲוֵרִיתָא, וְרִזּוֹן סְתִימִין דִּילָהּ. וְחִמִּינָא
דְּאִינוּן בְּחִסְדוּתָא. וְצִלוּתִין וּבְעוּתִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאִי תִימָא, דְּהוּוּ
עֲבִיד אֲסוּתָא בְּפִסּוּקֵי אֲוֵרִיתָא, אוּ בְרִזּוֹן דְּאֲוֵרִיתָא. חֶסֶד וְשָׁלוֹם. אֵלָּא
הוּוּ אָמַר רִזּוֹן דְּאֲוֵרִיתָא, וְעַל הַהוּוּ רָזָא אֲפִיק רִזּוֹן דְּאֲסוּתָא, דְּלֹא
חִמִּינָא כְּהוּוּ גּוּנָא לְעֵלְמִין. אֲמִינָא בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, דְּאֲחַפִּים לְבָנֵי נְשָׂא
מִחֲמַתָּא דְּלַעֲיָלָא.

וּמְאִינוּן מְלִין דְּבַלְעָם נְסִיבָנָא, וְחִמִּינָא בְּהוּוּ דְּלֹא הוּוּ בְּעֵלְמָא חֲפִים
בְּחֶרֶשׁוֹן כְּגִינִיָּה. אֲמִינָא, בְּרִיךְ רַחֲמָנָא דְּבִטֵּל מְעֵלְמָא חֶרֶשׁוֹן, דְּלֹא יִטְעוּן
בְּנֵי נְשָׂא מִבְּתֵר דְּחִלְתָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלֶּה שְׁמוֹ אָמֵן.

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

Visit: <http://DailyZohar.com>, <http://RabbiShimon.com>
<http://KabbalahSecrets.com>